

BULUSMA

Eğitimde Teknoloji Trendleri

Bilgisayar oyunları, tabletler, uygulamalar,
robotlar, yapay zekâ... Teknoloji eğitim
dünyasını nasıl şekillendiriyor?
Whitman Shepard anlatıyor

**Mezun
Mekânları**

Sonbahar için
otel, restoran ve
kafe önerileri

SAYI
15
08/13

Kariyer Oyuncaklar Hayatı Öğretti **YEŞİM KUNTER**

ŞİMDİ
20 Yıla 10 Soru:
Ali Cerrahoğlu

TENEFFÜS
Tibet İlhan

SÖYLEŞİ
Berna Ülman
Ümit Türüdü Şen
Seda Kaya
Ongun Tan
Özgür Tohumcu

TAPASUMA, DOĞUNUN BATI İLE
BÜTÜNLEŞTİĞİ MİSTİK ŞEHİR
İSTANBUL'UN ÇENGELKÖY KIYISINDA,
SUMAHAN ON THE WATER
BÜNYESİNDE. ALIŞILAGELMİŞİN
DIŞINDA BİR TASARIM VE YEPYENİ
BİR KONSEPT İLE...

GUARDIAN GAZETESİNİN İSTANBUL'UN EN
GÜZEL LOKASYONLARINDAN BİRİ OLARAK
GÖSTERDİĞİ, TARİHİ "SUMA FABRİKASI"
SUMAHAN ON THE WATER OTEL'DEN
SONRA, ŞİMDİ DE MODERN TÜRK VE
AKDENİZ MUTFAĞINDAN SIRADIŞI
ÖRNEKLERLE BAŞ AŞÇI GÖKAY
ÇAKIROĞLU'NUN LEZİZ TATLARINI
KEŞFETMENİZ İÇİN SİZLERİ TAPASUMA'YA
BEKLİYOR.

Tapasuma

REZERVASYONLAR İÇİN 0216 401 1333'İ ARAYINIZ.

WWW.TAPASUMA.COM

Geleceğin okulu

Bizim kuşak iyi bilir. Bilimkurgu, macera ya da gelecek denildiğinde, akla hemen robotlar gelirdi.

Onlarla o kadar içli dışlı olduk ki, android bozması, illaki metalden yapılmış, karnında televizyonunkine benzeyen bir ekran bulunan robotlar 10-15 yıla kadar gerçek olacak, insanoğlunun sırtından pek çok yükü alacak diye düşünüyorduk.

Ama böyle olmadı.

Bugün robotların önemli bir kısmı, ev işlerinde değil, sanayide kullanılıyor. Ama aynı zamanda, yapay zekâ sayesinde, eğitim için büyük bir potansiyel oluşturuyor. Son birkaç yıldır yaşanan gelişmeler bu durumu açıkça ortaya koyuyor. Tıp fakültesinde eğitim gören robot da var, yatağa bağımlı felçli bir çocuğun derslerini izlemesine yardımcı olan robot da... Sadece robotlar değil, pek çok yenilik bize geleceğin eğitiminin nasıl farklı olacağını gösteriyor.

Geçtiğimiz haziran ayında, eğitim teknolojileri konusunda dünyanın en büyük organizasyonu olan ISTE (International

Society for Technology in Education), her yıl olduğu gibi, ABD'de bir etkinlik düzenledi. Yaklaşık 20 bin kişinin sunumlarına katıldığını, 600'den fazla eğitim kurumu ve şirketin bizzat bu etkinlikte yer aldığını söylersek, nasıl bir büyüklükle karşı karşıya kaldığımız ortaya çıkıyor. Bu yılki etkinliği, Lise Eğitim Koordinatörü ve 2014 yılında eğitime başlayacak olan SEV Amerikan Koleji'nin müstakbel müdürü Mr. Shepard ve SEV Bilgi Teknolojileri Koordinatörü Hazar Boz izledi. Kendileriyle kapsamlı bir görüşme yaptık.

Aslında, son yıllarda, eğitim gereçleri teknolojisinde o kadar çok şey gelişti ve değişti ki...

Üstelik değişenler, sadece araçlarda, uygulamalarda, donanımlarda olmadı. Eğitim uygulamalarında ve felsefesinde köklü değişiklikler oldu. Hep aynı kalacağını düşündüğümüz kavramlar kısa bir süre sonra çöpe atıldı, yerlerine yenileri geldi.

Bu sürecin en önemli hedeflerinden biri olan 'kişiye yönelik özel eğitim'in gerçekleşmesinde önemli adımlar atıldı.

Aslında bu yaklaşım, bizim okullarımızın doğasında var. Teknolojinin eğitimle bu kadar içli dışlı olmadığı dönemlerde bile değişik etkinlikler vasıtasıyla kişiye yönelik eğitime büyük önem veriyorduk.

SEV okulları olarak bütün bu süreci

dikkatle izliyor ve hayata geçiriyoruz.

Mr. Shepard, süreçle birlikte öğretmenliğin, birkaç yıl içerisinde teknolojinin gelişmesinden nasıl etkilendiğini iki kavramla çok iyi anlatıyor: "Daha önceki öğretmenler 'Sage on the Stage' idi. Yani 'sahnedeki bilge' kişi... Yukarıdan aşağı her şeye hâkimdi.

Ama şimdi teknolojiyle değişen öğretmen modeli için 'Guide on the Side' diyoruz. Yani öğretmen artık rehber. Öğrencinin önünde ya da ondan yukarıda sahnedeki değil, yanında oturuyor.

Peki, bütün bu süreci böylesine titizlikle izliyor olmamız bizim öğrencilerimize nasıl olumlu yansıyor? Biz okullarımızda nasıl öğrenciler yetiştireceğiz?

Evet, her zaman belirttiğimiz gibi, kendini güvenen, analitik düşünen öğrenciler yetiştirmeyi hedefliyoruz. Ama teknolojinin bu kadar hızlı değiştiği bir çağda sadece bu özelliklere sahip olmanın yeterli olmadığını da görüyoruz. Ortada, zamanın önünde gitmeyen kalamayacağı bir yarış var.

Düşünün, 2010 yılındaki mesleklerin, sadece altı yıl önce, yani 2004 yılında henüz keşfedilmemiş olduğu bir dünyada yaşıyoruz.

Bu nedenle önümüze diğer okullarından biraz iddialı ve farklı bir hedef koyduk. Biz, keşfedilmemiş meslekler için öğrenci yetiştireceğiz.

KÜNYE

SEV Yönetim Kurulu Adına Sahibi: Ceyda Aydede. **Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Ziya Köseoğlu.

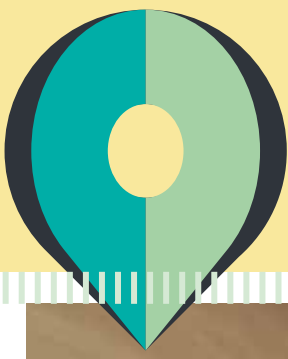
Yayın Kurulu: Tülay Güngen, Ziya Köseoğlu, Ebru Şenol, Aydın Demirel, Resul Buksur, Esi Elmas, Filiz Burhan, Sevin Oran, Ali Cerrahoğlu, Dilek Gürdal Ölçer, Funda Cüceloğlu, Anet Gomel, Tekin Baransel, Pelin Çağlayan, Nilhan Çubuk, Arzu Özçetin.

Yayına Hazırlayanlar: Aydın Demirel, Resul Buksur. **Redaksiyon:** Ayhan Kurt **Reklam Sorumlusu:** Neşe Mutlu.

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** eelmas@sev.org.tr

Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş. Beysan Sanayi Sitesi Birlik Cd. No:20 Haramidere 34524, İstanbul Tel: +90 (212) 4227600 F: +90 (212) 4224600

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafları yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

içindekiler

6

şimdi

Büyük Resim: Ahmed Akgiray	6
Üç Okul Birden İnovasyonun Sırrını Aradı	8
ACI Korusu.....	8
Sınır Tanımayan CEO	9
Mehmet Nane CarrefourSA'da	9
TAC'ye 125. Yılda Yeni Kampüs	10
İşitme Engellileri için Gözlük Dünya İkincisi...	12
ABD'li Öğretmenler Türk Kültürünü Tanıtıyor	12
Ali Cerrahoğlu	14
Seda Kaya.....	16
Ongun Tan	18
Özgür Tohumcu	20
Ümit Türüdü Şen	22
Berna Ülman	24

16

28

kapak

ISTE Etkinliklerinde Eğitim Teknolojileri.....	28
--	----

gündem

Yeşim Kunter	38
Forbes Araştırması	42
Mezun Anketleri	44

teneffüs

Kediler Tam Kadro Oradaydı	50
ISTA Festivali TAC Ana Sahnesinde	
Bafa Gölü'nde Kamp Ateşi	52
Tarihi Org için Harekete Geçtik	51
San Remo Heyecanı	
Ara Güler Yarışmasında Birincilik	
TAC'nin Amigo Kızları	
Picasso - Velazquez	53
Tibet İlhan	54
Mezunlarımızın Mekânları Sizleri Bekliyor	56

forum

Kent Ormanları	59
TEMA Vakfı	62
Yeni Türk Ticaret Kanunu	64

arka sayfa

Bulmaca	66
---------------	----

şimdi

AHMED AKGİRAY, DÜNYANIN EN ÖNEMLİ UZAY BİLİMLERİ ÜSLERİNDEN NASA JPL'DE EKİP ARKADAŞI İLE BİRLİKTE ÜÇ YIL MARS PROJESİNDE ÇALIŞTI. RF/MİKRODALGA MÜHENDİSİ OLAN AKGİRAY, İNİŞ SİSTEMİNİN EN ÖNEMLİ PARÇALARINI KENDİ ELLERİYLE ÜRETTİ. MARS'TAKİ ARAÇTA 6 PARÇASI BULUNUYOR.

BÜYÜK RESİM /BİLİM

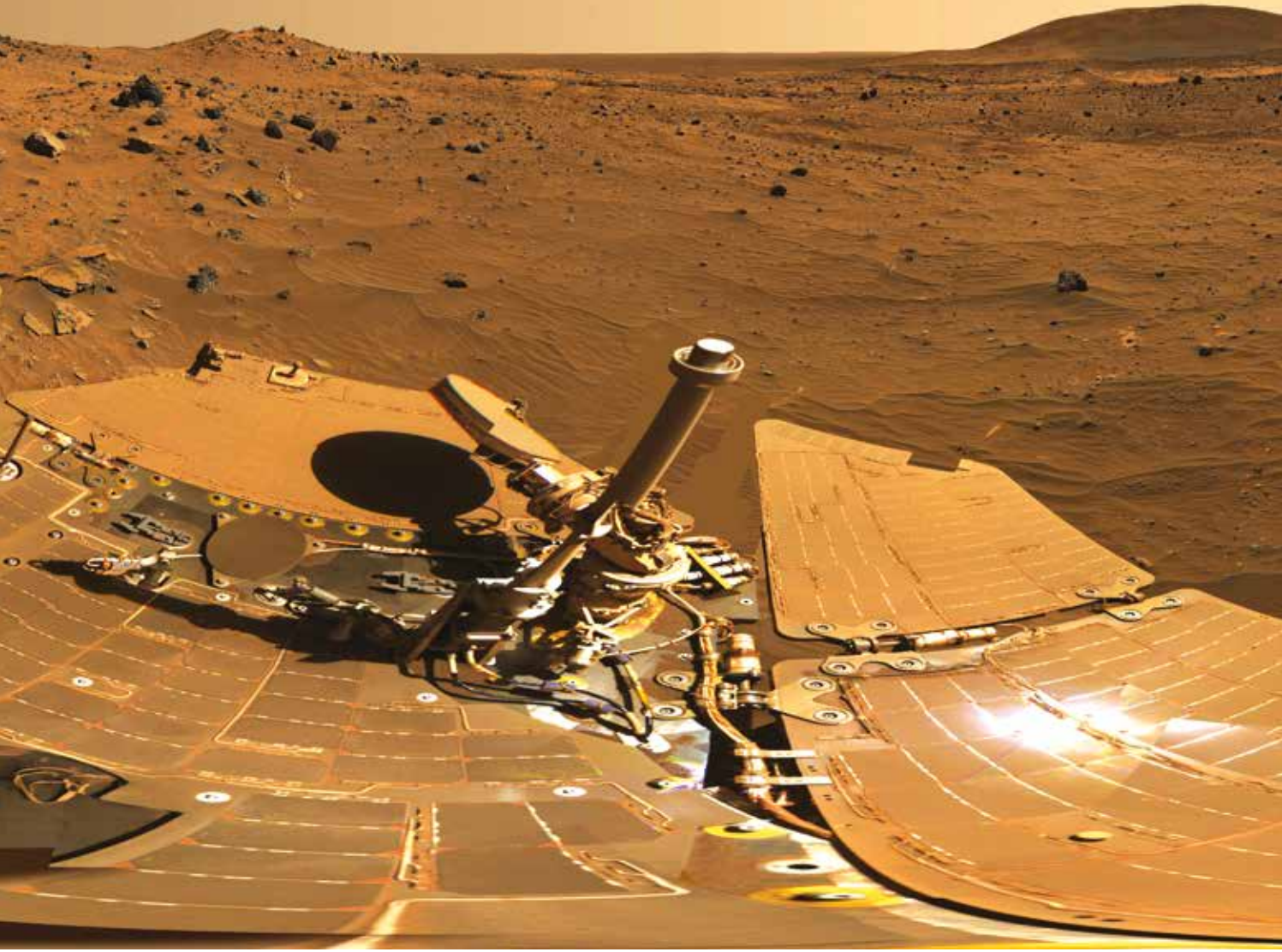
Mars'ta bir Üsküdarlı

Şimdi kıpkırmızı Mars fotoğraflarının burada işi ne? Sıkı durun. Bu fotoğrafların çekilebilmesinde ve hatta geçen yıl, yazdan beri, gezegende kendi kendine dolanan robot araç Curiosity'nin Mars'a doğru dürüst inebilmesinde bir Üsküdar mezununun parmağı olduğunu biliyor muydunuz? Ahmed Akgiray... Üsküdar Amerikan Lisesi'ni 2001 yılında bitiren Akgiray, Cornell ve Illinois Üniversitesi'nde lisans ve yüksek lisansın ardından, ünlü Caltech'te eğitimine devam etti.

Bu arada NASA'nın ünlü Jet Propulsion Laboratory'de (JPL) ekip arkadaşı Elaine Chapin ile Curiosity'nin Mars'a kazasız belasız inmesini sağlayacak yeni bir radar iniş sistemi geliştirdi. Yukarıdaki fotoğraftan da görülebileceği gibi, Curiosity bugüne kadar yapılan en büyük robot araç. Eski iniş sistemleriyle, 2,5 milyar dolarlar harcanan robotun Mars'ın kızıl kumlarına gömüleceğini anlayan NASA, çözüm için Elaine Chapin ve Ahmed Akgiray'dan oluşan ekibin kapısını çaldı. 2007 ve 2010 arasında üç yıl JPL'de Radar Science & Engineering bölümünde çalışan Akgiray ve Chapin, geçen yıl 5 Ağustos'ta Curio-

YENİ BİR İNİŞ SİSTEMİNE NEDEN İHTİYAÇ OLDUĞU AŞIKÂR. AKGİRAY'IN KIZI ZEYNEP'İN BİREBİR MAKETLE BİRLİKTE GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ, CURIOSITY ÖYLE UZAKTAN KUMANDALI BİR OYUNCAK ARABA DEĞİL. MİLYONLARCA KİLOMETRE UZAKTAKİ BİR GEZEĞENİN YÜZEYİNE İNİŞ HİÇ KOLAY OLMADI.

sity'nin Mars'a hatasız iniş yapmasıyla büyük bir başarıya imza atmış oldular.

Akfiray süreci *Buluşma*'ya anlattı: "Zorluklar nedeniyle birçok kişi bu iniş 'Seven Minutes of Terror' diyordu. Ben lisans ve master eğitimimde radarlar üzerine çalıştım. Bir RF/Mikrodalga mühendisi olarak, iniş radarının 'Transmit/Receive Module' denen parçasını bizzat ürettim. Bu parça radarın en zor parçalarından biriydi. Bunlardan yaklaşık 30 tane ürettik ve şu an altı tanesi Mars'ın yüzeyinde geziyor." Şaka değil. Bu parçaların her birinin fabrikasyonu, test/sorun gidermesi, ka-

lifikasyonu, tüm aşamaları Akfiray tarafından bizzat yapılmış. Tüm bu zorlu görevin ardından, hem teknik hem de yöneticilik bakımından büyük takdir gören Akfiray, ikisi grup, birisi de şahsına olmak üzere üç takdir ödülü almış.

Ve taze bir haber, projeden sonra California Institute of Technology, yani ünlü adıyla Caltech'te çalışmaya devam eden Akfiray, yine ÜAA mezunu eşi Banu Başaran ve altı yaşındaki kızları Zeynep ile eylülde Türkiye'ye dönmeyi planlıyor. Geniş bir uzay, Mars ve Türkiye planları sohbeti için, önümüzdeki sayıya şimdiden söz aldık.

REDHOUSE KIDZ FRANKFURT YOLCUSU SEV
YAYINCILIK BÜNYESİNDEKİ REDHOUSE KIDZ MARKASINA
FRANKFURT'TAN DAVET GELDİ. DÜNYANIN EN BÜYÜK

Altı okul birden inovasyonun sırrını aradı

İzmir Amerikan Koleji, Üsküdar Amerikan Lisesi ve Tarsus Amerikan Koleji, mayıs ayında inovasyon günleri düzenlediler.

Tarsus'ta öğrenciler, etkinlikten önce derslerinde 'inovasyon' (yenileşim) kavramını incelemeye başlamışlardı. Her öğrenci bu kavram üzerinde düşünerek kendi tanımlarını yazmaya gayret etti. Bu durum bir yarışma ile pekiştirildi. Yarışmayı kazanan 9. sınıf öğrencisi Elif Yumru, Steve Jobs'ın inovatif düşüncesinin bir ürünü olan iPad mini ile ödüllendirildi.

Üsküdar Amerikan Lisesi'ndeki etkinlikte ise, değişik alanlarda inovasyonla fark yaratarak uluslararası başarılarına imza atmış birçok isim öğrencilerimizle bilgi ve deneyimlerini paylaştılar. Açılış konuşmalarını Edip Emil Öymen ve Pınar Kapralı Gönsev yaptı. Celil Oker, Pelin Urgancılar, Osman Can Özcanlı, Mine Galip, Suat Özçağdaş ve Şafak Altun, gün boyunca sınıflarda süren paralel oturumlarda ve atölye çalışmalarında bir araya geldiler.

İzmir Amerikan Koleji'nde ise, sehirfirsati.com'u kuran, pek çok şirkette yöneticilik yapan Emre Ekmekçi (TAC '95) açılış konuşmasını yaptı. Öğrencilerle dijital dünyada inovasyon konulu bir sohbet gerçekleştiren Ekmekçi, inovatif düşüncenin cesaret gerektirdiğini, her zaman için ilk seferde başarı olunamayabileceğini, yine de tüm aksiliklere rağmen risk alıp tekrar denemek gerektiğini söyledi.

- İnovasyon etkinlikleri altı okulda birden yapıldı. Etkinlikte inovasyonlarıyla gündeme gelen ünlü konuklar, ilgi çekici sunumlar ve eğlenceli uygulama çalışmaları yer aldı.

KİTAP FUARI OLAN FRANKFURT KİTAP FUARINDA TÜRKİYE'Yİ TEMSİL EDECEK 11 ÇOCUK VE GENÇLİK YAYINCISINDAN BİRİ DE SEV YAYINCILIK OLARAK

BELİRLENDİ. EKİM AYINDA DÜZENLENECEK 65. FRANKFURT KİTAP FUARINDA, REDHOUSE KIDZ ÜRÜNLERİNİN TELİF SATIŞI YAPILACAK.

Mehmet Nane CarrefourSA'da

Mehmet Nane (TAC '84) 2005 yılında getirildiği Teknosa genel müdürlüğünden, geçtiğimiz günlerde, CarrefourSA genel müdürlüğüne atandı.

Perakende çevreleri için bu atama şaşırtıcı olmadı. Neden mi? Çünkü CarrefourSA, Fransız ortağı Carrefour'un hisselerinin yüzde 12'sini alarak payını yüzde 50,8'e çıkarmıştı. Bu tür bir operasyona iyi bir üst düzey yönetici lazımdı. Bu iş için, kendisine verilen her görevi başarıyla tamamlamış Mehmet Tevfik Nane biçilmiş kaftandı. Aynı zamanda SEV Vakfı Yönetim Kurulu üyesi olan Nane, bu yeni göreve getirilmeden Boston'a giderek, Harvard Business School'da sekiz haftalık 'İleri İşletme Teknikleri' öğrenimi gördü. Mehmet Nane, Tarsus Amerikan Koleji'ni bitirdikten sonra, 1990 yılında Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. 1993 yılında İskoçya Heriot Watt Üniversitesi Uluslararası Bankacılık ve Finans Bölümü'nde tam burslu olarak yüksek lisans yaptı. Nane, Türkiye Emlak Bankası, Demirbank ve Demir Yatırım'ın çeşitli birimlerinde görev aldı. Sabancı Grubu bünyesinde Planlama, İş Geliştirme Dairesi Başkan Yardımcılığı, Perakendecilik Grubu Direktörlüğü, Sabancı Holding Genel Sekreterliği görevlerinde bulundu. Nisan 2005 tarihinden itibaren, geçtiğimiz aya kadar TeknoSA'da genel müdür olarak görev alan Nane, aynı zamanda Alışveriş Merkezleri ve Perakendeciler Derneği (AMPD) Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı da yapıyor.

Sınır tanımayan CEO

Vodafone Türkiye İcra Kurulu Başkanı Serpil Timuray (ÜAA '87), mevcut görevine ek olarak, Vodafone Grubu Afrika, Ortadoğu ve Asya Pasifik (AMAP) bölge direktörlüğüne atandı.

Açıklama Vodafone tarafından yapıldı. Buna göre, 1 Ocak 2009'dan itibaren Vodafone Türkiye İcra Kurulu Başkanı görevini sürdüren Serpil Timuray, mevcut sorumluluğuna ek olarak, 1 Ekim 2013 itibarıyla Vodafone Grubu AMAP Bölge Direktörü olarak atandı.

AMAP içinde, Türkiye'nin haricinde, Hindistan, Güney Afrika, Avustralya, Mısır, Fiji, Gana, Yeni Zelanda ve Katar bulunuyor. Bu kapsamda Timuray, geçen yıldan bu

yana yürüttüğü Vodacom Grubu Yönetim Kurulu üyeliği görevine ilave-ten, AMAP Bölgesinde ileride belirlenecek diğer yönetim kurullarında da yer alacak.

Peki Timuray neleri başardı?

Kısaca rakamlara bakalım...

- Şirket, servis gelirlerinde 15 çeyrek-
tektir kesintisiz çift haneli büyüyor.

- Toplam gelirlerini son 4 yılda 2 katından fazla artırarak, 2012-2013 mali yılını 5,5 milyar lira gelir seviyesinde kapattı.

- Aynı dönem zarfında, şirketin mobil gelir pazar payı rekor bir artış göstererek, yüzde 18,6'dan yüzde 30'a yükselirken, son 4 yılın en yüksek kârlılığına ulaştı.

- Son 4 yılda toplam gelirlerini 2 katına, gelir pazar payını ise yüzde 30'a çıkardı.

SERPİL TİMURAY KİMDİR?

1969 İstanbul doğumlu Timuray, 1987 ÜAA mezunu, Üniversiteyi Boğaziçi İşletme Fakültesi'nde okudu. İş yaşamına 1991 yılında Procter & Gamble'da ürün asistanı olarak başladı. 1999 yılında aynı şirketin icra kuruluna atandı. Haziran 1999'da Danone Türkiye'ye transfer oldu. 2002-2008 yılları arasında şirketin genel müdürlüğünü üstlendi. 1 Ocak 2009 tarihinden bu yana Vodafone Türkiye İcra Kurulu Başkanlığı görevini sürdürüyor.

4 Şirket Gelirlerini
4 Yılda
2 Katından
Fazla Artırdı.

Tarsus'un 125.yıl armağanı: *Yeni kampüs*

Bu yıl 125. yılını kutlayan Tarsus Amerikan Koleji'nin yeni kampüsünün tanıtımı için yapılan organizasyona beş ilde toplam 84 basın mensubu ve 12 TAC mezunu katıldı.

Bugünlerde TAC'de herkes çok heyecanlı. Yeni kampüsle birlikte, öğrenciler geniş yatakhanelere, modern yerleşim birimlerine ve çağdaş teknolojik olanaklarla donatılan dersliklere kavuşmuş olacaklar.

'Türkiye için Liderler, Dünya için Liderlik' anlayışıyla eğitim veren Tarsus Amerikan Koleji (TAC), yeni kampüs projesini ve öğrencilere sundukları imkânları anlatmak için geç-

tiğimiz ay Adana, Ankara, Antalya, Konya ve Mardin'de tanıtım toplantıları düzenledi.

Ülkemizde IB Diploma Programı uygulama yetkisine sahip 20 okul içerisinde, İstanbul, Ankara, İzmir ve Bursa dışında tek IB okulu olan Tarsus Amerikan Koleji'nin Okul Müdürü Tekin Baransel organizasyonun amacıyla ilgili şunları söyledi: "Yatılılık, 125 yıllık geleneğimizin ayrılmaz bir parçası. Şimdi bu olanaktan

yararlanacak öğrenci sayımızı 140'a çıkarıyoruz. Asırlık kampüsümüzün hemen karşısında yer alan yeni yerleşim biriminde spor salonu, yemekhane, 600 kişilik konferans salonu ve kütüphane olarak restore edilen tarihi Sadık Paşa binası ile yeni öğretim yılına hazırız." Toplantılarda, ayrıca, TAC Uluslararası Bakalorya Koordinatörü Günseli Yüksel de Uluslararası Bakalorya Diploma Programı hakkında bilgi verdi.

Toplantılara TAC mezunlarından, Ankara'da Başkent Üniversitesi Beyin Cerrahisi Ana Bilim Dalı Başkanı (Eski Rektör Yardımcısı) Prof. Dr. Nur Altınörs, Merkez Bankası Araştırma

TAC Okul Müdürü Tekin Baransel ve TAC Uluslararası Bakalorya Koordinatörü Günseli Yüksel.

ve Para Politikaları Direktör Yardımcısı Oğuz Atuk, Avukat Gözde Özgödek ve Meclis Eski Başkanı Uluç Gürkan, Antalya'da Hakan Mutlutürk ve Ata Tanrıverdi; Adana'da Çukurova Üniversitesi Yrd. Doç. Dr. Gülay Sezgin, LMC Gıda San. Tic. Ltd. Şti. Yönetici Ortağı Mert Uğurses, Prof. Dr. Emre Toğrul, Diş Hekimi Doç. Dr. Yakup Üstün ve Mimar Aylin Türkmen; Mardin'de ise Dr. Çağlar Yılğör katıldı.

İŞİTME ENGELLİLER İÇİN GÖZLÜK, İKİ ÖDÜL GETİRDİ. 6-7 NİSAN
TARİHLERİNDE İSTANBUL FATİH KOLEJİ'NİN EV SAHİPLİĞİNDE YAPILAN 21. INEPO
ULUSAL ÇEVRE OLİMPİYATLARI'NA KATILAN ACI ÖĞRENCİLERİ ADA DOĞRUCU

ABD'li Öğretmenler Türk Kültürünü Tanıtıyor

SEV'in müfredat geliştirme ortağı olduğu New York merkezli The American Turkish Association'ın düzenlediği burs programını kazananlar belli oldu.

Müfredat geliştirme bursu sayesinde ABD'de ilk, öğretim öğretmenlerine Türkiye hakkında proje yapmaları ve diğer sınıf aktiviteleri geliştirmeleri için fon oluşturuluyor. Burslar, 250 ile 2 bin 500 dolar arasında değişiyor. SEV'in bu yıl müfredat ortağı olduğu program, Amerikan Türk Cemiyeti (The American Turkish Association) tarafından 2012 yılından bu yana uygulanıyor. Güz döneminde uygulanacak olan müfredatta, Amerikalı öğrencilere, çok farklı alanlardan ve disiplinlerden zengin içerik sunuluyor. Katılacaklar arasında çok farklı alanlardan uzmanlık alanlarına sahip öğretmenler bulunuyor. Kendilerini kısaca tanıyalım: Colorado Akademisi'nden Tom Thorpe ve Betsey Coleman, Türk edebiyatı konusunda öğrencileri bilgilendirecek. Ortadoğu uzmanı Barbara Petzen, ise işin içine Türk filmlerini de katarak, Türk kültürünü ve tarihini ele alacak.

New Jersey Clayton Devlet Okulu'ndan Nancy Mazza, dördüncü ve beşinci sınıflar için altı haftalık bir eğitim verecek. Bu eğitimle Amerikalı öğrencilerden Türk kültürünü Amerikan kültürüyle karşılaştırmaları istenecek. Mazza'nın programında, coğrafya, tarih, mimari, Türk mutfak, müzik ve din gibi zengin bir içerik yer alıyor. New York'ta yapılan Friends Seminary'den Constance Vidor ve Phyllis Trout ise, Ayasofya'nın kiliseden camiye ve camiden müzeye dönüşümünü anlatacaklar.

AMERİKAN TÜRK CEMİYETİ

1949 yılında kurulan Amerikan Türk Cemiyeti, Türkiye ile ABD arasındaki ekonomi, diplomasi, eğitim ve kültür alanlarında bağları güçlendirmek amacıyla kurulmuş, ülkenin en eski kâr amacı gütmeyen kurumudur.

California Üniversitesi PhD öğrencileri aramızdaydı

California Üniversitesi'nden bir grup PhD öğrencisi, Türk şirketleriyle ilgili çalışmak yapmak üzere haziran ayında Türkiye'ye geldiler. Öğrencilerin programında SEV yöneticileriyle görüşme de vardı. Öncelikle kendilerine vakıf hakkında bilgi verildi ve strateji belirlemeleri istendi. SEV Vakfı'nın haricinde, okullar ve Amerikan Board'u anlatan sunumlar da yapıldı. Yenileme, geliştirme ve stratejik plan konularında görüşleri alındı. Sekiz kişilik grubu üçe bölerek, her gruba vakfın eğitim misyonu ile birlikte, bir lisemizin mevcut stratejik planı ve SWOT analizlerini iletili. Öğrenciler stratejik planların nasıl iyileştirilebileceğini kendi aralarında görüştükten sonra, son yarım saat üç okul için tavsiyelerini aktardılar. Gelen tavsiyelerden okul stratejik planlarını hazırlarken dikkate alınabilecek başlıkları şunlar oldu:

Genel:

- PhD öğrencilerinin okullarımızda ders vermelerini ve laboratuvarlar oluşturmalarını sağlamak,
- Öğretmenlerimizi / idarecilerimizi yurtdışına yollayarak akademik ve idari know how'larını geliştirmek,
- Okullararası akademik koordinasyonu geliştirmek,
- Okulların öğrenci kalitesini artırmaya yönelik başarı bursu kaynağını artırmak,
- Alumni aktivitelerini ve fundraising projelerini kurumsallaştırmak, bir stratejik plan çerçevesinde geliştirmek,
- Öğretmen performans değerlendirmesini prim sistemini de dahil eden bir sisteme bağlamak.

TAC:

- TAC programını farklılaştırıp, TAC'yi atraktif hale getirmek,
- Yatılılığı arttırmak,
- TAC'de mali performansı iyileştirmek için eğitim bazı farklı gelir kaynakları yaratmak.

VE ALP EREN ELÇİ, "İŞİTME ENGELLİLER İÇİN SES ALGILAYAN GÖZLÜK" İSİMLİ PROJE İLE ÇEVRE VE FİZİK DALINDA BİRİNCİ OLDULAR. ÖĞRENCİLER, DAHA SONRA KATILDIKLARI AYNI YARIŞMANIN ULUSLARARASI AYAĞINDA, AYNI DALDA DÜNYA İKİNCİSİ OLARAK GÜMÜŞ MADALYANIN DA SAHİBİ OLDULAR.

VAHAP MUNYAR
HÜRRİYET

1 milyar lirayla eğitime 'SEV' damgası vuruyor

Migros'un 1980'lerdeki grevli günlerinin kurumsal iletişim direktörü olarak tanıdığım, sonra Global Tanıtım'la halkla ilişkiler sektöründe öne çıkan Ceyda Aydede'den 4-5 ay önce bir mail aldım:

Yirmibeş yıl önce kurduğum ve adı artık Global HK Stratejies olan şirketimden ayrılıyorum. Bundan sonra Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) Başkanı olarak gönüllü çalışacağım. Bu mail'den sonra Üsküdar Amerikan, İzmir Amerikan, Tarsus Amerikan kolejleriyle adını duyduğum, ancak çok da iyi tanımadığım SEV'i ziyaret etmeye karar verdim. Aydede ile Üsküdar Amerikan Lisesi'nin kampüsünde gerçekleşen buluşmamıza Genel Müdür Eric Trujillo ile Okul Müdürü Funda Cüceloğlu da katıldı. Aydede, başkanlığını yürüttüğü SEV'in yönetim kurulundaki isimlere dikkatimi çekti: Prof. Emre Akkuş, Salim Erdem, Ali Rıza Ersoy, Tülay Güngen, Ege Karapınar, Mehmet Nane, Prof. Sedefhan Oğuz, Berna Ülman, Aysın Argüden, Mine Ayhan, Pınar Güventürk, Canan Ediboğlu, Ahmet Erdem, Cahit Erdoğan, Sadiye Özülkü, Ömer Paksoy, Süreyya Soyupak. Sonra 1968'de kurulan, ancak

bünyesindeki kurumların tarihi 1820'lere uzanan SEV'in çatısı altındaki kuruluşları sıraladı:

- SEV Yayıncılık-Redhouse (1861), Üsküdar Amerikan Lisesi (1876), İzmir Amerikan Lisesi (1878), SEV Amerikan Hastanesi-Gaziantep (1879), Tarsus Amerikan Koleji (1888), Üsküdar, Tarsus, İzmir SEV İlköğretim Okulları (1997). Söz konusu eğitim, yayın ve sağlık kuruluşlarının SEV'e devrinin 45 yıl sürdüğünü vurguladı:

- İlk adımları 1820'lere kadar uzanan, kuruluşları 1870'lerde başlayan eğitim, yayın ve sağlık kuruluşlarını uzun süre Amerikalı misyonerler yönetti. 1968'de kurulan SEV'le birlikte, benim gibi bu eğitim kurumlarının mezunları yönetimi devraldı.

SEV'in aktiflerinin büyüklüğü nedir?

- Yıllık gelirimiz 117.7, giderimiz 111.4 milyon lira düzeyinde. 6.3 milyon liralık fon fazlamız var. Toplam aktif büyüklüğümüz 476 milyon lira. Gelirin yüzde 74'lük bölümünün eğitimden olduğunu

kaydetti:

- Gelirimizin yüzde 19'u hastaneden, yüzde 6'sı yayıncılıktan, yüzde 2'si de bağışlardan sağlanıyor. Biraz düşünüp, duran varlıkları hesapladı:

- Duran varlıklar dahil SEV'in gücü 1 milyar lirayı buluyor.

Bu büyüklükten öğrencilere burs olarak yansıyan bölüm ne kadar?
Funda Cüceloğlu, Üsküdar Amerikan'daki durumu aktardı:

Öğrencilerimizin yüzde 12'sine burs veriyoruz.

Aydede, vakıf bünyesindeki tüm okulların öğrencilerine yansıyan burs verisini paylaştı:

- Her yıl 700'e yakın öğrenciye 10 milyon lira dolayında burs veriyoruz. Rakam 12 milyon liraya doğru çıkıyor.

Toplam öğrenci sayımız ne kadar?
• 6 okulumuzdaki öğrenci sayısı 4 bin 100'e yakın. SEV çatısı altındaki okulların öğrencilerinin yüzde 14'ü burstan yararlanabiliyor. Vakfın güçlü yönetim kadrosu, burs miktarını artırıp dar gelirli başarılı öğrencilere biraz daha fırsat kapısı açamaz mı?

*Bu köşe yazısı 19 Ağustos 2013 tarihinde Hürriyet'te yayınlanmıştır.

ÇEKMEKÖY'DE YENİ LİSE PLANI YAPIYOR

Ceyda Aydede, ilköğretim ve lise eğitiminde daha da öne çıkma çabasında olduklarını belirtip ekledi:

Diğer taraftan eğitim kurumlarımızın ihtiyaç duyduğu yatırımları da yapıyoruz. Vakfımız, bugüne kadar 95 milyon liralık inşaat yatırımı yaptı. Tarsus Amerikan Lisesi için yeni kampüs projemiz var. Ayrıca İstanbul Çekmeköy'de önümüzdeki yıl yeni bir lise açacağız.

20 Yıla 10 Soru

DR. ALİ CERRAHOĞLU TAC '78

20 yıldır TAC'nin okul doktoru. Kendisi gibi çocukları da TAC'li. Ali Cerrahoğlu ile TAC, Tarsus, Cumhurbaşkanı'nın okulu ziyareti, öğretmenler, ağabeylik kurumu, tuğla projesi üzerinde mini bir söyleşi yaptık.

1. Cumhurbaşkanı, okulu ziyaretinde neler söyledi?

Bu, daha önceden ilan edilmemiş bir ziyaretti. Bir saat kadar görüştük. Tarsus'un eğitim düzeyinin Amerikan Koleji sayesinde Türkiye standartlarının üstüne çıktığını söyledi. Elimizi sıkıp çıkarken de bana gülmüsed ve "okuluna sahip çık," dedi. "Dikkat et buralara" der gibi...

2. Tarsus sosyal aktivitesi yoğun bir kent değil. Bu durum öğretmen bulmakta okul yönetimini zorluyor mu?

Bu, kişiye ve onun hayattan ne istediğine bağlı. Burada çok mutlu da olabilirsiniz. Bizler için de böyle değil mi? Ben İstanbul'da da yaşayabilir-

dim ama burayı tercih ettim.

Sosyal hayatın kafe-bar yönünü arıyorsanız çok gelişmiş değil. Gece hayatı yok. Ama kültür arıyorsanız durum değişiyor. Örneğin bizim müdürümüz Dr. Hanna eski çarşıda saatler geçiriyor. Çok mutlu oluyor. Şapkacıya uğruyor. Eski bir Ermeni ustayı görüyor. Sora iklimi güzel. Yayla var, deniz var, tarih var. Tarsus, neolitik çağdan bu yana sürekli yerleşim yeri olmuş. 10 bin yıllık bir kent. Hiçbir zaman boş kalmamış. Dünyada böyle bir kent daha yok.

3. TAC'de artık aile bağlarınız da var değil mi?

Evet. İki çocuğum ve dokuz yeğ-

nimden sekizi burada okudu. Ben de burada okudum. 20 yıldır da okulun doktoruyum.

4. Sizce TAC'nin öğrencilere kazandırdığı en önemli özellik ne? Özgüvenli olmak.

5. Nedir bu özgüveni veren?

Bence, gelen hocaların bir ekol oluşturmaları... 20 yıl burada kalan hocalar var. Onlar öğrencilere rol model oluşturuyor. Öğrenciler de kendilerinden küçük öğrenciler için aynı modeli oluşturuyor. Bir ağabeylik kültürü var. Biz buna TAC ruhu diyoruz. Örneğin, bizde markayla, parayla hava atmak ayıp sayılıyor.

Öğrenciler salaş giyiniyor. Bunun devam etmesi çok hoşuma gidiyor.

6. Dersler dışında neler yapılıyor?

Hayatımız sosyal sorumluluk projeleriyle geçiyor. Köylere kitap götürülüyor. Tekerlekli sandalye için bağış toplanıyor. Başka okulları boyuyoruz. Huzurevlerine gidiliyor. Bir süre önce, şöyle bir organizasyon yapıldı: TAC, Silifke Tekerlekli Sandalye Takımı'nı buraya davet etti. Onlarla maç yaptı. Bütün okul tribünlerde bu maçı izledi. Sonra engelliler yerlerini bizim basketbolculara bıraktılar. Engelli olmanın nasıl olduğunu anlaşıyorlar diye. Çıt çıkmadı... Ardından bir alkış koptu. Büyük bir saygı, sevgi duygusu oluştu. İki tane tekerlekli sandalye için de bağış toplandı.

7. Tuğla Projesi hakkında biraz detay verebilir misiniz?

Sloganımız: 'Bir Tuğla da Sen Koy, Eğitime Hizmet Et.' Tarihi binamızı sanal ortamda yeniden tuğla tuğla örüyoruz. Bir tuğlanın fiyatı 200 dolar. 10 bin tuğla biriktirmek istiyoruz. Tuğla bağışında bulunanlar kendileri için ayrılmış bölümlere istediği yazıyı koyuyor. İlk ben koydum. Ali yazdım. Bu bir şirket olabilir. Kişi olabilir. Örneğin, 63 mezunları eğitim meşalesi yakmışlar. Atatürk resmi koymuşlar.

8. Ne kadar kaldı?

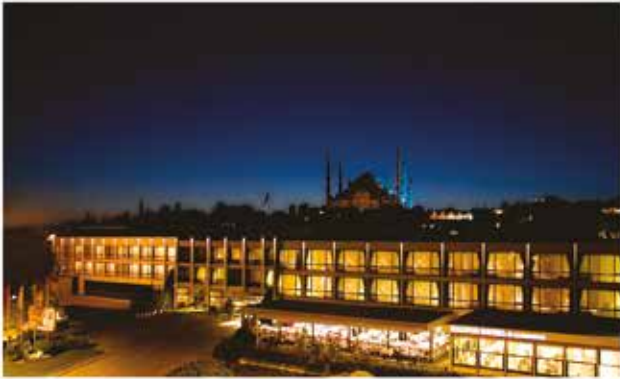
Ödenen yüzde 60. Rezervlerle yüzde 85 oldu. 120 bin dolar verenin adını koyuyoruz. Özdemir Sabancı Tuğla Bursu gibi.

9. Kaç çocuğa burs veriyorsunuz?

Şimdiye kadar 17-18 çocuk burslardan yararlanabildi. Geçen yıl okulun birincisi ve ikincisi bu bursla seçilen çocuklar oldu.

10. Bir de kent konseyinde başkanlık yapıyorsunuz...

Evet! Konsey 15 sene önce kuruldu. Sivil toplum kuruluşları var. Odalar, dernekler, vakıflar var. Siyasetten uzak, tarafsız, herkesi kucaklayan bir yapı söz konusu. Konsey olarak Tarsus'a bir üniversite istiyoruz. Bunun çalışmalarını yürütüyoruz.

Kalbi hep *Ege'de* kaldı

SEDA KAYA **ACI '97**

Seda Kaya, eğitimi ve kısa süren bir iş hayatı dışında İstanbul'da kalmamış. Bugün, İzmir'de, aile şirketi olan pek çok otelin yönetim kurulu üyeliğini sürdürüyor. Yanı sıra EGIAD Başkanlığı görevini de ilk kadın başkan olarak üstlenmiş durumda. Seda Kaya, *Buluşma*'ya ACI günlerini, yoğun iş hayatını, Türk turizmindeki trendleri ve EGIAD olarak girişimci adaylarını nasıl desteklediklerini anlattı.

Seda Kaya, ACI '97 mezunu... Ailecek ACI'lı desek abartı olmaz. Annesi 1975 mezunu. Kızı ise SEV İzmir İlköğretim Ana sınıfı'nda...

Annesi, onu daha küçük yaşlardayken, okula alıştırmak için sık sık Helva Piknikleri'ne götürürmüş. O günleri anarken gülerken, "Okul konusunda sürekli beynimi yıkardı," diyor.

Sonuçta, 'beyin yıkama faaliyeti' başarıyla sonuçlanmış olmalı ki, ACI'ya hep severek gitmiş: "Son gününe kadar, "şu okul bitse," dediğimi hiç hatırlamıyorum. Tabii ki zor zamanlarım oldu. Örneğin, Nesrin Hanım'ın tarih dersleri hiç unutmam. Sözlüde soruyu bildiğin zaman tek artı, bilmediğin zaman dört eksi sistemi, bir ara benim eksileri tren yapmıştı. Üniversite sınavında, Koç Üni-

versitesi Tarih Bölümü'nü kazanmam da sanırım kaderin bir cilvesi."

Kaya'nın, ACI geleneğine uygun olarak, pek çok sınıf arkadaşıyla okuldan sonra ilişkileri kopmamış. "ACI'lılar her yerde birbirini buluyor," diyor. "Bu iş hayatımda da, özel hayatımda da böyle oldu. Şu an en sık görüştüğüm arkadaşlarım, ortaokuldan beri hayatımda olan kişiler."

Peki her gün keyifle gittiği okulun kendisine nasıl bir katkısı olmuş? Kaya'dan dinleyelim: "ACI'nın bana verdiği en büyük değer, özgüven ve kendini ifade edebilme kabiliyeti oldu," diyor ve devam ediyor: "Aynı şekilde, bir işe başladığında pes etmemek ve sonuna kadar götürebilmek... Bu özelliklerin iş hayatımda çok faydasını gördüm."

Gelelim kariyerine...

Kaya, ACI'dan sonra, yukarıda da söylediğimiz gibi, Koç Üniversitesi Tarih Bölümü'nü kazanmış. İkinci yıl aynı üniversitenin Uluslararası İlişkiler bölümüne geçmiş. 2001 yılında da mezun olmuş. Yani Seda Kaya, Anayasa kitapçığının fırlatıldığı, Cumhuriyet tarihinin o en büyük ekonomik krizinin yaşandığı, on binlerce kişinin işini kaybettiği yıl, iş hayatına atılmış.

İKİNCİ OKULU: RAFİNERİ

O günlerde de imdadına yine bir ACI'lı yetişmiş. Reklam sektörünün başarılı şirketlerinden Rafineri'nin ortağı Nil Bağcıoğlu kendisine kucak açmış. Seda Kaya, iki yıl Rafineri'de çalışmış. O günlerden bahsederken, "Bana çok şey katan bir dönem olduğunu söyleyebilirim," diyor. "Detaycılık ve iş disiplini konusunda çok şey öğrendim." Ekonomik krizin etkileri yavaş yavaş geçerken, Kaya 2003 yılında İzmir'e geri dönmüş ve turizm alanında, aile şirketine çalışmaya başlamış. Bir yandan da eğitimine devam etmiş. İzmir Ekonomi Üniversitesi'nde Avrupa Çalışmaları üzerine yüksek

lisans yapmış. Şu anda aile şirketleri olan Kaya Prestige Otel'de, Kaya Prestige Sunshine Otel'de, Karaca Otel'de ve Arı Kaya Laundry'de yönetim kurulu üyeliği görevlerini sürdürüyor.

Kaya'ya turizm sektöründe son yıllarda nasıl bir değişim olduğunu soruyoruz.

Artık daha stratejik bir plan dahilinde büyüdüklerini söylüyor: "Geçmiş yıllardaki kitlesel turizm politikası yerini daha butik, daha fazla gelir bırakan turist getirme çabasına bıraktı. Şu anda bu konuda en başarılı örnek İstanbul. Biz, Egeli turizmci olarak, bu trendi kendi bölgemizde de hayata geçirmeyi hedefliyoruz."

Seda Kaya, aynı zamanda Egeli

BİR ÖĞRENCİ NEDEN ACI'DA OKUMALI?

"Çünkü orada bir tarih var, bir kültür var. Her şeyin çabuk tüketildiği bir toplumda bence bu çok önemli bir değer. Mezunlar arasındaki dayanışma ise bambaşka. Sonuçta ACI, çok büyük bir aile ve bu ailenin bir parçası olmak bir ayrıcalık."

Genç İş Adamları Derneği'nin (EGİAD) başkanı. Dernek, 1990 yılında kurulmuş. Türkiye'nin en eski genç iş adamı derneklerinden biri. Aktif ve fahri toplam 550 üyesi var. Kaya, "Merkez binamız, ilköğretim okulumuz ve bütçemiz ile ülkenin en kuvvetli genç iş adamı derneklerinden biri olduğumuzu söyleyebilirim," diyor. Dernek, girişimciliği desteklemek için kısa bir süre önce bir girişimcilik zirvesi düzenlemiş. 2012 yılında, iki gün boyunca Embryonix işbirliği ile 'Girişimcilik Günleri'nde girişimcilerle melek yatırımcıları bir araya getirmiş.

Etkinliğin ilk gününde girişimcilere yönelik 'Başarılı Girişimci' eğitimi, yatırımcılara yönelik olarak ise, 'Melek Yatırımcılık' eğitimi verilmiş. Sonra da SwissOtel Grand Efes'te 'Girişimcilik Zirvesi' düzenlenmiş ve değerlendirme jürisi tarafından en iyi projelere ödül verilmiş. EGİAD bununla yetinmemiş. 'EGİAD Girişimcilik Akademisi' kapsamında girişimcilere 60 saat temel girişimcilik eğitimi verilmiş. Hukuk, muhasebe, pazarlama ve markalaşma gibi konularda çeşitli destek eğitimleri de düzenlenmiş.

EGİAD'ın etkinlikleri arasında bir de 'Hayat Okulu' var. Bu, ilk kez 2009 yılında gerçekleştirilen bir sosyal sorumluluk projesi... Projede, meslek yüksekokulu öğrencilerinin iş hayatına atılmadan önce kişisel gelişimlerinin desteklenmesi amacıyla gerçekleştirilen program kapsamında öğrencilere çeşitli eğitimler verilmiş. Bu etkinliğe 2012 yılında da devam edilmiş.

EGİAD, ayrıca, bir fotoğraf yarışması ve rüzgâr sörfü festivali düzenliyor. Bütün bu etkinliklere bakınca, Kaya'nın hemen hemen hiç boş zamanı olmadığını görüyoruz. Ama EGİAD tarafından düzenlenen 'Hobi Kulüpleri' için, "umarım bana da yararı olur," diyor.

şimdi

ONGUN TAN TAC '98

**“Bizi ancak
LinkedIn ile
kıyaslarsınız”**

Ongun Tan, bugün Turkcell’de ‘Lead Product Manager’ olarak görev yapıyor ve bulut teknolojisi üzerine çalışıyor. Tan, okulunu işi şakaya vurarak anlatıyor: “TAC’liler arasında öyle kuvvetli bir network var ki, bu ancak LinkedIn ile kıyaslanabilir.” Tan’a ilk sorumuzu yöneltiyoruz.

Acaba bir okulu diğerlerinden üstün kılan hangi özellikleridir? Üniversite başarı puanı mı? Ongun Tan’a göre bu önemli... Ama Tarsus Amerikan’ı Tarsus Amerikan yapan başka şeyler de var. Neler mi?

Örneğin, Tan’ın deyişiyle, ‘sabahın köründe’ öğrencileri evlerinden alıp götürün ve herkesin bir an önce binmek istediği servis otobüsü... İçeride nasıl bir şamatanın olduğunu anlamak için herhalde fazla düşünmeye gerek yok.

“TAC’de okul günleri muhteşeme yakındı,” diyor Tan. Burada, gerçek anlamda kolej ortamını yaşadık.”

Nasıl mı? Ongun Tan, hep öğrenci birliğinde yer almış. Dört yıl boyunca Echo adlı müzik grubunda çalmış. Dahası, okulun gazetesinde çalışmış.

Tan arkadaşlarına yönelik ‘çalışmalarını’ okuldan mezun olsa da sürdürüyor. Bu yıl onlar için güzel bir sürpriz hazırlamış. Ama ne olduğunu söylemiyor. Biz de fazla üstelemiyoruz. Malum, sürpriz, sürpriz olarak kalmalı.

Bu sıkı arkadaşlık, bir network’ün parçası olmasını da beraberinde getir-

miş. “İstanbul’da istediğim an doktor bulurum, avukat bulurum, hatta iş bulurum. Amerikan Okulları, LinkedIn kadar güçlü bir ağ oluşturuyor,” diyor.

KOMİK BİR PC

Gelelim okul sonrasına... Ongun Tan’ın hayali fizik okumaktır. Hacettepe’nin fizik mühendisliği bölümünü kazanır. Ama, zamanla merakı, eski sevdalı olan bilgisayarlara kayar...

Bilgisayarlarla ilgilenmeye ortaokul yıllarında başlar. İlk çalışmaları biraz ilkindir: O günleri anlatması için kendisine kulak veriyoruz: “Ortaokuldayken tek renk ekranlı bir PC’im vardı. Komik şimdi, 40 MB hard disk’i vardı. O bilgisayarın içinde bir-iki oyun bulunurdu. Okuldan arkadaşlarımla gelir, oyun oynardık. O bilgisayara olan merakım üniversitede gelişti ve son sınıfta bilgisayarla ilgili bir şeyler yapmaya karar verdim. İki şey yapabilirdim: Ya network tarafında olacaktım ya da yazılım tarafında. Ben yazılım tarafını seçtim. Microsoft’tan sertifikalarımı aldım ve ilk iş olarak da, bir çağrı merkezinin yazılım bölümünde işe başladım.”

Tan’ı daha sonra, İş Bankası’nın CRM projesinde görev yaparken görüyoruz. Orada internal danışman gibi

çalışıyor. Sonra, Pricewaterhouse Coopers Türkiye’de yönetim danışmanlığı yapıyor. Yaklaşık üç yıl burada çalışıyor. Derken iki yıllığına İngiltere’ye gidiyor ve burada İngiliz iş yapma kültüründen etkileniyor. Bu arada Tan ailesinin bir bebekleri oluyor ve Türkiye’ye dönüyorlar.

Yeni şirketi Turkcell oluyor. Turkcell’de Lead Product Manager olarak görev yapmaya başlıyor. Olgun Tan’dan

ÜNİVERSİTEDE, LİSEYE GELMİŞ GİBİ OLDUK

TAC’de bence en büyük şanslarımızdan biri de o sosyal ortamı yaşamak. Üniversiteye girdiğim zaman, sanki üniversiteden liseye gelmiş gibi oldum. TAC’de o kadar çok şey yapmışız ki üniversite basit geldi. Üniversitedeki insanların yapmak istedikleri şeyleri biz zaten lise ikinci sınıfta yapmıştık. Lise 1’de hiçbir idare ya da okul desteği olmadan şehirlerarası geziler düzenleyip, gidip dönüyorduk. Her şeyi biz ayarlıyorduk. Okullarla konuşuyorduk, teklifler alıyorduk. Düşünün ki biz bunları 15 yaşımızda yapıyorduk.

üzerinde çalıştığı bulut teknolojisini anlatmasını istiyoruz. “Bulut teknolojisi, herkesin bilmesi gereken bir konu,” diyor ve devam ediyor: “Özellikle BT sektöründe ‘bulut’ kelimesinin geçmediği bir alan yok. Aslında her yerden, istenilen her bilgiye, kesintisiz ve güvenli biçimde ulaşılabilir lüksünü veren bir teknoloji.”

Peki, bulut eskiye oranla yaşantımızda nasıl bir değişiklik getirdi? Tan, teknik ayrıntılara girmeden, hepimizin anlayacağı bir dille anlatıyor: “Eskiden, firmalar kendi sunucularını kendi lokasyonlarında tutardı. Bir mail atmak istediklerinde de sistem odalarındaki mail server’larını kullanırlardı. Bu da hem maliyetliydi, hem de çeşitli güçlükleri vardı.” Tan’ın söylediğine göre, server’ı orada tutmak için o server’ı satın almak gerekiyordu. O dönem artık bitti. Biz şimdi şirket olarak, “teknolojinize biz bakalım,” diyoruz.

Tan’ın iki blogu mevcut. Bir kişisel, diğeri ise teknolojiyle ilgili yazılar yer alıyor. Kişisel blogunu bu aralar boşladığını söylüyor. İngiltere’de üç danışmanla birlikte daha çok son kullanıcının telekom ve teknoloji sorunlarına değindikleri bir blog oluşturmuşlar.

“Zaman zaman oraya yazıyorum,” diyor. “Bu yazılar daha profesyonel. Sonra gezi rehberlerim var. Roma, Prag, Amsterdam, Bosna – Hersek gibi gittiğim yerlerin rehberlerini yapıyorum. Daha önceleri yurtdışına çıkacağım zaman hep yabancı kaynaklara bakıyordum. Sonra, “Acaba bunun Türkçesi var mıdır?” diye düşündüm, çünkü herkesin İngilizcesi iyi değil. Baktım böyle doğru düzgün bir Türkçe kaynak yok, yaptım. Şu anda Google’da bir numara çıkıyor. 1 milyon görüntülenmeyi geçti. Çok niş bir şey anlatmıyorum. Sadece yapılması gereken şeyleri derli toplu bir şekilde yazıyorum. İnsanlar bu rehberleri seviyor, çünkü kısa ve öz.”

Parlak kariyerine TAC'de başladı

ÖZGÜR TOHUMCU TAC '90

Ericsson'da Orta ve Batı Avrupa Satıştan Sorumlu Başkan Yardımcısı... 16 ülkeden sorumlu. Boğaziçi'nde okudu, ABD'nin iyi üniversitelerinde master yaptı. Aynı ülkede değişik yerlerde ve pozisyonlarla çalıştı. TAC'nin ona verdikleri ise aklından hiç çıkmadı.

**TAC günlerinden başlayalım. Okulu-
nuza nasıl başladınız?**

1983 yılında başladım. Ailem aslında Ankaralı. Babamın işi dolayısıyla Mersin'e taşınmıştık. Babam, Ankara-gücü'nde kaleciydi. Aynı zamanda da milli kaleciydi. Babam transfer olunca Mersin'e geldik ve ben de Mersin'de büyüdüm. İlkokulu Mersin'de okudum. O bölgede yaşıyorsanız gidebileceğiniz en iyi okul TAC'dir. Sınava girdim; kazandım. TAC'de ortaokul ve liseyi okudum. Yedi yıl çok güzel anılarımız oldu. Sonra Boğaziçi Üniversitesi'ne girdim.

"Çok güzel anılarım var," dediniz. TAC'de nasıl bir hayatla karşılaştınız? Bize biraz o günleri anlatabilir misiniz?

Spor çok ön plandaydı. Bizim zamanımızda, basketbolda çok iyiydik. Farklı ülkelerden çok sayıda öğretmen vardı. Tarsus, o zamanlar şimdikinden çok daha az gelişmiş bir yerdi. O dört duvarın içinde farklı bir dünya vardı. Örneğin, resim derslerinde sadece resim yapmaz, pek çok şey konuşurduk. Yani, ders dışında da bir hayatımız vardı.

Hâlâ öyle mi bilmiyorum, ama bizim zamanımızda öğretmenlerimiz kampüste kalırdı. Dersten sonra evlerine gidip müzik dinler, sohbet ederdik. Öğretmen - öğrenci ilişkisi vardı; bizi birey olarak görürlerdi.

Bir de öğrenciler arasında büyük bir dayanışma vardı. Şöyle bir olay hatırlıyorum: Lise 1 ya da lise 2'de çok önemli bir maçımız vardı. TAC, futbolda hiçbir zaman çok iyi olmadı ama o zaman şans yardım etti, biraz da biz iyiydik galiba... En son bir maça çıkacağız, onu da kazandırsak bölgeden çıkıp gruplara gideceğiz. Futbolda okul tarihinde görülüş bir şey değil. Ama bizim taraftarlar, bir önceki maça biraz sorun çıkarınca okul müdüriyeti hiçbir öğrencinin maça gitmesine izin vermemişti. Kötü bir örnek olacak ama bütün lise ekibi maça gitmiştik. Tabii tüm lise ekibine iki gün okuldan uzaklaştırma cezası verilmişti. Düşünün ki 300-400 kişi ceza almıştı ve okul da bomboş kalmıştı ama ceza uygulanmıştı. Yani öğretmenlerle arkadaş gibiydik ama bu disiplini ortadan kaldıran bir faktör değildi.

Birisi ile iş yapmak istediğiniz zaman o kişinin Amerikan Koleji mezunu olması sizi nasıl etkiler?

Mezun olduğunuz zaman belli kişilik özelliklerine sahip oluyorsunuz. Amerikan Koleji mezunlarının birey olarak çok daha sosyal olduklarını düşünüyorum. Tercih ederim ve farkını da görüyorum. Şu an Ericsson'da da Amerikan Koleji mezunu arkadaşlarım var. Onlar

da kendilerini bana yakın hissedip gelirler, konuşuruz. Gerçekten hepsinin kariyer anlamında önlerinin çok açık olduğunu gözlemleyebiliyorum.

TAC'yi başarıyla bitiren bir öğrenci olarak okuldan sonraki hayat nasıl başladı sizin için?

TAC'de iyi bir öğrenciydim. Yanlış hatırlamıyorsam, okula dördüncülikle girip ikincilikle bitirdim. Sonra Boğaziçi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği'ne girdim. Boğaziçi Üniversitesi bende bir çok yaratmıştı, çünkü bu okula girdiğinizde Türkiye'nin çeşitli yerlerinden gelen oldukça iyi öğrencilerin arasına giriyorsunuz. Türkiye'de epeyce bir akıllı insanların olduğunu o zaman fark ettim (gülüyor). İlk senenin sonunda dört üzerinden üç not ortalaması tutturmuştum ki, benim bölümüm için bir hayli düşüktü. Genellikle 3,99-3,98 gibi ortalamalar vardı. O

zaman şöyle bir muhakeme yaptığımı hatırlıyorum: "Uğraşsam da çok iyi olacağım yok. O zaman ben de başka şeylerle ilgileneyim."

Kariyer yaşantınız nasıl şekillendi?

Mezun olduktan sonra Amerika'ya gittim. New York State Üniversitesi'nde bir MBA programına kabul edildim. İki yıl orada kaldım. Washington DC bazlı bir danışmanlık şirketinde işe girdim. Yedi - sekiz yıl kadar orada çalıştım. Sonra da başka bir şirkete geçtim ve orada da iki - üç yıl geçirdim. Hem proje mühendisliği, hem satış gibi değişik pozisyonlarda

çalıştım. Bu üç sene içerisinde University of Pennsylvania'da ikinci bir master yaptım. 2003 yılında eşimle tanıştık ve Amerika'da evlendik. İki yıl Amerika'da kaldık ve İstanbul'a taşındık. İstanbul'a taşınmamız da şu şekilde oldu: Bir yaz İstanbul'a geldim. Yavaş yavaş dönmeyi düşündüğümüz bir dönemde burada bir-iki head hunter ile görüştüm. O sıralarda da Ericsson, IT ve danışmanlık alanına girmek istiyordu. Buradaki genel müdür ile görüştüm ve genel müdür yardımcısı olarak işe başladım. Üç sene bu pozisyonda kaldım. Daha sonra satış

pozisyonlarında çalıştım. 2008-2010 yılları arasında da Ericsson Genel Müdürü olarak görev yaptım. Şimdi ise, Orta ve Batı Avrupa Satıştan Sorumlu Başkan Yardımcısı olarak görev yapıyorum ve Londra'da yaşıyorum.

Bu pozisyonda neler yapıyorsunuz?

Bana bağlı olarak çalışan 16 ülke var. Ericsson'un bütün satış faaliyetlerinin başın-

dayım. Böyle özetleyebiliriz.

"Ericsson ne yapıyor?" dersiniz de, cep telefonu işi yapmıyor. Buradan başlayayım. Cep telefonu işi ilk başlarda yaptığı bir işti. Sonra Sony, Ericsson ile birleşti ve geçen sene de bu işi Sony'ye sattı. Bizim müşterilerimiz daha çok operatörler. Bu operatörlerin bütün altyapılarını sağlıyoruz. Baz istasyonlarından tutun bir operatörün son kullanıcıya hizmet vermesini sağlayan tüm ekipman ve servislere kadar her şeyi biz veriyoruz. Ericsson'un satılabilecek bütün portföylerinin Avrupadaki satışından sorumluyum.

O dört duvarın içinde farklı bir dünya vardı. Örneğin, resim derslerinde sadece resim yapmaz, pek çok şey konuşurduk.

ÜMİT TÜRÜDÜ ŞEN ACI '84

“Çözüm odaklı olmayı lisede öğrendim”

O kul çok güzeldi. Diğer Anadolu liselerini de kazanmıştım. Ama buranın kampüsünü görünce hayran oldum. İnanılmaz çiçekler, bahçeler, kocaman salıncaklar, amfiteyatro...”

Ünlü gayrimenkul geliştirme şirketi Emaar Türkiye Genel Müdür Yardımcısı Ümit Türüdü Şen’in İzmir Amerikan Koleji hakkında ilk izlenimleri böyle. Henüz 12-13 yaşlarında... İlk görüşte aşk desek yalan olmaz.

Peki ya sonrası... Ümit Hanım’ın okul yıllarına ilişkin oldukça ilginç bir değerlendirmesi var. “Eğitimle öğretimin farkını orada anladım,” diyor. “Okulda gerçek eğitimi gördük. Yoksa müfredatı herkes görüyor.”

Eğitimin önemli ayaklarından biri, sayıları 60’ı aşan kulüpler ve komiteler... Şen, “Buraları bizi hayata hazırladı,” diyor. Neler mi var bunların arasında? Ümit Türüdü Şen, sporla, folklorla haşır neşir olmanın, satrançla ilgilenmenin ötesinde, öğrencilerin, şirketlerin sosyal sorumluluk projelerinin henüz bilinmediği yıllarda resmen sosyal sorumluluk projeleri yaptıklarını söylüyor.

Küçük yaşta kulüp etkinliklerinde çalışmanın ACI’lı öğrencilere kazandırdığı önemli bir değer var: Çözüm odaklılık. Ümit Türüdü Şen, “Biz hep çözüm odaklı

olduk,” diyor ve ekliyor: “Ne yaparız, nasıl yaparız, nasıl çözeriz?... Olaylara hep böyle baktık. O kültürle yetişmiş insanların işe ve hayata bakışları da farklı oluyor. Tam eğitildiğiniz dönemde aldığınız değerler sizi çok etkiliyor. Çok şekillendiriyor.”

Okuldan sonra, 30 kişilik geniş bir ACI’lı arkadaş grubu ile Boğaziçi Üniversitesi’ne girmiş, burada uluslararası ilişkiler okumuş.

Şen, çalışma yaşamına Emlak Bankası’nda başlamış. Reklam pazarlama bölümünde... Burada Bülent Şemiler ile çalışmış. Arkasından Landor’a geçmiş. Oradan da ClassiSe... Classi Golf’un kurucu ekibinde yer almış. Türkiye’de 18 delikli ilk golf sahasını o ekip yapmış. Hill Side, Kiler gibi pek çok şirkette çeşitli üst düzey görevlerde bulunmuş.

Bugün sektörde 25 yılını geri bırakmış durumda. Geriye dönüp baktığında, “Aslına bakarsanız hayatım hep satış-pazarlama oldu,” diyor ve ekliyor: “Sektörün her yanında bulundum. Hem servisi hem de real estate satışı görmüş durumdayım.”

Lise yıllarında oluşan birikim üzerine çeyrek asırlık bir kariyer... Ümit Hanım, ACI’da temelleri atılan bu nitelikleri sayesinde, bugün gayrimenkul danışmanlığı denildiğinde akla gelen ilk yöneticilerden biri.

**“Denerim...
Bir daha denerim...
*Olmazsa bir daha
denerim*”**

SEV Yönetim Kurulu Üyesi ve Üsküdar Amerikan Lisesi Kampüs Kurulu Üyesi Berna Ülman'ın başarısının sırrı, asla pes etmemesi. Üsküdar Amerikan Lisesi'nin yaşamında nasıl önemli bir rol oynadığını anlatıyor. Kendisiyle okul yıllarını, VISA'daki başarılarını, kadın haklarına olan duyarlılığını konuştu.

VISA Kıdemli Başkan Yardımcısı ve Bölge Genel Müdürü Berna Ülman, Türkiye'de üst düzey kadın yöneticiler denildiğinde akla ilk gelen isimlerden biri. Aynı zamanda, Üsküdar Amerikan Lisesi 1983 yılı mezunu. Ülman, kısa bir süre önce SEV Yönetim Kurulu Üyesi ve Üsküdar Kampüs Kurulu Üyesi oldu. Kendisiyle bir görüşme yaptık.

İsterseniz eğitim ve kariyerinizden başlayalım...

1965 Edirne doğumluyum.

İlkokulu orada bitirdim. 1976 yılında, 11 yaşında yatılı olarak Üsküdar Amerikan'a geldim.

Üsküdar Amerikan'da çok keyifli, güzel bir yedi sene geçirdik. Üsküdar Amerikan özeldi, ama yatılı bir Üsküdar Amerikanlı olmak daha da özeldi, diye düşünüyorum. Çok güzel arkadaşlıklarım oldu ve öğrencilik hayatım çok eğlenceli geçti. Çok aktiftik. İyi bir öğrenciydim, ama harika değildim. Takdirle geçmezdim, teşekkürle geçerdim. Üsküdar Amerikan'dan çok şey öğrendim.

SANAT KOLU BAŞKANI

Amerikan kolejlerinde etkinliklere katılmak çok önemli. Lise hayatınız boyunca nelerle ilgilendiniz?

Daha çok sanatla uğraşıyordum. Hatta lise sonda Sanat Kolu Başkanı oldum. Resim, heykel yapardık. Şu anda basket sahasının olduğu yerde eskiden

Art House vardı, oraya giderdik. Gece, gündüz sürekli çalışırdık. Hem faaliyetlerle hem derslerimizle ilgilenirdik.

Sizin okulun diğer okullardan farkı neydi?

Bir kere, İngilizcesinden başlamak gerekiyor diye düşünüyorum. Herkes sosyal yönünü falan vurguluyor. Tabii ki onlar da önemli, ama akademik olarak harika bir İngilizce öğreniyorduk, hâlâ da öyle bence. "Sadece Türkiye'de değil, dünyada ikinci dil olarak İngilizceyi bu kadar iyi veren kurum sayılıdır," diye düşünüyorum. Onun yanı sıra bize çok güçlü bir akademik içerik de verildi. Dünya çapındaki klasikleri okuduk.

SHAKESPEARE MERAKI

Klasikler arasında çok beğendiğiniz ve hayatınızda bir iz bırakmış bir kitap var mı?

Değiştireni bilemeyeceğim ama *Romeo Juliet*'le *Batı Yakası'nın Hikâyesi*'ni karşılaştırmalı okumak çok güzeldi. Shakespeare'i çok keyifle okudum. Burada bir arkadaşımız var, o da İzmir Amerikanlı, bazen onunla Londra'da aynı anda bulunuyoruz, birlikte Shakespeare seyretmeye Globe Theatre'a

falan gidiyoruz.

Bir tarafa İngilizceyi koyalım, bir tarafa da bilgiyi, eğitimi koyalım, e bir tarafa da sosyal faaliyetleri, müzik, sanat ve sporu koyalım. Yani hepsine pozitif yaklaşan bir okul ortamı olması bence çok güzel. Bunun üzerine bir de arkadaşlık ortamını ve ekip ruhunun gerçekten uygulandığı bir ortamı eklediğimizde şunu söyleyebilirim: Rüya gibi bir eğitim hayatıydı. Liseden sonra Boğaziçi İşletme'yi kazandım. Orası da Üsküdar'ın devamı gibiydi.

Eşimle Boğaziçi'nde tanıştık, evlendik ve Amerika'ya gittik. Amerikada sekiz sene yaşadık. Master'ımı bitirdim, University of Tennessee'de finans alanında MBA yaptım. Bir miktar orada çalıştıktan ve oğlumuz da olduktan sonra, "artık Türkiye'ye dönelim," dedik ve döndük.

İLK TECRÜBE KOÇ FİNANS'TA

Hemen finans sektöründe mi çalışmaya başladınız?

Evet. Koç Grubu'nun Tüketici Finansman'ı şirketi olan Koç Finans o zaman yeni kuruluyordu. Orada sistem planlama müdürü olarak çalışmaya başladım. Sonra bir kredi kartı operasyonuna başladık, orada kredi kartları müdürü oldum.

2000 yılında da Koç Finans'tan VISA'ya genel müdür yardımcısı olarak geçtim. 2003 yılında Türkiye genel müdürü oldum. 2007 yılında da bölge genel müdürü oldum. Hâlâ da bu görevi sürdürüyorum. Şu anda bölgemde Türkiye var, tabii ki en önemli pazarımız... Romanya, İsrail, Hırvatistan var. Bir de, neredeyse Türkiye kadar büyük

1976 yılında, 11 yaşında yatılı olarak Üsküdar Amerikan'a geldim. Burada çok keyifli, çok güzel bir yedi yıl geçirdik.

olan, Garanti'nin de sahipleri arasında olduğu BBVA account'u bana bağlı. Onların kart mükemmeliyet merkezleri Türkiye'de, dolayısıyla biz de ona paralel olarak bizim merkezimizi Madrid'den İstanbul'a aldık.

Çok yoğunsunuz herhalde, bu yoğunluğun arasında bir de okul yönetiminde olmayı araya nasıl sıkıştırıyorsunuz?

Okulumuza tabii çok şey borçluyuz ve elimizden geleni yapmamız gerekiyor. Bu arada oğlum 2006 yılında Üsküdar Amerikan'a girdi. O vesileyle tekrar okula gidip gelmeye başladım. 2012'nin Aralık ayında da yönetim kurulu üyeliği teklif edilince, Ceyda Aydede Hanım'ın ekibi içerisinde yer almayı memnuniyetle kabul ettim. Zamanlama olarak oğlumun evden Amerika'ya gitmesine denk gelmesi bir bakıma da iyi oldu, çünkü evde en azından birazcık daha rahatlamıştım.

OKUL İÇİN SAATLER HARCANIYOR

Okul için yapmayı düşündüğünüz şeyler var mı? Neler planlıyorsunuz? Nasıl çalışıyorsunuz?

GELECEĞE YÖNELİK PLANLARINIZ NELER?

Toplumsal projelerde çalışmak istiyorum. Benim için bundan sonraki aşama, topluma faydalı olacak işlerdir. Onunla ilgili katma değerimin olabileceğini düşünüyorum.

Yönetim kurulundaki arkadaşlarımız hakikaten son derece yoğun ve profesyonel hayatlarında çok ağır yükler taşıyan insanlar olmalarına rağmen bu yükü de severek kaldırıyorlar. Onlarla beraber toplantılar yaptığımızda vaktin nasıl geçtiğini anlamıyoruz. Mesela, toplantının bitmesi gereken saat 21:00 iken 23:00'te hâlâ devam ediyor ve kimsenin 'gık'ı bile çıkmıyor. O geleneği bozmamaya azami bir dikkat gösteriyorsunuz.

Okulların özünde bir değişim kültürü de var yani...

Tabii, tabii. O denge çok hassas. Bunu iyi tutturmamız lazım ve bence iyi de tutturuyoruz.

**YATILILIK FARKLI BİR DÜNYA
Oğlunuzun okuluyla sizin okulunuz**

arasında nasıl bir fark vardı? O dönemleri karşılaştırdığınızda nasıl bir fark görüyorsunuz?

Bir kere kız okulu değil, o önemli bir fark. Yatılılık da yok, bu beni biraz buruklaştırıyor.

Yatılılık tekrar gelsin ister misiniz?

Tabii ki.

Yatılılığın çok farklı bir ortamı var, değil mi?

Yatılılık bence çok önemli. Keşke Üsküdar'da da bir şekilde hayata geçirebilsek... Yatılılık, destek olmayı, arkadaşlığı beraberinde getiriyor. Bir çocuk için bundan daha değerli bir şey olabilir mi? Beş sene okuyor ve okuldan can ciğer dostluklarla ayrılıyor. Bir de, biraz önce söz ettiğim, İngilizcenin çok iyi öğretilmesi... Bu iki nedenle ben oğlumu göndermişim ve haklı çıktım.

Biraz sizin mesleğinizle ilgili de konuşalım. Finansçı olmayı istiyor muydunuz başta?

Beni herhalde kabiliyetlerim buraya getirdi. Matematikim hep iyiydi. Herhalde bir şekilde orada parladım diye düşünüyorum.

Başka bir meslekte çalışmayı düşünüdünüz mü?

Hayır. Finansla başladım ve öyle devam ettim. Karta yönelmem 1997-2000 yıllarında oldu. Ondan önce de bir on senelik tecrübem var. Kart sektörü, finansın en eğlenceli, en renkli kısmıdır. Diğerlerinden farklı olarak, burada fiziksel bir ürün vardır, reklamlar vardır.

KREDİ KARTLARI

2000'li yılların başında, Türkiye'deki kart pazarının büyümesinde VISA'nın bayağı bir etkisi oldu. O yıllardan itibaren bütün o hareketlerin içindeydiniz, değil mi?

Evet. Hani, 'yıldızlar bir araya geldi'

derler ya, biraz öyle oldu. Türkiye’de tüketici hem kredi ürünlerine hem de teknolojiye açık. Bankalar eski teknolojileri bay-pass ettiler. Şimdi yeni teknolojilerle donatılmış durumdalar. Geçtiğimiz on yıl içerisinde ekonomimiz de iyi gitti. Bu konularla ilgilenen bankacı kalitesi de çok yüksek. Dünyayla sürekli iletişim halinde olan, gelişmeleri takip eden bir kitleden bahsediyoruz. Dolayısıyla doğru işler yapabildik ve sonuç alabildik. Bunları yaparsınız ama yine de sonuç alamayabilirsiniz. Biraz şansımız da yaver gitti.

Kredi kartları alanında şu anda Avrupa’daki yerimiz nedir?

Avrupa’da kullanım hacmi olarak üçüncüyüz. İngiltere ve Fransa’dan sonra geliyoruz. İspanya’yı yeni geçtik.

Almanlar yok mu bu yarışta?

Almanlar yok, çünkü onların bankacılık sistemi oldukça ağır ve tutucu.

Peki Fransa’yla aramızda ne kadar fark var?

Çok var. Ben galiba onları geçmemizi göremeyeceğim. Çip kartların doğum yeri Fransa. Bu işin teknolojisine zamanında çok yatırım yapmış bir ülke. Ve tabii ki büyük bir ekonomi...

İLKLERİ YAPMAK ÖNEMLİ

VISA’nın Türkiye’de teknoloji altyapısını geliştirmeye katkısı oldu mu? VISA Türkiye ekibinin geliştirdiği bir fikrin dünya çapında hayata geçirildiğine şahit oldunuz mu?

Listeyi çıkarıp bakmam lazım ama tabii pek çok yeniliği Türkiye’den dünyaya sunduk. Benim VISA’ya katıldığım ilk yıllarda, yurtdışında standartlar belirlenir, biz de alıp uygulardık. Şimdi, ilkleri yapmaya başladığınız zaman, siz o standartları ve uygulamaları yönlendirir hale geliyorsunuz. Onunla ilgilenecek ekipleri de aslında buraya getirmeye başlıyorsunuz. Me-

sela, bizim eskiden burada mükemmeliyet merkezlerimiz yoktu. Temassız ile ilgili olsun, mobil ile ilgili olsun, hepsi Londra’dan yapıldı. Şimdi burası bir üs haline geldi. Sadece Türkiye’ye değil, Türkiye civarındaki ülkelere de hizmet veren bir üs oldu.

Sizin yönetim felsefeniz nedir? Okulla ilişkilendirdiğinizde, hem okulun size verdiklerini, hem de bu başarıyı size getiren felsefeyi nasıl özetliyorsunuz? Bir kadın gözüyle de değerlendirebilir misiniz?

Kadınlar dünyada yokuş yukarı bir mücadele içindeler. Türkiye’de daha da öyle. Eşim, çocukla ilgili ya da evle ilgili olsun her zaman bana çok yardımcı oldu. Ailelerimiz de bizlere destek oldu. Ben hiyerarşik olarak belli bir yere geldiğim için asistanım oldu, şoförüm oldu; ancak bu işleri yapabildik. İşte bir çocuk büyütebildik, budur yani. Bunların bir tanesi eksik olunca, işler güçleşiyor. Bu işler, kadınlara, “siz yaparsınız,” demekle olmuyor. Neyse, başa dönersek, benim yönetim felsefem rahatlık, iletişim, azim. Galiba o felsefe ekip yönetimine de yansıyor, benim gözlemlediğim o. Evet, çok samimi, rahat bir ekibiz burada. İletişimimiz açıktır, açık açık konuşuruz. Pes etmem, bir iş olmadıysa öbür türlü denerim.

Bu okulun verdiği bir şey midir, yoksa kişilikle mi alakalı?

Okulla alakalı mı bilmiyorum, ama galiba kişilikle alakalı.

Okulun da galiba öyle bir özelliği var; uygun kişiliklerle doğru eğitimi bir araya getiriyor.

Onu bilemiyorum, ama pes etmem. Denerim, bir daha denerim, bir daha denerim... Yani hakikaten bir işten vazgeçmem için bayağı olamamış olması gerekiyor. Ekibimle de öyleyimdir. İlla bir şey bulurum:

“Peki şunu denediniz mi? Evet. Şunu denediniz mi? Evet. Peki ama ya şunu denediniz mi? Tamam, bir de onu deneyip gelelim,” derler.

Gelecekle ilgili soralım... İş dünyası ve kariyerinizle ilgili geleceğe yönelik planlarınız neler?

Toplumsal projelerde çalışmak istiyorum. Benim için bundan sonraki aşama, topluma faydalı olacak işlerdir. Onunla ilgili katma değerimin olabileceğini düşünüyorum. SEV Yönetim Kurulu’nda da yer almak bence bu vizyonumla da çok örtüşüyor.

Hangi alanda faaliyette bulunmak istiyorsunuz?

Kadın hakları konusunda çok duyarlıyım.

Eğitimde Teknoloji Trendleri

HER ŞEYİ BİLEN ÖĞRETMEN DEVRİ KAPANDI

Yüksek teknoloji ve sosyal paylaşım siteleri eğitimi nasıl değiştirdi? Dünün ve bugünün öğretmenleri nerede farklılaşıyor? Yeni sınıfın özellikleri neler? Elektronik kitaplar, dokunmatik tabletler, özel uygulamalar eğitimi nasıl değiştiriyor? *Whitman Shepard* anlatıyor...

Son yirmi-otuz yılda bilgi ve iletişim teknolojileri, hayatın her alanını olduğu gibi, eğitim ve öğretimi de derinden etkiledi ve etkiliyor. Bilgisayarların gözlük gibi takılabildiği bir dünya yaklaşırken, daha şimdiden, sıradan bir tablet bilgisayarla dünyanın en büyük dijital kitapçılarında veya kütüphanelerinden faydalanabiliyorsunuz. Elektronik kitapların yanı sıra dokunmatik tabletlerde çalışan özel eğitim uygulamaları ufukta görünüyor. Sınıflarda robotlar çocuklarla ders çalışıyor, sanal sınıflarda herkese açık okullar ortaya çıkıyor. Artık bilgiye dünyanın her yerinden ulaşabildiğimiz gibi, bilgiyi herkesle paylaşabilir durumdayız. *Buluşma* dergisi olarak, eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin

en son gelişmeleri, dünyada eğitim teknolojilerinin kalbinin attığı ISTE etkinliklerini izleyen, Sağlık ve Eğitim Vakfı Lise Kooradinatörü Whitman Shepard'a izlenimlerini sorduk ve eğitim teknolojilerinin okulda yarattığı radikal değişimleri masaya yatırdık. Ayrıca, ISTE'yi izleyen SEV Bilgi Teknolojileri Koordinatörü Hazar Boz ile eğitimde ilgi çekici 25 teknoloji trendini bir araya getirdik. Yetinmedik, Türkiye'de eğitimde teknoloji kullanımını Özel Okullar Birliği Eşbaşkanı Yusuf Tavukçuoğlu'na sorduk. Evet, bu sayımızın özel konusu ileri teknoloji çağında eğitim. Öğretmenleriyle, öğrencileriyle, sınıfları ve ders araçlarıyla geleceğin okullarına ilişkin kısa bir ufuk turuna hazırlanın...

Mr. Shepard, sizin Tarsus Amerikan Kolejinden başlayıp Robert Kolej ve Üsküdar Amerikan Lisesi ile devam eden her kademede eğitimci deneyiminizi biliyoruz. Bu yıl San Antonio'daki dünyanın en önemli eğitim teknolojileri etkinliklerinden ISTE'ye gittiniz. Öncelikle bize ISTE'nin ne olduğunu anlatır mısınız?

"International Society for Technology in Education" adıyla her yıl düzenlenen bir etkinlik. Sadece teknoloji üzerinde kurulmuş bir organizasyon değil, bunu eğitimle birleştiriyorlar. Her yıl ABD'de farklı bir yerde oluyor, bu kez San Antonio'daydı. Ben ilk kez gittim. Ama SEV'deki Hazar Bey ve okullardaki teknik ekibimiz bu fuarı birkaç senedir takip ediyor. Gerçekten çok yoğun bir ilgi ve katılım var. Dünyadaki en büyük teknoloji ve eğitim etkinliği olduğunu söyleyebiliriz.

Bu sefer, 600'den fazla sayıda şirket ve 20 bin kişi sunumlara katıldı. Altı günde 2500'den fazla paralel sunum yapıldı.

Şu anda Türkiye'nin önde gelen üç lisesini de yakından takip ediyorsunuz. ISTE ile birlikte baktığınızda, bugünkü teknolojileri de düşünürseniz, eğitime son yıllarda damgasını vuran en önemli dinamikler sizce nelerdir?

Fuarda yaşadığım deneyimin en önemli tarafı şu: Yüzlerce farklı teknolojiyi ve projeyi bizzat görüp sonuçlarını tartışabiliyorsunuz. Doğrudan kaynağından ve ticari bir amaç olmadan paylaşım oluyor. Zaten eğitim camiası öteden beri paylaşımı ve bedava'yı (gülerek) sever. Etkinlikte, okullardan çocukların gelip bizzat yaptıkları sunumlar oldu. Teknoloji ve eğitim ilişkisinde bence en kritik konu, bu paylaşım meselesi. 'Deneyimler paylaşırsa hızlı ve doğru sonuçlar alabiliriz,' diye düşünüyorum. Okullarımızda geçen yıl başlayan ve gelecek seneye yayılan iki farklı proje yapıyoruz. Birincisi, Üsküdar'da sınıfta tablet projesi. iPad, Android,

Windows 8, tüm alternatifleri test ediyoruz. İkincisi ise, İzmir'de bilgisayar laboratuvarını kaldırıp hareket edebilir dolap sistemleriyle bunu sınıflara getiriyoruz. Bilgisayar dersi olduğu zaman çocuklar laboratuvara gitmiyor, laboratuvar sınıfa gelebiliyor. Teknoloji sürekli ilerliyor. Bunun sonucunda belki sırt çantaları hafifliyor ama tamamen ortadan kalkmıyor. Bazı ürünler her zaman olacak. Anketler öğrencilerin çoğunun hâlâ basılı kiptan vazgeçmeyeceğini gösteriyor. Teknolojik donanımlar her zaman olacak, ama eğitimde önemli olan, belki de vazgeçilmez olan, 'süreç', yani öğrenci-öğretmen arasındaki kurulan ilişkinin tamamıdır. Temelde etkilenen veya etkileyen ilişkinin tümüdür.

Mr. Shepard, süreç ve teknolojik olanaklar derken neyi kastediyorsunuz? Biraz daha açar mısınız?

Eğitimde, eskiden olan öğretmen ve öğrenci ilişkilerini tanımlayan çok güzel İngilizce bir deyim vardır. Öğretmenin sınıftaki rolü için, 'Sage on the Stage', denirdi. Yani Türkçe söylersek, öğretmen, bir çeşit 'Sahnedeki Bilge Kişi' idi. Sınıfta yukardan aşağı, her şeye hâkimdi. Her şeyi bilir, kürsüye çıkar, anlatır, giderdi. Bu bütün dünyada böyleydi. Ama şimdi, tek-

Otuz yılı aşkın bir süredir, her yıl düzenli olarak ISTE Conference adıyla, her seferinde farklı bir eyalette çeşitli etkinliklerin yer aldığı uluslararası bir fuar düzenleniyor.

Okul denildiğinde, yüzlerce yıl boyunca, öğretmenlerin ders anlattığı, öğrencilerin dinlediği, ama katılımcı olamadıkları bir yapı anlaşıldı.

Vietnam, Hindistan, Güney Kore ve Türkiye, okullarda her öğrenciye tablet dağıtmayı planlayan ülkeler arasında.

noloji ve özellikle de bilgi teknolojile-riyle değişen dünyada, öğretmen rolü için artık, 'Guide on the Side' deniyor. Yani öğretmen, artık öğrencinin hemen yanında duran bir rehber. Öğrencinin önünde ya da yukarıda sahnede bir yerde değil. Tam tersine, yanında oturup ona rehberlik ediyor. Çünkü artık, teknoloji sayesinde herkes bilgiye anında ulaşıyor. Ayrıca, öğretmenin tüm bilgiye sahip olması artık zaten mümkün değil. Bir de, bilgiler, artık o kadar hızlı değişiyor ki, tüm bunları takip etmek de çok güç. Bugün bildiğimiz ne varsa üç yıl içinde değişecek, diyenler bile var. İşte SEV okullarınızda teknolojiye nasıl yaklaşıyorsunuz demiştiniz, biz bu model üzerinde duruyoruz. Sage on the Stage değil, Guide on the Side modeli.

Öğretmenler, öğrenciler bu durumda ne gibi yeni yeteneklere sahip olmalılar? Öğretmen nasıl bir rehber olacak?

Öğretmen rehberdir ama artık aynı zamanda Learning Architect, yani bir öğrenme mimarıdır... Öğrencileriyle beraber öğrenir, öğrencileriyle bilgiyi erişmenin yeni ve farklı yöntemlerini

geliştirir. Artık her yerden sınırsızca erişilebilen veriyi, sınıfta öğrencilerle birlikte anlamlı bilgiye çevirir. Bir anlamda, bilgiyi yeniden şekillendirir.

Teknolojik araçlar sayesinde, bahsettiğiniz sürecin eskiden yeri sınıfı. Eğitim hâlâ sınıflarda mı yapılacaktır? İnternet ve paylaşım kültürü gelecekte eğitimi nasıl etkileyecek?

Teknolojiyi kullanıyorsun ama yine eskisi gibi çocukları kapalı sınıflara bölüyorsun. Dünya da artık bunu bırakıyor. Teknolojik olanaklar Differentiated Education, yani farklılaştırılabilen eğitime yöneliyor. Bu tür bir uygulamada, öğretmen sınıfta herkese ayrı yönlendirmeler yapabiliyor. Aynı sınıf içinde öğrenciler, farklı eğitim ve proje faaliyetleri yürütebiliyorlar. İnternet sayesinde ortaya çıkan çok büyük eğitim olanakları var. ABD'de Personal Learning Network, Personal Trust Network, Professional Learning Community gibi kavramlar, öğretmen-öğrenci arasındaki ilişkiyi yeniden tanımlıyor. Sınıf anlayışı değişiyor. Eskiden sınıftaki ilişkiler vardı. Şimdi ise, sosyal medya araçlarıyla bu öğrenme grupları arasında ücretsiz paylaşımlarla eğitimler yapılabil-

WHITMAN SHEPARD

Üniversite eğitimini ABD'de, Middlebury Koleji'de Matematik ve Psikoloji dallarında yaptı. Harvard Üniversitesi'nden Uluslararası Eğitim dalında yüksek lisansın ardından 1981 yılında Türkiye'ye dönerek Tarsus Amerikan Koleji'nde öğretmenliğe başladı. Ardından 18 yıl boyunca Robert Koleji'de matematik öğretmeni, Matematik Bölüm Başkanı, Spor Kulübü Başkanı ve Lise Müdürü olarak görev yaptı. Son olarak Üsküdar Amerikan Lisesi'nde 9 yıl müdürlük yapan Whitman Shepard, 3 yıldır Sağlık ve Eğitim Vakfı'nda Liseler Eğitim Koordinatörlüğü görevini sürdürüyor. Ayrıca, Uluslararası Okullar Konseyi'nin akreditasyon ekibinin başkan yardımcılığı ve başkanlığı görevlerinde bulundu. Özel Okullar Birliği'nin Yürütme Kurulu ve Sınav Kurulu'nda görev yaptı.

liyor, sanal sınıflar oluşturulabiliyor. Hatta ödev mantığı bile tersine çevrilebiliyor. 'Flipping the classroom', yâni dersi anlatmadan önce size bir ödev veriyorum, 'araştırın' diyorum, dersi ödev üzerinden işliyorsunuz. Önce ödev yapılıyor yani. Son birkaç senedir üzerinde durulan bir kavram. Fuardaki sunumların biri şöyleydi: Bir yandan ders anlatılırken, bir yandan da sınıfın paylaşım yapabileceği bir aplikasyon kullanılıyor. Diyelim, ders anlatılırken aklınıza bir şey geliyor. Yazıyorsunuz ve listeye ekleniyor, ders bitince herkes herkesin yazdığını ve aldığı notları görebiliyor. Beyin fırtınası yapmak için muhteşem bir şey. Siz bir yandan bilgi aktarırken, katılanlar da derse bilgi ekliyor, kendi arasında tartışabiliyor.

Bu uygulama oldukça ilginç. Konuşanların tahtaya yazılması efsanesi bitti mi? Şimdi dersi dinlerken farklı işler yapabilecek miyiz?

Sınıfta eskiden konuşmanın belli bir metodu vardı tabii. Tek kişi konuşabilir ve herkes onu dinlerdi. Oysa bu gibi aplikasyonlarla bugün herkes, aynı anda konuşabiliyor ve ortaya verimli bir sonuç çıkabiliyor. Bir çocuk, beni dinlerken başka bir araştırma

ŞİKÂyetLER YİNE DAKTİLOYLA YAZILSIN!

40 yıllık eğitimci Whitman Shepard, teknoloji konusunda en çok her gün gelen yüzlerce e-postadan şikâyetçi:

"E-postadan çok önce yaşadığım için, ne yapardık, zamanımızı nasıl kullandık, çok iyi biliyorum! Açıkçası artık e-postalara cevap vermek bile, tek başına mesai haline geldi. İdarici öğretmenler bilir. Eskiden bir konuda bir şikâyet yazılacaksa önce bir düşünürlerdi. Niye? Çünkü daktiloyu çıkaracak, kâğıt koyacak, yazacak, götürecek, teslim edecek... Ancak ortada gerçekten çok ciddi bir durum varsa bunu yapardık. Yoksa kimse uğraşmazdı bu kadar, şikâyetler az olurdu. Şimdi e-posta var, küçük bir şeyde hemen yazıyorsunuz, bir de yüzlerce insanla paylaşıyorsunuz. Ama bence eskisi kadar etkili olmuyor. Yüzlerce e-posta onlarca insanın arasında günlerce dolaşüyor, ama ortada bir şey yok. Oysa ben bazı konularda e-posta yerine telefon kullanmanın şaşırtıcı sonuçlarını görüyorum. Bence hâlâ en önemli teknolojilerin başında geliyor. Telefonu unuttuk artık. Beş dakikada sesle, yüz yüze halledebilecek bir iş, artık günlerce e-posta kutularında sürünebiliyor."

yapabilir. Konunu farklı bir yönünü arkadaşlarıyla paylaşabilir. Teknoloji bunun gibi şeyleri, bugün kolaylıkla ve hatta bedavaya yapabiliyor. Eskiden sınıfta bir kişi paylaşabilirken, şimdi aynı anda on kişi paylaşabiliyor.

Sosyal medya araçlarının toplumda etkin olarak kullanıldığını biliyoruz. Artık çocuklar bile bu araçları küçük yaşlardan itibaren kullanabiliyorlar. Sizce Facebook, Twitter gibi sosyal medyanın yarattığı 'paylaşım ve sürekli bağlantıda olma' kültürü eğitim sistemlerini ve okul dediğimiz ku-

rumları nasıl etkileyecek?

Dünyada sosyal medya araçları ve paylaşım kültürü üzerinden çıkan Social Education gibi kavramlar var. Uzaktan eğitim, sanal sınıflar. Yurtdışında konuştuğumuz gibi, eskiden öğrenmek için temel grup sınıftı. 'Sınıftayız yerimiz budur' denirdi. Teknoloji işin içinde olduğu zaman, ister istemez sınıfın dışına çıkıyorsunuz. Sosyal medya araçları sınıfı etkileyecek. Bu kesin. Ama eğitim hiç anti-sosyal olabilir mi ki? Eğitim insanların bir araya gelip sosyalleşerek öğrendiği bir ortamdır zaten. Yoksa, 'çocuklar evde otursun, bilgisayarlar, ona üç boyutlu, sesli ve görüntülü, interaktif tüm müfredatı anlatsın.' Ama bu şekilde doğru değil. Çocuk, okulda, sınıfta sosyalleşecek, burada eğitim ve sosyallik ilişkisi çok ama çok önemli. Bu ilişkiyi kaldırırsak, ortada eğitim kalmaz.

Peki sosyal medyada veli ve öğrenciler nelere dikkat etmeli?

Sosyal medya üzerinde sıkıntı şu: Bir çocuk öğretmeniyle, sınıf arkadaşlarıyla ilgili bir şeyleri, hem de anında, sosyal medyada dünyaya paylaşabilir. Bu ne kadar doğru? Çocuklara, velilere ve öğretmenlerle sosyal medya kullanımı konusunda eğitim ve bilgi paylaşımı yapıyoruz. Buradaki sıkıntıyı bütün dünya yaşıyor. İSTE'de bu konuda birçok örnek gördük. Tekno-

loji Kullanım Etiği adında bir kavram var. Ama standartları henüz tam oturmuş değil. Dünyada tüm okullar buna kafa yoruyorlar. Öğretmen ve öğrenciler, hatta veliler için sosyal medya kullanım politikaları oluşturulması gerekiyor. Öğretmensiniz, ne kadar özel hayatınız var zaten tartışılır. Bir de üzerinde sosyal medyanın gücünü ekleyin. Velilerin ve öğrencilerin, özellikle ABD gibi ülkelerde eğitime devam edeceklerse, üniversite giriş ve sınav sistemlerinin çok değişik olduğunu hatırlatırım. Eskiden sadece portföy hazırlıyordunuz, tavsiye mektupları topluyordunuz. Ama artık bazı şeyler değişiyor. ABD'de ve Batıda birçok üniversite öğrenci kabul edilecekse, artık Facebook'una, Twitter'ına bile bakılabiliyor. Ne kadar etik olduğu tartışılır ama böyle bir dünya var artık.

Teknoloji gelecek, bütün sorunlar çözülecek gibi bir algı var mı sizce? Ne diyorsunuz?

İşin gerçeği, eskiden sınıfta 40 dakika içinde ne kadar bilgi paylaşıyorduk? Bu yeni tekniklerle ne kadar paylaşıyorsunuz? Artık inanılmaz boyutta, hem de ücretsiz kullanılacak eğitim materyali var. Önemli olan bilgeye ulaşmaktan öte, bilgiyi değerlendirmek. Nasıl değerlendireceğiz bu bilgiyi? Çocuklar artık bu çağda daha çok inisiyatif kulla-

nabilir, yaratıcılığı beslemek lazım. Aşırı teknoloji bazı zamanlar yaratıcılığı öldürebiliyor. Teknolojinin, insandan insana olan temel eğitimi sekteye uğratabileceği korkuları var. İşin gerçeği şu, teknoloji zaten hep vardı. Burada sürecin tamamı önemli. Unutmayın teknoloji yine değişecek ve değişmeye devam edecek.

International Society for Technology in Education (ISTE), eğitim teknolojileri alanında bilgi ve deneyim paylaşımını amaçlayan bir sivil toplum örgütü. Her yıl bir hafta boyunca, dünyada eğitim teknolojilerinin kalbi adeta ISTE etkinliklerinde atıyor. Fuar, son olarak 23-26 Haziran 2013 tarihleri arasında ABD'nin San Antonio kentinde yapıldı.

Türkiye'de uzun yıllara dayanan ciddi bir eğitim deneyimine sahipsiniz, eğitim sistemini yakından tanıyorsunuz. Sizce her öğrenciye ve öğretmene bir tablet vermenin nasıl bir etkisi olur?

Bunu teknolojiden çok önce gelmesi gereken bir cevabı var. Çok basit bir hesaplama cevap vereyim. Türkiye'de liseler için haftalık 40 saat ders, 9. sınıfta tam 16 adet değişik ders var. Bir ders de 40 dakikada kalmaz hiç bir zaman.

Oysa gün 24 saat. Bunu değiştiremiyoruz. Ben çocukken sekiz saat uyuyordum. Güzel bir kahvaltı ederdim. Okul zamanı, dinç giderdim. Okuldan sonra oynardım, tüm İstanbul'da dolaşırdım. Enerjim bitmezdi.

Şimdi ne oluyor? Bu kadar ders var. Servisle trafikte saatler geçiyor. Böyle bir durumda, çocuk ne zaman teknolojiyi kullanıp yaratıcı işler yapacak; zaman kalmıyor. Sıkıntı bence en temelde burada. Teknoloji çok güzel. Ama önce okuldaki derslere el atmak zorunlu. 9. sınıfta 16, 17 ders olur mu? Ve gerçekten zaman yok. Bu çocuklar gerçekten bir şey öğrenemiyorlar. Sınavdan sınava geçiyorlar. Bu bir gerçek. Öncelikle bunu değiştirmemiz lazım. SEV olarak yeni lise-mizde bunu azaltmaya çalışacağız. Bilginin ışık hızıyla gözünüze aktığı teknoloji çağındasınız. Neden o kadar ders veriyorsunuz? İşin daha vahimi, bu bilginin belki iki yıl sonra değişecek olması. Siz iki saatlik sınıf dersleriyle nereye gidiyorsunuz?

Yeni lisedeki göreviniz için tebrik ederiz. Eğitim alanındaki uzun deneyiminizi bilerek ve biraz Türk usulü de sorarsak, bu memleket teknolojiyle kurtulur mu?

Türkiye'deki sistemde çok ilginç taraflar var. Örneğin okullara yaklaşımda, toplumdaki bazı sıkıntılar okullarda ders olarak okutulunca çözülecek sanıyoruz. Trafikle ilgili

EN KÖKLÜ EĞİTİM ARACI: İNSAN SESİ

Türkiye’de bugün teknolojiyi yakından takip eden özel okulların kuruluşu olan Özel Okullar Birliği’nin Yönetim Kurulu Eşbaşkanı Yusuf Tavuçuoğlu’na sorduk:

Teknoloji ve eğitim ilişkisini temel olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

Teknoloji ve eğitimin yoğun bir kesişim içinde olduğu bir gerçek. Ben 30 yıl önce eğitim dünyasına girdiğimde yine teknoloji vardı. Ona göre eğitim alıyorduk, yine olacak. Ama teknolojinin insanın eğitim ve öğretimine aşırı girmesinin de sakıncalı olduğunu düşünüyorum. Öğrenen ve öğretmenin olduğu bir yerde bu kadar çok fazla kolaycılığa kaçılırsa, merak duygusu ölür. Merak ölünce beraberinde başarısızlık geliyor. Teknoloji olmalıdır, ama ne kadar, nasıl kullanılacağına, çizgileri iyi çizilmelidir.

Türkiye’deki gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Son on yıldır, teknolojinin girişiyle birlikte, öğretmenlerimizde çok önemli bir teknoloji kullanımı başladı. Güzel şeyler de oluyor. Ama korkum, teknolojinin öğretmenin öneminin yerini almasıdır. Teknolojiyi öğrencinin kullanılması çok önemli, onu merkeze almalıyız. Tablet de çok fazla sınıflara girmesinden yana değilim. Çocuklarımız kompozisyon yazmayı, yazı yazmayı unutacaklar. Konuşmayı unutacaklar neredeyse. Tamamen görsel bir dünyada, elleri gözleriyle hareket eden, etkileşen bir toplum olabiliriz gelecekte. Teknolojinin bana göre artıların yanı sıra, eksi yönleri de var.

Teknoloji öğrenci-öğretmen ilişkisini nasıl etkiler?

Bir öğretmenin sınıfta en çok kullandığı araçlardan ve bence en önemlisi aslında ses tonudur. Bu sinema oyunculuğunda ve tiyatro oyunculuğunda da vardır. Öğretmen sesini yükseltip alçaltarak, çocukların ilgisini ve dikkatini canlı tutar. Araya teknoloji girdiği zaman, öğretmen ister istemez ikinci plana düşer. Çocuğun ilgisi tablette olduğu zaman, bu da öğrenci-öğretmen arasındaki ‘canlı’ iletişimi etkileyecektir. İletişimi etkilemesi ilişkileri zedeleyecek ve sağlıklı ilişkiler kurulmasını engelleyecektir.

Dünyadaki yaklaşımlar nasıl?

Bizzat kendi gidip gördüğümü söylüyorum. ABD, Japonya, Almanya gibi, gelişmiş birçok ülkeye gittim. Hiçbir yerde teknoloji eğitimin içine yoğun olarak girmiş değil. Japonya’da sınıfları gezdik, yok. Teknoloji sınıfları var. Gidip orada kullanıyorlar. Teknoloji olmalı, ama sınıfın içine girmesinden yana değilim, dünyada ben örneğini görmedim. Gören varsa, gelsin, anlatsın bize. Maalesef Türkiye’de böyle bir teknoloji kirliliği süreci devam ediyor ve buna engel olmalyız.

zaman ve ortam sağlıyor muyuz? Hayır. Doldurduk ders saatleriyle, sıkılıyor ve bıktıyor artık çocuklar.

Eski Yunan mitolojisinde Sisipos vardır. Ona verilen ceza ilginçtir. Koca bir taşı iterek dağa çıkarır ama taş her seferinden düşer ve sürekli yeniden yukarı taşır. Biz de durmadan çocuklara bunu yapıyoruz. Onları rahat bırakmalı ve artık sadece rehber olmalıyız.

Bizler için çok ufuk açıcı bir söyleşi oldu. Bir dahaki ISTE’de tekrar bir araya gelmek isteriz. Son olarak neler söylemek istersiniz?

Seneye görüşemeyeceğiz o zaman, çünkü ISTE’ye gitmeyeceğim. Bu etkinlikte ne öğrendim, biliyor musunuz? Daha çok şey öğrenmem lazım, bunu öğrendim ve bir daha gitmeyeceğim! İşin şakası, ben her zaman teknoloji tarafında ürün ve donanımdan öte süreçleri düşünmeli diyorum.

Öğretmenin rolü ve öğrenciyle kurulan ilişkinin yeni biçimlerini denemeli, yeni deneyimleri herkesle paylaşmalıyız. Paylaşım kültürü çok önemli. Maalesef Türkiye’de bu çok eksik. Paylaşmak lazım ki bütün çocuklar faydalansın bundan, en önemli sosyal fayda bu değil midir?

sorunlarımız var. Koyalım bir trafik dersi. Sağlıkla ilgili bir sıkıntıımız var. Koyalım bir sağlık dersi. Hemen bir ders koyuyoruz. İşte 16 ders böyle oluyor. Ne çözdünüz? Hiçbir şey çözmediniz. Trafik dersini de doğru yapabiliyor musunuz? O da bir ayrı konu. Toplumda sıkıntılarımız varsa, tamam, tabii ki bazılarını eğitim sisteminde halletmeye çalışalım. Ama yine tekrar ediyorum, süreç çok önemli. Bu çocuklar ne zaman düşünecek? Onlara vakit verdik mi ki, tablet veriyoruz? Analitik, yaratıcı düşünce için

Okul yeniden şekillenirken

Teknoloji ve eğitim ilişkisi o kadar yeni değil. Ama gidecek genişliyor. Geniş bant internet, tablet, sosyal medya derken, son on yılda okullarda çok ciddi bir hareketlik göze çarpıyor. Bu ay *Buluşma* dergisi olarak, Sağlık ve Eğitim Vakfı Bilgi Teknolojileri Koordinatörü Hazar Boz ile birlikte gerek İSTE'deki, gerekse de eğitim teknolojileri dünyasındaki en son yenilikleri ve çarpıcı gelişmeleri 20 başlıkta bir araya getiriyoruz. Basit bir robotla uzaktan derse girebilen öğrencilerden kendi robotlarını programlayan ilkokul çocuklarına... Bilgisayar oyunları ile ders yapılan sınıflardan tabletle okunan üç boyutlu akıllı kitaplara, öğretmenleriyle, öğrencileriyle ve dersleriyle, geleceğin okulları teknoloji ile nasıl şekilleniyor?

1. TABLETLER

Çok söze gerek yok. Son yılların en hızlı yaygınlaşan ve eğitime en ciddi etkiyi yapacak teknolojik araçlarından biri. Her öğrenci için erişilebilecek kadar ucuzlaması bir yana, dört yaşından itibaren çocuklar bile kolayca kullanılabiliyor. Eğitim dünyasının defter, kalem kadar vazgeçilmez bir bileşeni olmaya aday. Oyunlara, aplikasyonlara, akıllı kitaplara, açık kaynak video derslerine, online sınavlara, eğitimle ilgili tüm içeriğe, tek bir ekrandan erişilebileceğiz. İşin güzel yanı, ses, video kayıt ve basit düzenlemeleri yaparak içeriği de doğrudan bu tabletlerle oluşturmak ve paylaşmak mümkün olabilecek. Bugün Güney Kore, Vietnam, Hindistan ve Türkiye okullarda çocuklara tablet dağıtacağını açıklayan ülkeler.

2 | OYUNLAŞTIRMA: DERSLER OYUN OLDU

PC ve konsol oyunları ile ders çalışmak! Birbirine zıt şeyler gibi durdu hep. Bugün dünyada birçok sınıfta bilgisayar oyunlarının derslerde kullanıldığı ilk denemeler yapılıyor. Fenomen haline gelmiş olan Minecraft gibi oyunlar şimdiden sınıfta test ediliyor. mindcraftedu.com

3 | ELEKTRONİK KİTAP VE ÖTESİ

Sınıftaki en eski eğitim aracı basılı kitap, teknoloji çağının interaktif çocuklarının ilgisini çekmekte giderek zorlanıyor. Önceleri sayfa sayfa taranıp dijital ekranlara aktarılan kitaplar, bugünlerde içine video, sesler, testler, deneyler eklenerek akıllı, zengin ve interaktif hale geliyor.

4 | HERKES ÖĞRETMEN HERKES ÖĞRENCİ

Donanım yeteneklerinin ucuzlaması ve kullanımının hızla kolaylaşması herkesin kendi eğitim içeriğini üretip istediği gibi dağıtılabilmesinin yolunu açıyor. Bu eğilim, okullarda, öğretmen ve öğrencilerin sınıfta kendi içeriklerini üretip, paylaşabildikleri bir dünyayı haber veriyor. Örneğin, Apple'ın iBooks Author adındaki ücretsiz yazılımıyla bir öğrenci sınıfta kendi tarih kitabını, fotoğraflı, videolu, interaktif olarak kolayca yaratabiliyor.

5. AÇIK KAYNAK, AÇIK OKUL

Teknolojiyle büyüyen bir kuşağın üniversitesi nasıl olur diyorsanız, The New York Times'ın haber başlığına bakabilirsiniz: "Elit ve seçkin kolejler halka iniyor." Ya da Forbes dergisinde Khan Academy'yi kuran Salman Khan için, "Bir adam, bir bilgisayar ve 10 milyon öğrenci" denmesi boş değil. Massive Open Online Courses (MOOCs) denilen yeni nesil eğitim platformlarında ders içerikleri yüzde 90 oranında ücretsiz, isteyen istediği eğitimi kendi için tasarlayabiliyor. Artık sınırsız sayıda ve işlevde ücretsiz eğitim içeriği ve uygulamaları bulmak mümkün hale geliyor.

6 I APLİKASYON DERS Tabletler kendi yeteneklerine göre ders içeriğine şekil verecekse, bu yöntem uygulamaları kitaplar, dersler olacak gibi görünüyor. Yapılan araştırmalar, uygulamalarla geçirilen zamanın uzunluğunun içerik kadar kritik olduğunu gösteriyor. Örneğin, her ders uygulamalarla çalışılırsa performans düşerken, haftada iki-üç kez çalışıldığında ciddi bir artış olabiliyor. Meksika'da bir okulda, ücretsiz minik bir kayıt uygulamasıyla, sınıfta çocukların kendi telaffuzlarını kolayca dinleyip düzeltmeleri sayesinde yabancı dil anlama ve okuma yeteneklerinde yüzde 60 artış sağlanmış.

7 I GİYİLEBİLİR SINIF Google'ın Glass adını verdiği gözlük bilgisayarını görmüşsünüzdür. Şimdi, yavaş yavaş sınıflarda öğretmen ve öğrencilerin bunlardan taktığını düşünün. Bir de gözlüklerin Oculus Rift gibi üç boyutlu film, grafik ve etkileşim için tasarlandığını ekleyin. Özel oyunlarla sanal bir ortamı birebir yaşamak mümkün olacak, hem de birkaç yüz dolara. Sanal laboratuvarlarla birleşince yapılacakların sınırı yok. Sınıfça Dandanakan Savaşı'nda Tuğrul Bey'in yanında at koşturarak tarih dersi yapabileceksiniz.

8 I ÜÇ BOYUTLU YAZICILAR Evet!, internet girişimciliği sayesinde bilgisayarda üç boyutlu çizdiğiniz her şeyi, özel bir plastik malzemeyle tıpkı kâğıt çıkışı alır gibi üç boyutlu olarak basabiliyorsunuz. Çocuklar kâğıt üzerindeki gen haritası resmine bakmak yerine, üç boyutlu bir kromozom basıp ellerinde çevirebiliyor.

9 I SOSYAL SINIF Eski kuşak eğitimi sembolize edecek bir şey varsa, o da tahtaya konuşanların yazılmasıdır herhalde. Artık sınıfta sınırsızca konuşmak serbest. Olamaz mı? Küçük bir sosyal medya ortamı yaratan uygulamalarla, çocuklar kendi aralarında dersle ilgili sürekli bir şeyler araştırıp arkadaşlarıyla paylaşırken, bir yandan da dersi dinleyebiliyorlar. Ders sonunda kim ne bulmuş, ne yapmış, bakabiliyorsunuz.

10. VIDEO: YAZI ÖLÜR MÜ?

YouTube'dan sonra hiç bir şey eskisi gibi olmadı. İnternet, hipermetin üzerinden doğsa da artık video demek. Akıllı telefonlar ve geniş bant internet sayesinde bugün video çekip, kolayca düzenleyip, anında dünya ile paylaşabiliyoruz. Ders ve eğitim videolarının internette bedava paylaşıldığı günümüzde evde oturup ABD'de, MIT'deki Programlamaya Giriş dersini dünyanın en ünlü matematikçisinden dinlemeniz mümkün. Videonun bu kadar yaygınlaşması okumaya ne kadar etki ediyor bilinmez ama, ders kitabının yerini video ders anlatımlarının alması an meselesi.

MAKİNE İŞİN KOLAY KISMI!

HAZAR BOZ
SEV BİLGİ TEKNOLOJİLERİ KOORDİNATÖRÜ

Bugün teknolojik bir ürün alıp sınıflara dağıtmak, dünyanın en kolay, hatta artık ucuz işi. Bizim gibi uzmanlar için, 'ürünü beğendik, alalım' diye bir şey yok artık. Mutlaka sınıfta denemesi gerekiyor. Bizim hedefimiz şu: Doğru platformları bulup belirleyelim, öğrenci, öğretmen veya yöneticiler bunları test ettikten sonra platformlara onlar karar versinler. Bunun üzerine, içerik, uygulama, kitapların aktarımı, akıllı kitap ve teknik kısımlar kolayca halledilebilir. Dünyadaki son gelişmelerden ve bu yıl İSTE'de yapılan sunumlardan sonra, bence artık bilgi teknolojileri bölümleri okullarda teknoloji önerisinin ötesine geçmeli. Görev artık teknik tarafta değil, akademik birimlerde. Öğretmenler yaratıyor, video çekiyor, elektronik kitap yapıyor, paylaşıyor, deniyor, yeniden geliştiriyor. Teknoloji kadar önemli bir konu daha var. Paylaşım kültürü. Teknolojiyi eğitim gibi çok ciddi bir konuya uyarlarken, pazarlama söyleminin ötesinde düşünmek çok önemli. Bu nedenle, eğitim ve teknoloji alanındaki her yeni proje, uygulama deneyimi, diğer okullarla paylaşılsa çok hızlı ve doğru hareket edebileceğiz. Bu biraz bizim toplumun sorunu, 'güzel bir şey yaptım' diyerek herkesle paylaşmak lazım. Daha büyük bir perspektiften bakmak lazım. Eğitimin sosyal ve toplumsal yönlerini önemsememiz, deneyim-paylaşma kültürünü yeşertmemiz şart. Görmeden kimse yatırım yapmak istemiyor.

11. ÖNCE ARAŞTIR, SONRA ÖĞREN

Flipped Classroom denilen kavram oldukça popüler. Sınıflardaki teknolojilerle artık öğretmenler önce konuyu anlatıp sonra ödev vermiyorlar. Aksine, öğretmen ve öğrenciler konuyla ilgili web veya ilgili kaynaklardan araştırma yaparak başlıyorlar. Sınıfta veya önceden yapılan bu hazırlık, derslerin çehresini bir hayli değiştiriyor.

12 I BULUT OKUL Fazla söze gerek yok. Bulut bilişim sayesinde artık okulların teknoloji yönetim ve maliyetlerinde ciddi bir gerileme kapıda. Her öğrenciye bir tableti 10 yıl önce verseniz, bunda 10 misli pahalıya mal olabilirdi. Şimdi bulutla entegre çalışan (Chromebook gibi), üzerinde ücretsiz yüzlerce uygulamayla gelen donanım ve yazılımlara çok düşük maliyetlerle sahip olabiliyorsunuz.

13 I KENDİ ALETİNİ GETİR Teknolojinin geldiği ve çeşitlendiği bu seviyede, teknolojik eğitim olacak diye tüm öğrencilerin tek tip donanım kullanması da işin trajikomik yanı olurdu. ABD ve Avrupa'da öğrencilerin evde kendi kullandıkları bilgisayar veya tabletlerle okula gelebilmesi önemli bir trend haline geldi.

14 I YAPAY ZEKÂ ÖĞRETMEN Big data ya da büyük veri... Son yıllarda teknoloji dünyasının gündemindeki sıcak konu. Okuldaki çocukların bilgi seviyesini sürekli ölçerek onların durumunu izleyip çocuğa özel eğitim ve ders programları yapabilen bir yapay zekâya ne dersiniz. Halen araştırma aşamasında olan yapay zekâ öğretmenler, gerçek öğretmenlerin en kritik yardımcılarının biri haline gelebilir.

15 I MOBİL EĞİTİM Tablet, akıllı telefonlar ve 4G mobil internet bağlantısı... Mobil eğitim geniş bir kavram olsa da, basitçe her an, her yerden, sınıfa veya derslerinize erişip çalışabilirsiniz. Binlerce uygulama, e-kitap, sosyal ortam artık her an elimizin altında.

16. ÜÇ BOYUTLU KİMYA

Bilgisayarın artan üç boyutlu kayıt ve video yetenekleri sayesinde, eskiden çok yüksek maliyetlere ulaşan kimya, biyoloji, fizik gibi konularda ders yapılan laboratuvarlar, sanal dünyada kolayca kurulabilecek. Oculus Rift gibi gözlükleri takınca, sınırları olmayan üç boyutlu dünyada atomu parçalayabilir, yerçekimini değiştirebilirsiniz.

19. ROBOTLU SINIFLAR

Gelelim bugün eğitim dünyasının tüylerini diken diken eden konuya. Robotlar. Bilimkurgu filmlerde gördüğümüz robot öğretmenlerin yapılmasına daha çok olsa da, son yıllarda robot teknolojilerinde gözle görülür bir atılım var. Verilere göre, sanayide robot kullanımı hızla artarken, eğlence ve ev pazarına yönelik robot nüfusunda da ciddi bir ivme var. Basit bir robot sayesinde, yatağa veya odasına bağlı bir çocuğun her gün arkadaşlarıyla okulda derslere girebilmesine ve bu sayede eğitimine devam edebilmesine ne dersiniz? ABD Güney Carolina'da Lixe Kinder adındaki küçük kız, evde hasta yatağından, tekerlekli ayağıyla dolaşabilen, kamera ve kablosuz internet bağlantılı robotuyla, evinden okul arkadaşlarıyla birlikte derslere girebiliyor. Çocuğun eğitiminden kopmaması bir kenara, hastalığı yenmek için sağlayacağı motivasyon bile yeter. Öte yandan, eğlence için üretilen NAO adındaki robot için bir grup doktor ve uzman ASK NAO adında bir proje başlattılar. Robotlar otistik çocukların gelişiminde önemli faydalar sağladı ve kullanılmaya başlandı. Yine ünlü oyuncak markası LEGO'nun ürettiği robot Mindstorm, çocukların hem kendi robot tasarımlarını yaratmalarına imkân veriyor, hem kendi robotunu programlayacak kadar bilgisayar teknolojilerine hâkim olmalarına yardımcı oluyor. Birçok okulda kulüpleri kurulan Mindstorm'un uluslararası yarışmaları da yapılıyor. Belki de en çarpıcı gelişme, IBM'in süperbilgisayarı Watson'ın öğrencilerle birlikte derse girip okula başlaması. Önce kanser üzerine öğrencilerle birlikte tıp eğitimi alan Watson'ın, ileride kanser teshiş ve tedavilerinde doktorların yapay zekâ asistanı olması bekleniyor. Watson öğrenme sürecini analiz için bugünlerde kolej öğrencileriyle matematik ve İngiliz edebiyatı derslerine giriyor. Bugün biraz uzak gibi gelse de, 20-30 yıl içinde okullarda bolca robot ve yapay zekâ görürsek hiç şaşmayız.

17 | BİLGİSAYAR LABORATUVARI SINIFA GELİYOR Bilgisayar laboratuvarı mı kuralım, çocukların hepsine birer tablet mi dağıtalım, yoksa herkes kendi tabletini mi getirsin? İhtiyaç olduğunda sınıfı laboratuvara çevirmeye ne dersiniz. Mobil bilgisayar laboratuvarları okullarda hızla yaygınlaşıyor. bretford.com

18 | DOKUNMATİK TAHTA Ünlü iletişim bilimci M. McLuhan, insan kültürü ve teknoloji ilişkisinde 'dörtlü' ismini verdiği bir teori aktarır. Teknolojik ilerlemelerin kültürel etkilerini anlamak için oldukça basit ve iş gören bir teori. Her teknik ilerleme, uç noktasında tersine döner, der. Örnek verelim: Akıllı tahtalarla artık öğretmenler, öğrenciler tahtaya dokunmadan ders yapabiliyorlardı. Tebeşir ve kalem, tarih olmak üzereydi. Peki, şimdi, dokunmatik tahtaya ne dersiniz? Tıpkı tablet ve akıllı telefon gibi parmakla tahtayı kullanabiliyorsunuz. McLuhan görüşünde haklı gibi, teknoloji gelişti, tahtadan uzaklaştık; daha gelişti, tahtaya dokunmak için tekrar geri döndük. Smarttech.com

20. YAZI MI, KOD MU?

Bugünkü modern eğitim, aslında en eski teknolojilerden biri olan yazı ile başlar. Hele ki fonetik alfabenin ilk defa Fenikeliler tarafından binlerce yıl önce yaratılmasıyla, yazı yaygın olarak başka dillerde ve toplumlarda da kullanılabilir hale geldi. Sesli bilginin, düşüncenin, belirli sembollerle yazı haline getirilmesi ve saklanabilmesi temel bir teknikti ve binlerce yıl içinde modern okuryazarlık, bugünkü eğitim sistemini yarattı. Peki 1 ve 0'larla kurulan bilgisayar dünyasının sınıflara gelmesini, çocukların bitmez enerji ve yetenekleri ile kod-okuryazarlığını bir araya getirin. Öğretmenlerin bazıları, teknolojinin yaygınlaşmasıyla çocukların yazı ve kompozisyon yeteneklerinin gerileyebileceğinden kaygılsalar da, sınıfta öğretmen ve öğrencilerin kendi programlarını geliştirecek yeteneklere sahip olmalarına az kalmış olabilir. codecademy.com

Oyun ve Oyuncaklar Ona Hayatı Öğretti

YEŞİM KUNTER ACI '95

Oyuncak tasarımcısı, oyun uzmanı ve fütürolog. Lego'dan Hasbro'ya dünyanın dev oyuncak şirketlerinde birçok görevlerde bulunmuş. Ama bu ilginç kariyere başlamak hiç de kolay olmamış. Her adımda savaştık durumunda kalmış. Şimdilerde dev şirketlerin üst düzey yöneticilerine oyunlar oynatıyor. Niye mi?

Yeşim Kunter, *Buluşma*'ya, tutkusu olan oyuncak tasarımı, bu konuda gördüğü eğitimi, kariyerini, oyun konusunda şirket yöneticileriyle yürüttüğü çalışmaları ve fütürolojiye olan ilgisini anlattı.

Oyuncak tasarımcılığı bizde bilinen bir alan değil. Fütüroloji de aynı şekilde... Bu ilginç alanlarda çalışmak nereden aklınıza geldi?

Önce oyuncak tasarımı anlatayım. Ben lise yıllarımda açıkçası çok da başarılı bir öğrenci değildim. Sürekli olarak hayal dünyasında yaşıyordum. Fen bölümünde okudum. Fen derslerinde laboratuvarlardan kimyasal kristaller kaçırdım, onları kalemlerin arkalarına yerleştirip şekil veriyordum ve tasarımlar yapıyordum. Bütün

dünyam oydu. Liseden sonra yükseköğrenimime Bilkent İç Mimarlık'ta devam ettim. Ama ilk sene bütün derslerden kaldım. İşte gördüğünüz gibi, üniversitede de başarılı bir öğrenci imajım yoktu.

Üniversitede neler yaptınız? Oyuncak ve oyun dünyasına ilgi nasıl başladı?

İç mimarlıkta küçük maketler yapmaya başladık. Ama ben maketleri bitirdikten sonra sıkılıp telden ve ahşaptan oyuncak karakterler de yapıyordum. Bir iki derken, bu karakterleri geliştirmeye başladım. Evde, hepsinin kalınlıkları, yumuşaklıkları farklı, beş-altı cins tel bulunuyordu. O zamanlar Türkiye'de büyük nalbur marketler henüz açılmamıştı. Oradan buradan bulduğum ahşapları yontmaya başladım. Hareket

eden arabalar falan yapıyordum. Bir alet kutum vardı. Onu hâlâ çok özleyorum. İçinde matkaplarım, cins cins uçları vardı.

İşin kötüsü, iç mimarlıkta aslında olması gereken şeylerden bir tanesi atölyeydi ve o tarihlerde Bilken'te atölye yoktu.

Hatta İhsan Doğramacı'ya çıkıp, "İç mimarlık için atölye olması lazım, insan, eliyle yapmadan, sadece çizerek öğrenemez. Yaşamamız lazım bunu," dedim.

Üniversite de pek hayal ettiğiniz gibi olmadı galiba... Sonra ne yaptınız? Oyuncak tasarım eğitimi ni nasıl buldunuz?

Ben daha çok metallere ilgili bir şeyler yapmayı istiyordum. "Amerika'ya gideyim, metallere üzerine çalışayım," diye düşünmeye başladım. Kendime bir okul aramaya başladım. Orası mı, burası mı, o ne kadar, bu burslu mu derken, FIT'yi (Fashion Institute of Technology) bu şekilde buldum.

Burası, New York'ta yer alan, eğitimin ucuz olduğu bir devlet okuluydu ve yaklaşık on yıl önce kurulmuştu. Bizim meslek liseleri gibiydi diyebilirim.

New York'ta hangi bölgedeydi?

Manhattan'ın tam ortasında. Oyuncak tasarım bölümünün (Toy Design) başında bir kadın var. Öğrenciler onu 'Devil Wears Prada' (Şeytan Marka Giyer) filmindeki kadın yöneticiye benzetiyordu. Adı Judy Ellis idi. Kendisine "Oyuncak Dünyasının Şeytani" lakabı takılmıştı.

Orada okumak için o Judy Ellis'i geçmek durumundaydınız yani... Portfolyo mu götürdünüz?

Ne götürmüyordunuz ki? Ruhunuzu götürüyorsunuz, çok ciddi söylüyorum. Benim iki senem 'Toy Design' değil, 'Torture Design'dı. Düşünün... Okula ilk kez gidiyorsunuz. Portfolyo göstereceksiniz. Ama ben nereden bileyim portfolyosu muhteşem olan insanlarla birlikte yarıştığımı? Adamların öyle çizimleri var ki... Hele Asyalılar, üstünler yani.

Ben gittim, Judy Ellis, "Senin bir sene daha okuman lazım," dedi. Ben de, "Yapamam çünkü benim bir senelik daha param yok," dedim. Yaptığım işi çok seviyordum, heyecanla "Nolur beni al bölüme," dedim, ısrarla portfolyomu gösterdim. Ama kendimi şeytana teslim etmişim, haberim yok. Ona lisede yaptığım kalemli gösterdim. O zaman, "Tamam," dedi, "Seni alacağım. Ama yine de bir sene daha çizim çalışman lazım," diye ısrar etti. Ben "Yok, olmaz," diyorum, ama baktım vazgeçmeyecek, Türkiye'ye döndüm, ressam Aysel Çırpanlı'dan (ACI '58) birkaç ay ders aldım. Tekrar Amerika'ya gittim ve okula girdim. 2001 yılıydı. Ben gittikten kısa bir süre sonra 11 Eylül oldu.

Çok ilginç bir zamanda gitmişsiniz. Aynı yıl bir de ekonomik kriz yaşandı.

Ben de o sene hayatımın her köşesinde kriz yaşadım doğrusu. Gittim, bölüm başladı. Okul iki seneydi ve ben bu iki sene boyunca Manhattan'ı neredeyse hiç görmedim. Okuldan hiç çıkamıyordum ki. Hiç uyumadan peş peşe beş gün geçirdiğimi bilirim.

Kadının ününü şöyle anlatayım: Daha ilk günlerde, iş için materyal aldığım adama heyecanla, "Oyuncak Tasarımı Bölümü'ne girdim," dediğim zaman onun suratındaki ifadeyi hayatım boyunca unutmayacağım. Bana şöyle bir baktı: "Senin için çok üzgünüm," dedi. Ben de, "Neden?" dedim. "Judy Ellis değil mi?" dedi. "Evet," dedim.

Okulda neler yaptınız? Ne tür dersler vardı?

Gördüğümüz derslerden biri çocuk psikolojisiydi. Çünkü çocuklara yönelik olarak çalışıyorduk.

Onun dışında, daha çok el becerisine yönelik çalışmalar vardı. Şöyle diyeyim: Çalışan plastik oyuncak yapıyorsun, yontuyorsun, kalıplarını çıkartıyorsun, her şeyini sen yapıyorsun. Marangozhanede bildiğin bütün aletleri kullanıyorsun. Allah'tan parmaklarım yerinde hâlâ. Bir sürü peluş oyuncak yapıyorsun, oyuncak ayı dikiyorsun, hepsini yapıyorsun.

Bu okulun dışında, ABD'de San Francisco'da bir tane daha 'Oyuncak Tasarımı Bölümü' var. O özel bir okul, dört senelik ve bayağı pahalı.

Okul bitince neler yaptınız?

11 Eylül'ü yaşamam hayatımda tam bir dönüm noktası oldu. Yabancıların iş bulması, özellikle tasarım dünyasında çok zorlaştı.

Kendinizi anlatmak zorundaydınız. “Ben buyum, şunu yapıyorum, sizin zannettiğiniz türden bir insan değilim” gibi. İşe Toys’r’us’un genel merkezinde başlamıştım. Her şey çok iyi gidiyordu. Ama 11 Eylül’den sonra ABD’de kalmak için bazı ek şeyler istenmeye başlandı. Ben çıldırmak üzereydim, çünkü Türkiye’ye geri dönmek, oyuncak tasarımı yapamamak anlamına gelecekti. Bir arkadaşım imdadıma yetişti. Danimarka’da, Lego’da çalışıyordu. O sayede ben de Lego’ya başvurdum. Kabul edildim. Danimarka’ya gittim ve

“Oyuncak tasarım bölümünün (Toy Design) başında bir kadın var. Öğrenciler onu ‘Devil Wears Prada (Şeytan Marka Giyer) filmindeki kadın yöneticiye benzetiyordu. Adı Judy Ellis idi. Kendisine ‘Oyuncak Dünyasının Şeytani’ lakabı takılmıştı.”

Judy Ellis
Toy Industry Hall of Fame
2013 Inductee

bir yıl Lego’da çalıştım. Sonra bir şekilde Almanya’ya gittim. Nürnberg’de bir oyuncak tasarım fuarı vardı. Hasbro’yla orada tanıştım. Öte yandan, fuara tam gitmişimde, şans eseri, İngiltere’nin bütün tasarım ekibi aynı otele eşyalarını bırakmaya gelmişti. Orada onlarla tanıştım. Ben o zaman, seyyar satıcı gibi ortalıkta portfolyomla geziniyordum. Stratejim, bütün aklıma gelen firmaların kapısını tek tek çalmak şeklindeydi.

Doğru donanımına sahip olarak, doğru zamanda ve doğru yerlerde olmuşsunuz gibi...

Aynen öyle. Tüm hayatım boyunca şuna dikkat ettim: ‘Her zaman hazır olacaksın. Her şekilde herkesten yeni bir şey kapabilirsin.’ Bunun kim olduğu önemli değil. Bağlantın ve kendini nasıl tanıttığın çok önemli. Bazen hiçbir şey çıkmıyor ama o da önemli değil, yaptıklarım akıllarında kalsın yeter.

Hangi şirketlerde, ne kadar çalıştınız?

Üç oyun tasarımcısı şirkette, Toys’r’us’ta, Lego’da ve Hasbro’da toplam 12 yıl çalıştım.

Fütürizm gibi ilginç bir alanla tanışmanız nasıl oldu?

Hasbro’da bizim grubumuz global bir gruba bağlandı. Watson Watts adında dünyaca ünlü bir fütürist de bize danışmanlık yapıyordu. Yaptığımız iş zaten bir anlamda fütürizm idi. Fütürizmde de insan davranışlarını inceliyorsunuz. Sosyo-ekonomik ve teknolojik alanda neler olup bittiğine bakıyorsunuz. Politikayla ve dünyada olup biten her şeyle ilgileniyorsunuz. Oyuncak, bunların içerisinde etkilenen küçük bir tarafı. Aynı zamanda da çok kültürel bir şey. Oyuncak konusunda her ülkenin farklı bir etkileşimi var. Mesele ben Danimarka’da yaşarken, İskandinav çocuklarının daha pastel renkler kullandıklarını gördüm. Çün-

DIŞARIDAN BAKTIĞINIZDA TÜRKİYE NASIL GÖRÜNÜYOR?

Araştırmacılıkta zayıfız. Hep birisinden bir şey istiyoruz. Devlet Baba yardım edecek diye bekliyoruz. Ya da öğretmeninin yol göstermesini talep ediyoruz. İnsanlara şunu söylemeliyiz: “Bekleme, araştırmanı yap, sen de bilgiyi ol.” Onda eksikiz bence. Bir de duyduklarımıza çabuk çok inanıyoruz. Onu aşmak gerekiyor. Yurtdışında gördüğüm en güzel şeylerden bir tanesi, insanların profesyonel olmasıydı. Türkiye’de çok çalışılıyor ama kontrolsüz ve verimsiz bir şekilde. Sen bütün gün e-postalarına bakıp, insanlara laf anlatmaktan işini yapamıyorsan bence bu iş değil. Bunun dışında, insanların meraklı ve açık olduğunu görüyorum.

FAVORİ OYUNUNUZ VAR MI?

Evet! Scribblenauts. Çok enteresan. Bir ara onu çok oynadım. Başta bir olay gösteriyor. Örneğin, bir karakter var ve hırsız geliyor ama hiç konuşma yok ortada. Üstte, "Ne yapacağım ben?" diye yazıyor. "Knife" yazıyorsun mesela, eline bir bıçak düşüyor. Ne yazarsan çıkıyor yani. Öyle güzel bir algoritma yapmışlar ki. Sözlüğünde ne istersen var ve oyun ona göre değişiyor.

kü ülkeleri karanlıktı. Amerikalı çocuklar ise daha çılgın renkler kullanmaktan yanaydı.

Fütürizm hemen ilginizi çekmiş gibi görünüyor.

Aslında fütürizm beni çok tarif eden bir iş. Hayal gücünüzün kuvvetli olması lazım, meraklı bir insan olmanız lazım, adaptasyonda zorluk çekmemeniz lazım, her şeyi incelemeniz lazım ve aynı zamanda yaratmayı sevmeniz lazım.

İyi bir fütüristin, birisinin yaptığına hızlı bir şekilde bakıp, detaylara takılmadan büyük resimde neler olduğunu görmesi lazım. Dolayısıyla bu yönüyle de benim için ideal. Çünkü ben çok genel bakan bir insanım, detaylar beni sıkıyor. Fütürizm, öte yandan, senaryo yazmak demektir. Birkaç tane senaryo yazmanız lazım, tek senaryo doğru değil. Sadece, 'şu olacak' diyemezsiniz.

Geçmişe dönersek, okul yıllarına... Lise yılları size nasıl bir artı değer kattı?

Bana çok şey kattı. Reklam olsun diye söylemiyorum. Benim için en en önemli yıllar ACİ'da öğrenci olduğum dönemdi. Benim bir dikkat eksikliği problemim var. Bu yüzden hiçbir zaman derste konsantre olan bir öğrenci olmadım. Ama okuldayken Video&Film Making Kulübü'nde idim. Bizim stüdyolarımız ve çok ciddi kameralarımız falan vardı. Bayağı ciddi filmler çektik. O yaş döneminde onu yaşamak çok önemli.

Amerikan okullarında nasıl bir eğitim sistemi var? Bir fütürist olarak sizce geleceğin eğitimi nasıl olacak?

Amerikan sistemi, bizimkinden biraz daha açık, biraz daha sorgulamaya yönelik ve deneysel. ACİ'da da böyle bir sistem var. Ama yine de, bütün dünyada, her öğretmenin yıl sonundaki sorunu, mümkün olduğu kadar fazla sayıda öğrenciyi sınavda başarı kazandırmaktır. Böyle bir sistemin içinde 'oyun' dediğiniz zaman size gülerler. Çünkü oyun, boşa geçmiş bir zaman gibi kabul ediliyor. Bu o kadar yanlış ki... Şuradaki

çocukların, o deneyleri yaparken öğrendiklerini siz istediğiniz kadar test kitabıyla anlatın, öğrenemezler. Bunları ancak yaşayarak öğrenebiliyorsunuz. Mavi ile kırmızıyı karıştırdığında mor olduğunu bilirsiniz, ezberlemişsinizdir. Ama çocuğa suluboya ile bunu öğrettikten sonra asla unutmaz.

Şu anda oyun konusunda nasıl bir çalışma yapıyorsunuz?

Oyun felsefesi konusunda şirketlere danışmanlık hizmeti veriyorum. Bunun bir business ayağı var. Şirketlerin çalışanlarına oyun felsefesini kullanarak daha açık düşünmelerini sağlamaya çalışıyorum.

Oyun felsefesi nedir?

Çocuklar merak etme, araştırma, keşfetme, deney yapma gibi özelliklere sahiptir. Bu şekilde oyun oynarlar. Ama büyüdükçe bu sahip oldukları değerleri kaybediyorlar. Ama bir oyun ortamına katıldıklarında yeniden o özelliklerini kazanıp çocuk gibi düşünebiliyorlar. Onların bu şekilde farklı bakışlara sahip olmalarını sağlıyorum.

SEV İnovasyon Günleri'nde, Yeşim Kunter ve çocuklar, sıradan bir kâğıdın sınırlarını birlikte zorladılar.

1. Princeton University

Öğrenci Sayısı: 5,203 - Yıllık Ücret: \$53,934

2. Williams College

Öğrenci Sayısı: 2,070 - Yıllık Ücret: \$57,141

3. Stanford University

Öğrenci Sayısı: 6,988 - Yıllık Ücret: \$57,755

4. University of Chicago:

Öğrenci Sayısı: 5,402 - Yıllık Ücret: \$59,950

ABD'nin *en iyi* 50 üniversitesi

ABD'nin en ünlü ekonomi dergilerinden Forbes, bu yıl da en iyi 50 Amerikan üniversitesini seçti. Forbes'a göre, fiyatlar yükselse de, bu prestijli okullara kabul edilen öğrencilerin kayıt yaptırmamaları söz konusu bile olamaz.

DERECELENDİRME:
Bu araştırma
ABD'de Center for
College Affordability
and Productivity
tarafından yapılmıştır.

5. Yale University

Öğrenci Sayısı: 5,349 - Yıllık Ücret: \$58,250

6. Harvard University

Öğrenci Sayısı: 10,305
Yıllık Ücret: \$56,000

7. United States Military Academy:

Öğrenci Sayısı: 4,624
Yıllık Ücret: \$0

8. Columbia University

Öğrenci Sayısı: 8,127
Yıllık Ücret: \$59,208

9. Pomona College

Öğrenci Sayısı: 1,586
Yıllık Ücret: \$55,319

10. Swarthmore College

Öğrenci Sayısı: 1,545 - Yıllık Ücret: \$55,895

11. Massachusetts Institute of Technology
Öğrenci Sayısı: 4,384
Yıllık Ücret: \$55,270

15. Washington&Lee University
Öğrenci Sayısı: 1,790
Yıllık Ücret: \$54,843

19. Brown University
Öğrenci Sayısı: 6,380
Yıllık Ücret: \$56,150

23. Claremont McKenna College
Öğrenci Sayısı: 1,301
Yıllık Ücret: \$57,865

12. University of Notre Dame
Öğrenci Sayısı: 8,452
Yıllık Ücret: \$55,257

16. Wellesley College
Öğrenci Sayısı: 2,502
Yıllık Ücret: \$55,300

20. Vassar College
Öğrenci Sayısı: 2,386
Yıllık Ücret: \$57,385

24. Duke University
Öğrenci Sayısı: 6,680
Yıllık Ücret: \$57,325

13. Amherst College
Öğrenci Sayısı: 1,791
Yıllık Ücret: \$56,898

17. Uni. of Pennsylvania
Öğrenci Sayısı: 11,765
Yıllık Ücret: \$57,360

21. Wesleyan University
Öğrenci Sayısı: 2,882
Yıllık Ücret: \$58,371

25. Colby College
Öğrenci Sayısı: 1,815
Yıllık Ücret: \$55,400

14. Bowdoin College
Öğrenci Sayısı: 1,778
Yıllık Ücret: \$56,540

18. CALTECH
Öğrenci Sayısı: 978
Yıllık Ücret: \$54,090

22. Northwestern Uni.:
Öğrenci Sayısı: 9,466
Yıllık Ücret: \$58,829

26. Boston College

Öğrenci Sayısı: 9,826 - Yıllık Ücret: \$56,728

27. Haverford College

Öğrenci Sayısı: 1,198 - Yıllık Ücret: \$57,712

28. Harvey Mudd College

Öğrenci Sayısı: 784 - Yıllık Ücret: \$57,968

29. Colorado College

Öğrenci Sayısı: 2,026
Yıllık Ücret: \$52,150

30. Davidson College

Öğrenci Sayısı: 1,755
Yıllık Ücret: \$52,498

31. Carleton College

Öğrenci Sayısı: 2,018 - Yıllık Ücret: \$56,340

METODOLOJİ

Acaba Forbes bu araştırmayı hazırlarken nelere dikkat etti?

Dergi bu soruyu şu şekilde cevaplandırıyor:

Üniversite sıralamamız öğrenciler için en önemli olan şeylere odaklanıyor:

Kaliteli bir öğrenim, iyi kariyer fırsatları ve burs için geri ödemenin düşük olması...

Peki Forbes neleri kaale almadı?

Forbes yöneticileri, okulların repütasyonunu, boş yere para harcamayı teşvik eden unsurları araştırmaya dahil etmediklerini söylüyorlar. Forbes'a göre, bu araştırmayı yapmanın amacı öğrencinin bir konuda daha sağlıklı karar vermesi: "Bu okullardan birinde okumak için çeyrek milyon dolar-dan fazla bir para ödemeye değer mi?"

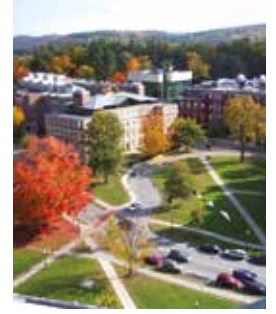
32. Tufts University

Öğrenci Sayısı: 5,194 - Yıllık Ücret: \$56,600

33. Vanderbilt University

Öğrenci Sayısı: 6,817
Yıllık Ücret: \$58,554

34. Dartmouth College

Öğrenci Sayısı: 4,194
Yıllık Ücret: \$58,638

35. United States Air Force Academy

Öğrenci Sayısı: 4,413
Yıllık Ücret: \$0

36. University of Virginia:

Öğrenci Sayısı: 15,762
Yıllık Ücret
(Eyalet içinde): \$23,986
(Eyalet dışında): \$48,980

37. Rice University

Öğrenci Sayısı: 3,755 - Yıllık Ücret: \$50,171

38. Georgetown University
Öğrenci Sayısı: 7,590
Yıllık Ücret: \$58,125

42. Middlebury College
Öğrenci Sayısı: 2,507
Yıllık Ücret: \$57,050

39. Kenyon College
Öğrenci Sayısı: 1,658
Yıllık Ücret: \$55,680

43. US Naval Academy
Öğrenci Sayısı: 4,576
Yıllık Ücret: \$0

40. College of William & Mary
Öğrenci Sayısı: 6,701
Yıllık Ücret:
(Eyalet içinde): \$24,974
(Eyalet dışında): \$47,804

44. Whitman College
Öğrenci Sayısı: 1,596
Yıllık Ücret: \$52,856

41. College of the Holy Cross:
Öğrenci Sayısı: 2,905
Yıllık Ücret: \$54,358

45. University of California, LA
Öğrenci Sayısı: 27,199
Yıllık Ücret:
(Eyalet içinde): \$31,556
(Eyalet dışında): \$54,434

46. Emory University
Öğrenci Sayısı: 7,441
Yıllık Ücret: \$55,992

49. Lafayette College
Öğrenci Sayısı: 2,478
Yıllık Ücret: \$55,720

47. Uni. of North Carolina
Öğrenci Sayısı: 18,430
Yıllık Ücret:
(Eyalet içinde): \$21,315
(Eyalet dışında): \$41,140

50. University of California, Berkeley
Öğrenci Sayısı: 25,885
Yıllık Ücret:
(Eyalet içinde): \$32,632
(Eyalet dışında): \$55,510

48. Colgate University
Öğrenci Sayısı: 2,947
Yıllık Ücret: \$55,570

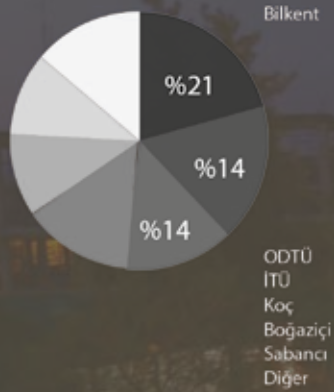
Üç okulun mezunları kimlerdir?

ACI, ÜAA ve TAC'nin 2013 mezunları arasında, tüm öğrencilerimizin katıldığı bir anket yaptık. Yeni mezunlarımız ne seyrediyor, ne okuyor? Üniversite tercihleri neler? İşte sonuçlar:

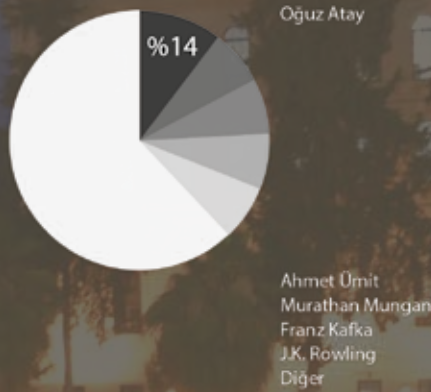

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

Hangi Üniversiteye gitmek istersiniz?

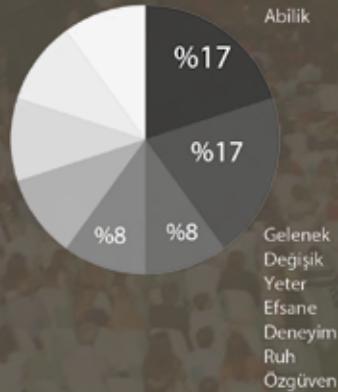
En beğendiğiniz yerli/yabancı yazar kimdir?

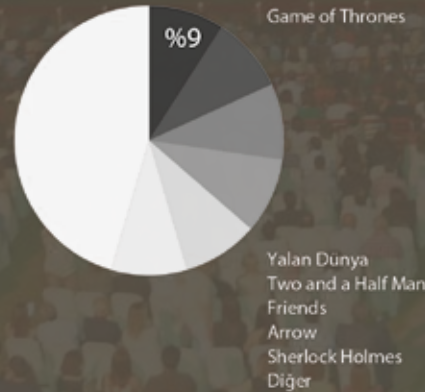
TAC'de en beğendiğiniz etkinlikler hangisi?

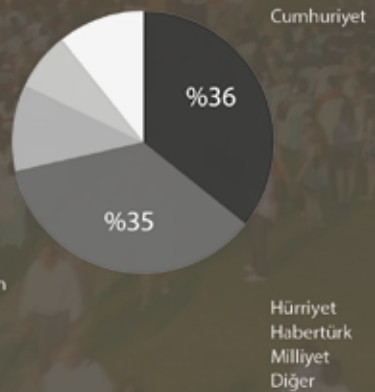
TAC'yi tek kelime ile anlatmak isterseniz?

Hangi TV dizisini düzenli izliyorsunuz?

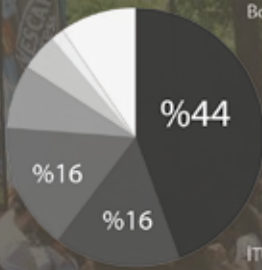
Hangi gazeteyi düzenli okuyorsunuz?

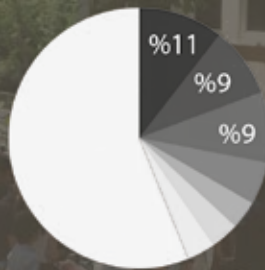

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

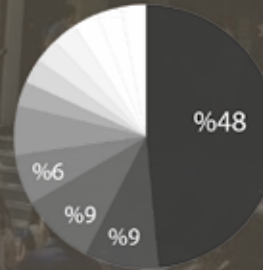
Hangi üniversiteye gitmek istersiniz?

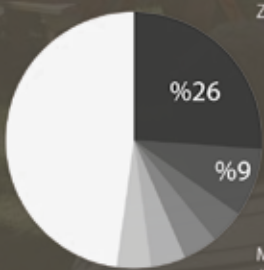
En beğendiğiniz yerli/yabancı yazar kimdir?

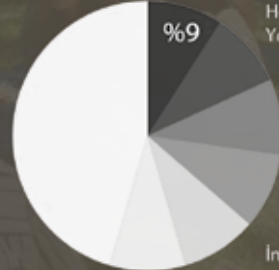
ÜAA'da en beğendiğiniz etkinlikler hangisi?

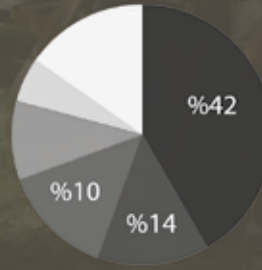
ÜAA'yı tek kelime ile anlatmak isterseniz?

Hangi TV dizisini düzenli izliyorsunuz?

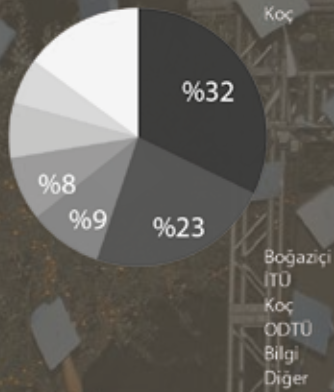
Hangi gazeteyi düzenli okuyorsunuz?

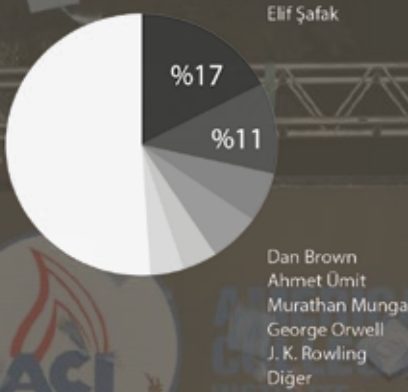

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ

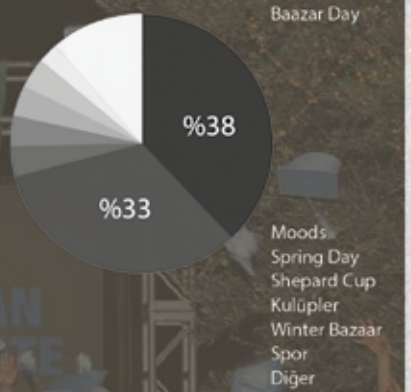
Hangi üniversiteye gitmek istersiniz?

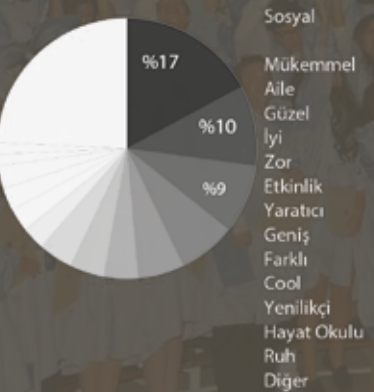
En beğendiğiniz yerli/yabancı yazar kimdir?

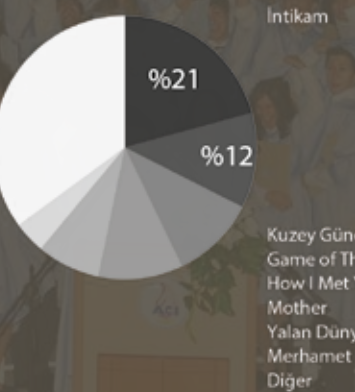
ACI'da en beğendiğiniz etkinlikler hangisi?

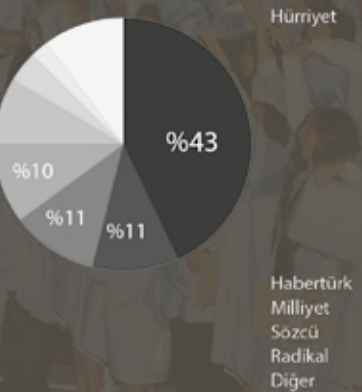
ACI'yı tek kelime ile anlatmak isterseniz?

Hangi TV dizisini düzenli izliyorsunuz?

Hangi gazeteyi düzenli okuyorsunuz?

50 54

52

51

53

AĞUSTOS 2013

ACI'da çok uzun yıllar önce başlamış olan 'müzikal' sahneleme geleneği, bu yıl da dünyaca ünlü Cats müzikalinin en popüler şarkılarından oluşan Best of Cats isimli performansla devam etti.

>>

teneffüs

teneffüs

Kediler tam kadro oradaydı

Gösteride görev alan öğrencilerimizin, sanatın her dalında kendilerini keşfetmelerini sağlamak için, toplam 154 öğrenciye sahip tüm lise 1 seviyesi ayırım gözetmeden sahnede görevlendirildi. Öğrencilerimizin hepsinin bu eşsiz sahne deneyimini yaşaması öncelikli hedeflerimiz arasındaydı. Danslardan kostümlere, dekordan rejiiye her bir ayrıntı müzik öğretmenleri Çağrı Düzelan ve Alkan Günlü tarafından titizlikle hazırlandı. Bu öğretmenlerimiz, İzmir Devlet Operası bünyesinde Rigoletto, Les Contes d'Hoffmann, Il Barbiere Di Siviglia, Nasreddin Hoca gibi operalarda solist ve daha birçok operada korist olarak, İzmir Devlet Tiyatrosu bünyesinde ise *Define Adası* ve *Dona Agatha'nın Kaçırılışı* gibi oyunlarda oyuncu olarak görev almıştı. Aynı zamanda Efes Antik Tiyatro'da konser veren José Carreras, Ricardo Moyano ve Carlo Domeniconi gibi opera sanatçılarının yanında bulunmuş, birçok rock ve caz konserlerinde de sahne almışlardı.

ISTA, Tarsus ana sahnesinde

Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV İlköğretim Okulu, yıllardır ISTA'nın (Uluslararası Okul Tiyatroları Birliği) üyeleri... Geçen yıl bir grup TAC ve Tarsus SEV ISTA danışman öğretmeni, ISTA Festivali'ni Tarsus'ta düzenleme zamanının geldiğine karar verip yola çıktılar. Planlama ekibinde TAC öğretmenlerinden Ann Yancey, Carole Nickle ve Emily Kramer ile Tarsus SEV İlköğretim Okulu öğretmenlerinden Athena Stanley, Christy Cyr ve Stefanie Rausch yer aldılar. 3-5 Mayıs 2013 tarihleri arasında, Uganda, Etiyopya, Türkiye, İsviçre, Azerbaycan ve Ukrayna'daki uluslararası altı okuldan gelen temsilciler, ISTA Festivali için Tarsus'ta buluştu. Yaşları 12 ile 16 arasında değişen öğrenciler, TAC ve SEV öğrencileri ile birlikte "Örtmek, Katlamak, Kaplamak, Tutmak" temasına bağlı olarak, tiyatroyu yeniden ve ilginç bakış açıları ile keşfettiler.

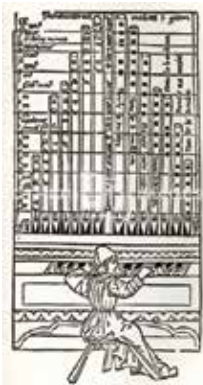

Tarihi org için harekete geçtik

Üsküdar Amerikan Lisesi orgu ile ilgili Leyla Pınar'ın *İstanbul ve Orgları* kitabındaki yazıya rastlayınca, ÜAA ekibi kolları sıvadı. Sergi ve ardından Barok konserle orglarına sahip çıktılar.

Leyla Pınar, kitabında ÜAA okul orgundan şöyle bahsediliyor: "Yapımcı: 'Rewington London' Yapıldığı Tarih: Bilinmiyor... Milano'da 1492'de basılmış, Franchinus Gaffurius'un 'Müzik Kuramı' adlı kitabında aynı model org bulunuyor. Bu org, 2001 yılında Huntington Hall'un yeniden inşasında salonun arka ortasına yerleştirilmiş. Kitaptan da esinlenerek oditoryumda bulunan org için özel bir gün düzenlendi. Kitabın tasarımcısı Ali Akdamar'ın, 'fotoğraf sergisi açalım' fikri üzerine, ÜAA da, sergiyle Barok müziği konserini birleştirdi.

Leyla Pınar'ın İstanbul Barok Topluluğu konseri ve Ercüment Usluer'in *İstanbul'un Orgları* sergisi 19 Nisan'da gerçekleştirildi. Bilet satışlarından elde edilen gelirin de orgun tamiri projesinde kullanılması planlanıyor.

San Remo heyecanı

İzmir Amerikan Koleji öğrencisi Berfin Necimoğlu, katıldıkları San Remo yarışmasını anlatıyor:

ACI'nın üç senedir katıldığı San Remo Uluslararası Müzik Yarışması'nda bu sene okulumuzu lise 2 orkestrası olarak biz temsil ettik. İtalya'daki finallere gidebilmek için ön elemeye Locked Out Of Heaven (Bruno Mars), Gimme Gimme Gimme (ABBA) ve Everbody Talks (Neon Threes) şarkıları ile katıldık. Yarı final aşamasında seçtiğimiz her şarkıyı özenle çalışıp kaydettik.

Ön elemeye gönderdiğimiz üç şarkı da seçilince hazırlıklarımıza hız kattık. 15 Nisan sabahı yola çıktık. İlk gün akşamüstü saatlerinde İtalya'ya, otelimize geldik. İkinci gün, yarışmanın yapılacağı, uzun yıllar Eurovision Şarkı Yarışması'na da ev sahipliği yapmış olan Ariston Theater'a giderek yarışmaya kaydımızı yaptırarak. Ama içimiz rahat değildi: "Ya başaramazsak," diye düşündüğümüz de oldu. Sahneye çıkıp bagetlerimizi, mikrofونlarımızı, gitarımızı alınca karamsar düşüncelerden kurtulduk. Okulumuzu, ülkemizi o muhteşem sahnede temsil etmek paha biçilmez bir duyguydu.

Ara Güler yarışmasında birincilik

19 okuldan 73 öğrencinin 187 fotoğrafla katıldığı '100 Yıllık Okullar İkinci Ara Güler Fotoğraf Yarışması'nda ÜAA öğrencisi Kemal Berk Kocabağlı birinci oldu. Yarışmaya 19 farklı okuldan 73 öğrenci toplam 187 fotoğrafla katıldı. Üsküdar Amerikan Lisesi Fotoğrafçılık Kulübü, yarışmaya sekiz öğrenciyle katıldı. Sergilenmeye değer görülen 40 fotoğraf arasında öğrencilerimizden Aylin Şençift'in iki, Artun Dalyan'ın bir fotoğrafı yer aldı.

Yazan: Fahriye Kılınç

Bafa Gölü'nde kamp ateşi

ACI'nın Bafa Gölü kamp gezisini anlatması için sözü Fahriye Kılınç'a bırakıyoruz.

"Heyecanımız, coşkumuz aylar öncesinden başlamıştı. İlk kez kamp yapacaktık, üstelik bir adada, hem de çadır kuracaktık. Kamp ateşi yakıp etrafında dostça şarkılar söyleyecektik. Hazırlık olarak çadırlar, sırt çantaları, uyku tulumları satın aldık. Bunların nasıl kullanılacağını öğrendik ve kamp eğitimi aldık.

13 Nisan, Cumartesi

Sabah erkenden yola çıktık... O gün her dakika değerliydi bizim için... Otobüs yolculuğumuz boyunca Mr. Cuddington ve Mr. Miller, öğrencilerimizle oyunlar oynadılar. Gerçekten çok keyifli bir yolculuk olmuştu.

Bafa Gölü'nün mavi suları ve Antik adıyla Latmos ya da günümüzdeki adıyla Beşparmak Dağları'nın testereyi andıran kıvrımları görünmüştü artık.

Selene's pansiyonunun sahipleri, Kapıkırı Köyü, antik ismiyle Herekleia'ya vardığımızda bizi tekneleriyle adaya götürmek üzere bekliyorlardı.

Herakleia bir Karia kentiymiş ve tarihi MÖ 5 bin yıl önceye uzanıyormuş.

Teknelerimizle adama doğru yola çıktık. Nereye baksak tarih... Küçük adacıkların üzerinde manastırlar, kaleler...

Kamp alanımız olarak, üzelerinde Meryem Ana Manastırı ve Bizans Kalesi'nin yeraldığı İkizce Adaları Poseidon sahilini seçmiştik. Kulüp üyelerimiz çadırlarımızı kolayca kurdular.

Sonrasında neler mi yaptık? Öncelikle çevreyi keşfe çıktık. Tepelere tırmandık, manastırı ziyaret ettik. Ve kamp ateşine hazırlık yaptık.

Akşamüstü çayına Mr. Cuddington'a davetliydik. Kendisi bize elleriyle çay yaptı. Bayrak törenindeki Mr Cuddington'dan çok farklıydı bu kez ne de olsa... Eğlendik, oyunlar oynadık...

Akşam yemeğimiz... Mangal partimiz pek keyifliydi...

Ve gölde muhteşem günbatımını izledik...

14 Nisan Pazar günü sabah kahvaltısıyla uyanıyoruz.

Ve adadan hüzünlü ayrılışın ardından Yediler Manastırı yürüyüşündeyiz.

Gölyaka köyünden başlayan bu rotanın her anı heyecan verici geçiyor.

Yaklaştıkça büyüleyici güzelliğini fark etmeye başlıyorsunuz."

TAC, amigo kızlarından destek alıyor

Bu yıl, iki kız öğrencinin motivasyon ve çabaları ile TAC'de kızlara yönelik spor etkinliklerinde yeni bir gelenek başladı: Amigoluk. ABD'de amigoluğun tarihi, Amerikan futbolu ve basketbol gibi 1880'li yıllara dayanıyor. Ülkede, Pep (moral, tezahürat) kulüpleri bünyesindeki ilk amigolar, maçlarda okul sporcularını desteklemek ve izleyicilerin de olumlu katılımını sağlamak için çalışıyorlarmış. Bu gelenek bugüne kadar sürmüştü. TAC'deki amigoların durumları farklı değil. Amigolarımız, kız ve erkek tüm sporcu öğrencilerimizi sahada desteklemek için çalışıyorlar. Şimdi, 2012-2013 TAC Amigo Kızları'na büyük bir alkış istiyoruz!

TAC Amigo Kızları: Pinar Seydim, Alara Altuntas (Kaptan), Birsu Karaarslan, Polen Kenziman, Güney Yurtsever, Zeynep Seber, Cansın Uyan, İlayda Kılınçoğlu ve Birce Köktürk.

Velazquez

Velazquez'in bu tablosu çok tartışılmıştır. Resimde iki taraf vardır, iki tarafta birbirine bakmaktadır. İzleyici resmin içine bakarken resimdekiler de izleyiciye bakmaktadır.

Picasso

MUHAN HOCA'DAN FARKLI BİR EĞİTİM:

Velazquez mi, Picasso mu?

Geçen sayıda farklı bir eğitimci olarak Jamie Oliver'ı sayfalarımıza konuk etmiştik. Bu kez, ODTÜ'nün efsane hocası, rahmetli Muhan Soysal'ı kısaca anlatıyor ve kendisini anıyoruz.

Prof. Dr. Muhan Soysal ODTÜ'nün en ünlü hocalarından biriydi. Duymuşsunuzdur. Bir sınavda tahtaya "Why?" yazmış, "Why Not" cevabını veremeyenlere en düşük notu vermiştir. Bir başka gün, "Risk Nedir?" diye sormuş, sınav kağıdına sadece, "Bu Bir Risktir" yazıp vereni en yüksek notlarla ödüllendirmiştir.

Bir başka ders...

Muhan Soysal tepegöze bir Picasso resmi koyar. Herkes bakar, bakar ama Picasso'nun sürrealist resminde, sanatla fazla ilgilenmeyenlerin anlayabileceği çok az şey vardır. 5-10 dakika hiçbir şey söylemeden sınıfı izleyen hoca, biraz sonra Picasso'nun res-

mini alıp, Velazquez'inkini koyar. Bu resimde sandalyenin üzerinde oturan sarı uzun saçlı bir aristokrat kızın etrafındaki dadıları, sarayın cücesi, kral ve kraliçe, kâhya ve bizzat resmi yapan Velazquez yer almaktadır.

Bu, felsefecilerin, sanat tarihçilerinin, eleştirmenlerin ciddi kafa yorduğu, hakkında yüzlerce yazı yazılmış, yorumlar, analizler yapılmış, ünlü Las Meninas (Nedimeler) tablosundan başkası değildir.

Ancak ikinci resmi görünce, tüm sınıf, Picasso'nun resminin Velazquez'in tablosuna gönderme olarak yapılmış olduğunu fark eder. Ve Muhan Hoca ünlü yorumun yapar:

"Hayatta hiçbir şey Velazquez'in resmi kadar belirgin ve net değildir. Hayat, size gerçekleri Picasso'nun resmindeki gibi şekil değiştirmiş olarak gösterir. Picasso'nun resmine bakıp Velazquez'in resmini görebilenleriniz başarılı olacak, diğerleri kübik şekillere bakıp yanlış anlamlar çıkarmaktan gerçekleri hiç göremeyecek."

“Okul yönetimine minnettirim”

TİBET İLHAN TAC '13

Tibet İlhan henüz lisede okurken Beko Basketbol Ligi'nde oynamaya başladı. Okuldan ve ailesinden büyük destek gördü. Bu şekilde, ders ve antrenman saatlerini düzenleyebildi ve bu yıl okulu başarıyla bitirdi.

Buluşma, 19 yaşında profesyonel ligde oynayan yeni TAC mezunu basketbolcu Tibet İlhan ile kariyerini konuştu.

Basketbola ne zaman, nerede başladınız?

Dokuz yaşında Türkmen Koleji'nde başladım.

Türkiye'de sizin gibi, bir yandan lisede okurken, diğer yandan Beko Basketbol Ligi'nde oynayan başka basketbolcu var mı? Bu arada okulu bitirdiniz mi? Bu yıl son sınıfı mı okudunuz?

Ligde benim yaşımda ve benden küçük yaşta oyuncular var. Tarsus Amerikan Koleji'nden bu yıl mezun oldum.

Ailenizin okulu bitirmeden basketbol liginde oynamanıza tepkisi ne oldu? Sizi desteklediler mi? İkisini bir arada yapabileceğimi düşünüyorlardı. Onları mahcup etmedim. Bana her zaman destek oldular.

Okul yönetiminin tavrı nasıl oldu?

Ellerinden geldiği kadar yardımcı oldular. Çok fazla antrenman kaçırmamam için idare ettikleri zamanlar da oldu. Onlara çok minnettarım.

Kaçırdığınız dersleri ya da antrenmanları nasıl telafi ediyorsunuz?

Kaçırdığım dersleri kendim çalışarak veya sonrasında ek ders alarak tamamlamaya çalıştım, bunu yaparken de çok fazla antrenman kaçırmamaya özen gösterdim.

Milli takımda oynadınız mı?

Maalesef henüz öyle bir tecrübem olmadı.

ABD'de üniversite takımlarında oynamayı düşünüyor musunuz?

Lise 3. sınıftayken düşünmüştüm. Ancak Türkiye'de profesyonel olarak oynamak gibi bir hedefim de vardı. Bu hedefe yöneldim. Zaten profesyonel olduktan sonra ABD'de üniversite liginde oynayamıyorsunuz.

Basketbol kariyerinize devam edecek misiniz?

Başka bir meslek düşünüyor musunuz?

Evet, devam edeceğim. Başka bir iş düşünmüyorum.

Transfer teklifleri alıyor musunuz?

Daha yeni başladığım için çok fazla teklif gelmiş değil. Şu anda önemli olan Mersin Büyükşehir Belediyesi Spor'da başarılı bir oyuncu olmak.

En beğendiğiniz koç ve oyuncular kimler?

Koç olarak, Ergin Ataman'ın son senelerde çok başarılı olduğunu düşünüyorum. Oyuncu olarak da, Efes Pilsen'de oynayan Sasha Vujacic'i çok beğeniyorum.

Size göre iyi bir koç hangi özelliklere sahip olmalı?

Genç bir oyuncu gözünden baktığımızda, 'genç oyunculara önem vermesi önemlidir,' diye düşünüyorum. Bence, bu sene, bu açıdan şanslı bir sezon geçirdim.

TAC'de nasıl bir eğitim aldınız? Size nasıl bir etkisi oldu?

Hiçbir zaman yüksek akademik hedefleri olan bir öğrenci olmadım ama Tarsus Amerikan Koleji'nin, kişiliğimin gelişmesi konusunda bana çok şey kattığını söyleyebilirim.

Bu yıl Beko Basketbol Ligi'nde toplam kaç maç oynadınız? Kaç sayı yaptınız?

15 maçta forma giydim, ancak bunların 6'sında süre aldım. 14 sayı yaptım.

Yaşınız kaç?

14 Ağustos 1994 doğumluyum.

Boyunuz, kilonuz...

198 cm. 91 kilo.

Mezunlar için mezun mekânları

Önümüz sonbahar. Kötümserlerimiz için keyifli yaz günlerinin bitimi. İyimserlerimiz için ise, insana nefes aldırmayan o nemli ve kavurucu sıcakların sonu. Kısacası, tatil yapmak için en iyi günler. Deniz hâlâ sıcak, ortalıktan el ayak tam olarak çekilmedi. Plajlar artık eskisi gibi yakmıyor, akşamüzerileri hafif bir meltem bile esmeye başladı. İyi bir tatili ucundan yakalamak isteyenler için mezunlarımızın sahip oldukları otel, cafe ve restoranların bir listesini veriyoruz.

ÜAA MEZUNLARI

● Çakal İni:

Sahibi: Sibel Bilge
Mezuniyet Yılı: '73
Yeri: Kazdağları
Tel.: 0286.752.09.52
E-posta: info@cakalini.com

● Prestige Hotel:

Sahibi: Selvi Yurtsever
Mezuniyet Yılı: '98
Yeri: Laleli-İstanbul
Tel.: 0212.518.82.80
E-posta: selviyurtsever@hotmail.com

● Otel Tranquilla:

Sahibi: Bahar Gümüşmakas
Mezuniyet Yılı: '89
Yeri: Ağva
Tel.: 0216.721.73.77
E-posta: info@tranquilla.com

● Montana Pine Resort:

Sahibi: Mine Eryılmaz Ertunga
Mezuniyet Yılı: '81
Yeri: Fethiye
Tel.: 0252.616.71.08
E-posta: info@montanapine.com

● Sumahan Otel:

Sahibi: Nedret Ercan Butler
Mezuniyet Yılı: '66
Yeri: Çengelköy- İstanbul
Tel.: 0216.422.80.00
E-posta: butler@sumahan.com

● Cafe Zanzibar:

Sahibi: Güniz Karadayı Tortamış
Mezuniyet Yılı: '75
Yeri: Caddebostan- İstanbul
Tel.: 0216.385.64.30
E-posta: info@cafezanzibar.com.tr

ACI MEZUNLARI

OTEL

● Yucca Küçük Otel:

Sahibi: Elfin Yüksektepe Bengisu
Mezuniyet Yılı: '95
Yeri: Alaçatı -İzmir
Tel.: 0232.716.78.71
E-posta: elfin@yuccaalacati.com

● Susuzlu Otel:

Sahibi: Onur Susuzlu
Mezuniyet Yılı: '96
Yeri: Konak- İzmir
Tel.: 0232.483.05.21
E-posta: info@susuzlu.com

● Kaya Otelleri:

Sahibi: Seda Kaya
Mezuniyet Yılı: '97
Yeri: Doruk Kaya ve Kaya Otelleri
Tel.: 0232 483 03 23
E-posta: skaya@kayaprestige.com.tr

RESTAURANT

● Kaşıkla Restaurant:

Sahibi: Işık Ersin Uçkan
Mezuniyet Yılı: '73
Yeri: İzmir - İstanbul
Tel.: 0232.376.90.90
E-posta: isikersin@yahoo.com

● Asma Yaprığı:

Sahibi: Ayşe Yalay
Mezuniyet Yılı: '76
Yeri: Alaçatı
Tel.: 0232.716.01.78
E-posta: www.asmayaprigi.com.tr

● A'Pera Cafe:

Sahibi: Özlem Ural
Mezuniyet Yılı: '85
Yeri: Beyoğlu
Tel.: 0212.244.45.08
E-posta: ozlemural@hotmail.com

TAC MEZUNLARI

● Zeytin Otel:

Sahibi: Ertuğrul İçingir
Mezuniyet Yılı: '94
Yeri: Alaçatı
Tel.: 0232.716.80.81
E-posta: info@alacatizeyтинotel.com

● Villa Aşına:

Sahibi: Bülent Sancaktar
Mezuniyet Yılı: '78
Yeri: Datça
Tel.: 0252.712.24.44
E-posta: info@villaasina.com.tr

● Arsuz Palm Beach:

Sahibi: Can Gazel
Mezuniyet Yılı: '03
Yeri: Arsuz -Hatay
Tel.: 0326.667.53.41
E-posta: cangazel@yahoo.com

● Ministar Otel:

Sahibi: Tevfik Çoğal & Tanju Şahinler
Mezuniyet Yılı: '71
Yeri: Bodrum
Tel.: 0252.363.77.18
E-posta: www.ministarhotel.com

● Doktorun Oteli:

Sahibi: Fatih Yorulmaz
Mezuniyet Yılı: '76
Yeri: Haymana
Tel.: 0312.658.34.34
E-posta: www.doktorunotel.com

● Mavi Yolculuk Organizasyonları:

Sahibi: Serhan Cengiz
Mezuniyet Yılı: '79
Yeri: Bodrum
Tel.: 0252.645.26.82
E-posta: info@veladare.com

Evet, çevre, çünkü...

Çevreciler uyarıyor. Eğer böyle giderse dünyamızın ömür pek uzun olmayacak. Bunda kabahat bizim. Ona çok yüklendik. Ama her şey bitmiş değil. Hâlâ süreci tersine döndürmek, yaşlı dünyaya bir gençlik aşısı vermek mümkün. Nasıl ve nerede mi? Bu sorunun cevabını vermeye çalışan kitapları *Buluşma* okurları için seçtik.

Hazırlayanlar: Turgay Bayındır, Burcu Ünsal (Redhouse)

Ekoköyler (Sürdürülebilirliğin Yeni Ufukları)

Orijinal isim: Ecovillages
Yazan: Jonathan Dawson
Çeviren: Deniz Dinçel
Sinek Sekiz Yayınevi
2012, 138 s.

Sürdürülebilir Yaşam Kitapları serisine dahil olan bu kitap, insanlığın eşitlikçi ve barışçıl bir geleceği sağlayabilmesinin tek yolunun doğa ile işbirliği içinde ve yaşadığımız dünyaya minimum düzeyde hasar vererek yaşamayı öğrenmek olduğunu vurguluyor. Ekoköyler bu hedefi gerçekleştirmeye çalışan başarılı örnekler olarak tanıtılıyor. Kitap dünyanın değişik yerlerinde başarıyla uygulanmakta olan doğa dostu yaşam pratiklerini tanıtarak insanların kafasındaki önyargıları yıkmayı hedefliyor ve bu tür pratiklerin toplumsal boyutlarda da uygulanabilirliğini gösteriyor.

Dünyanın Durumu 2012 (Sürdürülebilir Refaha Doğru)

Orijinal isim: State of the World 2012: Moving Toward Sustainable Prosperity
Yazan: The Worldwatch Institute
Çeviren: Ayşe Başçı, İş Bankası Kültür Yayınları, 2013, 410 s.

Worldwatch Enstitüsü tarafından her yıl yayımlanan Dünyanın Durumu raporunun son sayısında artan dünya nüfusu ve artık bu nüfusu kaldıramayacak derecede kalabalıklaşan şehirler ekolojik sistemin çökmesi felaketinin sinyallerini verirken, tek kurtuluş yolunun sürdürülebilir büyüme olduğu vurgulanıyor. Rio+20 Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Konferansı ve sonrasında, konularının uzmanlarınca yazılmış makalelerden oluşan bu rapor, devletler için yenilikçi ve sürdürülebilirliği ön planda tutan ekonomi politikalarına ve kalkınma projelerine modeller ve öneriler sunuyor.

Karbon Ayak İziniz (Karbon Kiriliğinizi Düşürmek için basit yöntemler)

Orijinal isim: Carbon Calculator, Easy Ways to Reduce Your Carbon Footprint
Yazan: Mark Lynas
Çeviren ve Türkiye ile ilgili bölümler: Neşet Kutluğ, Açık Radyo Kitapları, 2009, 170 s.

Karbon kiriliğinde tek sorumluların dev sanayi kuruluşları ya da otomobil egzozları olmadığını, dünya üzerinde yaşayan ve dünyanın kaynaklarını tüketen bireyler olarak her birimizin küresel ısınmada payımızın olduğunu vurgulayan bu kitap, bireylerin karbon ayak izlerini nasıl hesaplayabilecekleri konusunda vazgeçilmez bir kaynak. Bu kitap sayesinde, evimizde kullandığımız eşyalardan neyi ne kadar yediğimize kadar birçok şeyi göz önünde bulundurarak karbon ayak izimizi hesaplayabilir ve bu ayak izimizi azaltmak için tavsiye edilen küçük önlemleri alarak hem doğaya sahip çıkmış hem de tasarruf etmiş oluruz.

Çocuğumla Doğadayız (Çocuğumun Zekâ Alanlarını Geliştiriyorum)

Yazan: Nuran Kansu
Resimleyen: Sait Munzur
Elma Yayınevi, 2012, 88 s.

Çocuklar gün geçtikçe apartman dairelerine kapanıp doğadan uzaklaşıyor, sokaktan gelen çocuk sesleri giderek azalıyor. Yeşil alanlar bulmanın gittikçe zorlaşması, sokakların yeterince güvenli olmaması da bu durumu etkiliyor. Nuran Kansu'nun kaleme aldığı bu kitap elimizdeki olanaklarla, çocuklara doğayı en kolay nasıl tanıtabileceğimizi açıklayarak, anne babalara yol gösteriyor. Kitapta çocuğunuzun ilgisini doğaya çekecek, kolay uygulanan, eğlenceli ve aynı zamanda tüm zekâ alanlarının kullanılmasını sağlayan etkinlikler yer alıyor.

Doğadaki Son Çocuk (Çocuklarımızdaki Doğa Yoksunluğu ve Doğanın Sağaltıcı Gücü)

Yazan: Richard Louv
Çeviren: Ceyhan Temürcü
TUBITAK Yayınları Popüler Bilim Kitapları, 2010, 462 s.

Richard Louv, kitabının şu temel fikirden yola çıktığını belirtiyor: "Doğadaki çocuk, soyu tehlike altında olan bir türdür ve çocukların sağlığı ile yeryüzünün sağlığı birbirine sıkı sıkıya bağlıdır." Özellikle bu tehlikenin farkında olan anne babalara yönelik olarak hazırlanmış olan bu kitap, çocukların doğa ile anlamlı bir bağ kurmadan büyümelerinin önüne geçmek amacıyla bir doğaya dönüş hareketinin de sözcülüğünü yapıyor. Günümüz çocuklarında sıklıkla görülen obezite, dikkat bozukluğu, depresyon gibi sorunların çocukların doğa ile olan bağlarının kopmasıyla ilişkili olduğunu söylüyor.

Küçük Yeşil Adımlar (Doğa Kahramanının El Kitabı)

Yazan: Temel Karataş
Resimleyen: Kamile Kuzu
Optimist Yayınları EkolQ Kitaplığı, 2011, 136 s.

Küçük Yeşil Adımlar, çocuklara doğadaki kirlilik ve küresel ısınma gibi konuları anlatarak, doğada bir şeylerin yolunda gitmediğini gözler önüne seriyor. İnsanların doğaya giderek daha çok zarar verdiklerini ve bunun için doğanın bir kahramana ihtiyacı olduğunu da vurgulayan kitap, bu sebeple "Doğa Kahramanının El Kitabı" adıyla karşımıza çıkıyor. Kitap öncelikle çocuklara bir konu hakkında bilgi vererek, ardından bu konuyu bulmacalar ve deneylerle pekiştirmesini sağlıyor. Temel Karataş'ın yazdığı Küçük Yeşil Adımlar, küçük doğa kahramanlarının ellerinden düşürmeyecekleri bir kaynak.

Çıtır Çıtır Felsefe: Doğa ve Kirlilik

Orijinal isim: La Nature et La Pollution
Yazan: Brigitte Labbe
Resimleyen: Jacques Azam
Çeviren: Azade Aslan, Günışığı Kitaplığı, 2011, 40 s.

Brigitte Labbe'nin kaleme aldığı Çıtır Çıtır Felsefe dizisi, yaşamı ve dünyanın işleyişini anlamaya çalışan ve bu yaparken de bazen kafası karışan çocuklara, cesaret, para, iyilik ve kötülük gibi birbirinden farklı konular sunarak anlatıyor. Çocuklar için kafa karıştıran bu konular örnekler sunularak açıklanıyor. Bu dizide yer alan konulardan biri de doğa ve kirlilik. Felsefe profesörü Michel Puech'in danışmanlığında yazılan bu kitap, insanların bir uygarlık yaratırken doğayı nasıl kirllettikleri ve ona bir çöplük gibi davrandıklarını anlatıyor ve insanın doğanın bir parçası olduğunu çocuklara gösteriyor.

forum

Kent Ormanları

Kent içlerine yapılan devasa yapıların önemli bir kısmı doğa dostu değil. Oysa, kent ormanları dediğimiz ağaç topluluklarının varlığı, hem kentin, hem de biz sakinlerinin sağlığı açısından son derece önemli.
Arzu Balkuv ACI '90

Hyde Park,
Londra

Hangimiz güneş altında kavrulan bir sokakta yürürken bir ağaç gölgesi aramadı ki ? Sadece gölgesi mi, kendisi de bizi defalarca avuttu, hem derin yeşil rengi, hem de rüzgârda ahenkli sallanışı ile.

Ancak doğamıza yönelik tahribat bugün artık Cumhuriyet tarihinde görülmemiş boyutlara ulaşmış durumda. Çevresel boyut ve toplumsal mutabakat dikkate alınmaksızın, kalkınma ve büyüme adına, başta İstanbul olmak üzere ülke genelinde alınan çeşitli kararları ve uygulamaları endişeyle izliyoruz.

Ekonomik kalkınmaya dair alınan yatırım kararlarının arkasındaki plan ve projelerin çoğu, doğayı korumayı ve toplumun gerçek ihtiyaçlarını dikkate almıyor, karar vericiler bunu bir lüks olarak görüyor.

Halbuki doğayı korumak, günlük yaşamımızı sürdürmemiz için gereken pek çok hizmeti bize sunar. Ve bunu sadece dağlar ve bayırlarda, yani şehirli insanın pek fazla gitmeye fırsat bulamadığı

yerlerde değil, şehirlerde de yapar. Kent ormanı dediğimiz, bir şehir içinde ya da yakınında bulunan orman veya ağaçlar topluluğunun yararları özetle şöyle:

ÇEVRESEL YARARLAR

- Şehirlerde yoğun olan hava kirliliğini ve sera gazlarını azaltır. Hava kalitesindeki artış oranı ormandaki ağaçların türüne, miktarına ve ormanın şehre göre konumuna bağlıdır.
- Sel sularının azaltılmasına yardımcı olur. Hem fazla suyu köklerinde tutarak hem de sudan kirlilik yaratan maddeleri arındırarak su kalitesini iyileştirir.
- Bölgesel sıcaklıkları düşürür. Şehirlerdeki geniş beton ve asfalt yapılar ısıyı hapsederek çevredeki sıcaklıkların yükselmesine sebep olur. Bu da küresel ısınmayı olumsuz etkiler ve soğutma amaçlı enerji harcamalarının artmasına sebep olur. Bu etkilerin azaltılmasına ve sıcaklıkların düşmesine yardımcı olur.
- Yaban hayatı korur ve biyolojik çeşitliliği artırır.

EKONOMİK YARARLAR

- Ağaçlar emlak değerini artırır. Amerika'da ya-

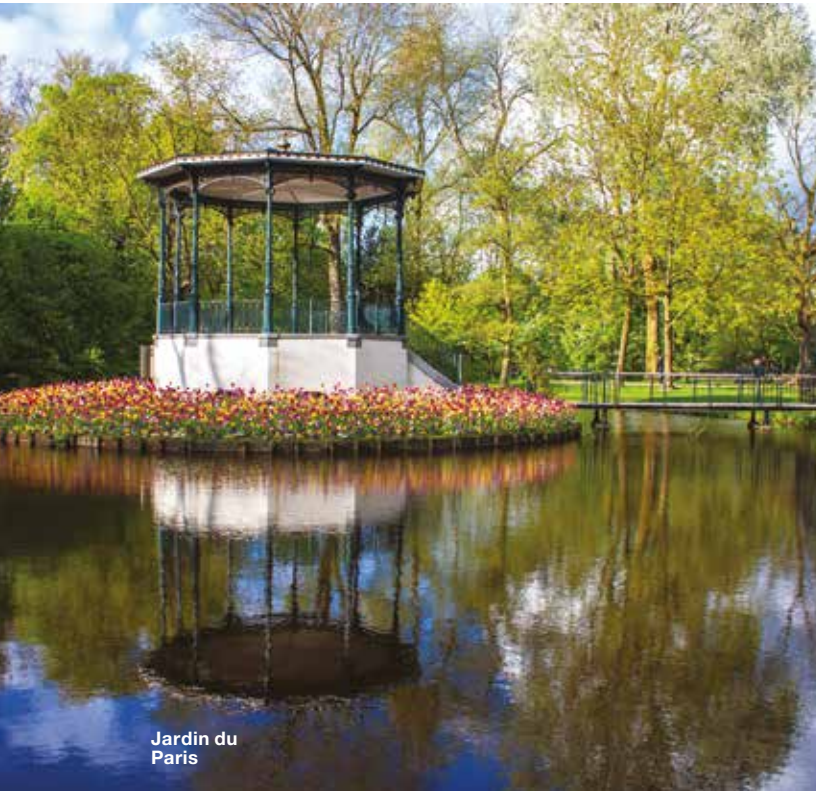
pılan bir araştırmaya göre, ağaçlar emlak değerine ortalama yüzde 10 katkı sağlıyor.

- Bir binanın çevresindeki ağaçlar binanın ısıtma ve soğutma masraflarını azaltır.

KÜLTÜREL YARARLAR

- Şehirleri güzelleştirir, ses kirliliğini ve stresi azaltır.
- İnsanlar yeşil alanlarda toplanmaya daha eğilimli olduklarından sosyalleşmeyi artırır.
- Orman canlıları, hem çocuklar hem yetişkinler için doğa ve çevre ile ilgili eğitim fırsatı sunar.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Mühendisliği Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. İbrahim Turna ise, kent ormanının tanımını şöyle yapar: “Şehirlerdeki bütün park, bahçeler, yol (alle) ağaçları, kamu binaları çevresindeki ağaçlar, özel ve devlete ait mülklerdeki ağaç veya ağaç toplulukları, doğal ormanlardan kalan korular ve yapay olarak kurulan park, bahçe ve ormanlar hep ‘kent ormanı’ ve ‘kent ağacı’ kavramı içinde yer alır. Basit manada kent ormanı, şehirler içinde ve çevresindeki bütün odunsu bitkileri kapsar. Parklar kent ormanları içinde orman tarifine en uygun üniteleri oluştururlar.”

Jardin du
Paris

Vondelpark,
Amsterdam

Environmental Pollution adlı yayının Temmuz sayısında yayınlanan bir araştırmaya göre, şehirlerde bulunan ağaçlar, çapı 2,5 mikrondan küçük partikülleri emerek soluduğumuz havanın parçacıklardan da temizlenmesini sağlamaktadır. Bu boyuttaki parçacıklar bir kez havaya karıştığında havada asılı kalabilmekte, rüzgâr ve hava akımları ile hareket edebilmektedir. Akciğerlerin derinliklerine inebilme kapasitelerinden dolayı küçük parçacıklar insan sağlığı için büyük partiküllerden daha tehlikeli olabilmektedir.

Peki, kârlı yatırımlar nedeniyle kent ormanlarımızın tahrip edilmesine göz yuman karar vericiler tarafından son zamanlarda en çok telaffuz edilen savunmalardan biri olan “E biz kestiğimizin on katını dikeceğiz zaten!” söylemi sizce ne kadar geçerlidir? İstanbul Üniversitesi Orman Mühendisliği Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ünal Akkemik’in Gezi Parkı konusunda konuşurken söylediği gibi, “Dünya üzerindeki büyük şehirlerde şehrin kalbinde mutlaka büyük parklar bulunması boşa değil. Londra’da Hyde Park, New York’ta Central Park kentin içinde bir mikro yaşam alanı yaratıyor. Ağaçlar, kedi ve köpekler, sincap gibi memeliler, kuşlar ve göremediğimiz binlerce küçük böcek ve sürüngen yaşıyor bu parklarda. Ağaçları taşırsanız sadece ağacı götürmüş oluyorsunuz. Taşıdığınız yerde ağaç kök salsa bile doğaya ve o parktaki mikro yaşam döngüsüne zarar vermiş oluyorsunuz. Bu yaşam alanı uzun zamanda oluşuyor. İstanbul belli kuş sürülerinin göç yolunda. Bu parktaki ağaçlarda konaklıyor kuşlar. Seneye gelip o ağacı bulamazlarsa ne yapacaklar?”

20 yıllık çevre aşkı

20 yılda Türkiye'nin en büyük sivil toplum örgütü haline gelen TEMA Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Deniz Ataç, geçmişten bugüne yaptıklarını ve gelecek planlarını anlatıyor.

Toprak Dede Hayrettin Karaca ve Yaprak Dede A. Nihat Gökyiğit, 21 yıl önce 1992'de TEMA Türkiye Erozyonla Mücadele Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı'nı kurdular. Hedefleri topraklarımızı tehdit eden erozyon ve çölleşme ile mücadele edilebileceğini göstermek, tehlikeye dikkat çekmek, toprağa sahip çıkmak, koruyucu çözümler üretmek, ağaçlandırma yapmak, doğal varlıkları korumak ve bu mücadelenin devlet politikası haline gelmesine katkı sağlamaktır. TEMA'nın "Türkiye Çöl Olmasın" sloganı toplumda büyük yankı uyandırdı.

Halkımıza, karar vericilere yoksulluğun, açlığın, göçün kaynağı olan erozyonun kader olmadığını anlatmak gerekliydi. Sorun kırsalda yaşanıyordu, bunun için köylerde örnek mera ıslah ve kırsal kalkınma projeleri uygulandı. Son dönemde Nestle Damak ile Fıstığımız Bol Olsun", Falım Sakızları ile "Sakız Ağaçlarına Sevgi Aşıyoruz", Borusan ile Afyonkarahisar-Sinanpaşa Güney ve Tokuşlar Beldeleri ile Kınık, Karacaören ve Çobanözü Köyleri Kırsal Kalkınma projeleri devam ederken, TEMA, 20 yılda toplam 152 kırsal kalkınma, biyolojik çeşitliği koruma ve ağaçlandırma projesi gerçekleştirdi. TEMA ayrıca, eğitim alanında öncü projeler gerçekleştiriyor: Ekolojik Okuryazarlık, Minik

TEMA ve Yavru TEMA projelerimizle Türkiye çapında programlar yürütüyoruz.

Ülkemiz yılda 743 milyon ton verimli üst toprağını erozyonla yitiriyor. Toprağın üzerinde yeşil örtü olmayınca suyla, rüzgârla aşınıp taşınıyor, erozyona uğruyor. 1 cm toprağın oluşması için binlerce yıl gerekirken, ülkemiz yılda 743 milyon ton verimli üst toprağını erozyonla yitiriyor. TEMA olarak, kurumsal destekçilerimiz ve bireysel bağışçılarımızın desteğiyle ülke çapında ağaçlandırma projeleri gerçekleştiriyoruz. Son dönemde Türkiye İş Bankası ile birlikte hayata geçirilen 81 ilde 81 Orman Projesi ile 2 milyon 205 bin fidan, Koç Holding ile başlatılan Ülkem İçin Ormanlar Projesi ile 1 milyon 84 bin 200 fidan ve Corendon'un destekleri ile 400 bin fidan toprakla buluşturuldu. TEMA, 20 yılda halkın ve destekçilerinin katkıları ile 11 milyon fidan dikilmesini ve 700 milyon meşe tohumu ekilmesini sağladı.

Mera ve topraklarımız yasalarına kavuştu, sıra Su Kanunu'nda. Toprağı korumak için bunlar tek başına yeterli değil. TEMA, 1998 yılında Mera Kanunu'nun, 2005 yılında da Toprak Kanunu'nun çıkarılmasına önemli katkı sağladı. Doğal varlıklarımızı korumak için

açılan ve müdahil olunan 179 davanın 83'ünü kazandık. Sonuçlanan davalarda %72 gibi yüksek oranda başarı sağladık. Mera ve topraktan sonra suyumuzu yasasına kavuşturmak amacıyla, suyu ticari bir mal veya kaynak olarak değil, varlık kabul eden ve tüm canlıların ulaşmaya hakkı olduğunun altını çizen Su Kanunu'nu hazırladık. Su Kanunu'nun yasalaşma mücadelesi sürerken, yenilenebilir, temiz ve alternatif enerji kaynakları varken, ısrarla yapılmaya devam edilen HES'lere, nükleer ve termik santrallere, tarım alanlarının amaç dışı kullanımına, 2B ile orman satılmasına, madencilik faaliyetlerini doğayı yok eden bir sektöre çevirmek isteyen anlayışa, doğa ve tüm canlılar üzerindeki etkileri göz ardı ederek yapılan, yapılmak istenen, hükümetin gündeme getirdiği bazı büyük projelere, Cumhuriyet'in ilanından bu yana doğa adına kazanılan tüm sınırları ortadan kaldıracak Tabiatı 'Kullanma' Kanunu'na kadar ülkenin dört bir köşesinde doğanın haklarını koruma mücadelesi yürütüyoruz.

Toprak Dersem Çık! Savunuculuk faaliyetlerinin yanı sıra kamuoyunun bilinçlenmesi ve harekete geçmesi için eğitim çalışmalarına öncelik verdik. Başta Milli Eğitim Bakanlığı olmak üzere ilgili bakanlık ve kurumlarla işbirlikleri yapıyoruz. "İçeride Çocuk Kalmasın" ve "Toprak Dersem Çık" sloganları ile uygulanan Minik TEMA Programı ile evlerde okullarda, bilgisayar ve televizyon başında vakit geçiren çocukların doğayla erken yaşta tanışmalarının yolunu açmayı hedefliyoruz. Yine MEB ve TEMA işbirliği ile dünyada nadir olan, ülkemizde ilk kez Ekolojik Okuryazarlık Öğretmen Eğitimi uygulamaya başladık. Yetişkin eğitimleri kapsamında toplam 65 bin 482 kişiye eğitim verildi, ortaokul bazında 100 okulda 5 bin 500 öğrenciyle, okul öncesi ve ilkokul bazında 973 okulda 68 bin öğrenciyle doğa eğitimi programları uygulandı. 2007 yılından bu yana TEMA Vakfı çalışma konuları üzerine yüksek lisans ve doktora yapan 23 öğrenciye Turan Demiraslan Bursu verildi.

Dünya'da bir ilki başardık. TEMA uluslararası platformda da aktif çalışmalar yürütüyor. Dünya Koruma

Birliği IUCN, Avrupa Çevre Bürosu EEB, Çevre Kültür ve Sürdürülebilir Kalkınma için Akdeniz Bilgi Ofisi MIO-ECSDE, Avrupa İklim Eylem Ağı CAN-Europe gibi önemli kuruluşların Yönetim Kurulu üyeliğini üstlendik. TEMA Vakfı Küresel Çevre Fonu Sivil Toplum Kuruluşları Ağı - GEF NGO'ya Türkiye'den üye olan ilk çevre kuruluşu oldu. Vakıf 20'nci yaşına girdiği 2012 yılında Birleşmiş Milletler Çölleşmeyle Mücadele Sekreteryası tarafından dünyada ilk kez verilen Land for Life-Yaşam İçin Toprak Ödülü'nü aldı.

En büyük varlığımız gönüllülerimiz. Tüm bunlar tek başına başarılmadı. TEMA, toprağın, ormanın, suyun, biyolojik çeşitliliğin değerini anlattıkça, ilk kurulduğunda sayıları bir avuç olan gönüllülerimiz çoğaldı. TEMA'da her yaştan ve her meslekten gönüllümüz var. Minik TEMA, Yavru TEMA, Genç TEMA, Mezun TEMA, il ve ilçe temsilciliklerimizle yaygın çalışmalar yürütüyoruz. Varoluş nedenimiz olan yaşama, yani toprağa sahip çıkmak ilkesiyle hareket eden TEMA Gönüllülerinin sayısı 476 bine ulaştı. Gönüllü olarak vakfın il temsilcisi, ilçe sorumlusu olan ve eğitim, farkındalık, savunuculuk, ağaçlandırma gibi çalışmalarını yerelde yürüten gönüllülerimiz sayesinde TEMA faaliyetleri yaygınlaştı ve toplumun her kesimine ulaştı. Yürütülen çalışmalarda en büyük gücümüz, yaygın saha örgütlenmemiz oldu. Bugün tüm Türkiye'de, 78 il, 225 ilçe ve 68 üniversitede il temsilcilerimiz, ilçe sorumlularımız ve Genç TEMA'larımız bulunuyor. Gönüllülük deneyimleri süresince, gönüllülerimiz çevre sorunlarının çözümünde aktif rol alarak ülke genelinde doğal varlıklarımızın koruyucusu oluyorlar. Başta topraklarımız olmak üzere, doğal varlıkların korunması amacıyla ülke genelinde verdiğimiz mücadelede her gün daha fazla gönüllüye ihtiyacımız var. Yaşadığınız çevrenin sorunlarına karşı duyarlı olmak istiyorsanız www.tema.org.tr/gonullumuzolun adresini ziyaret ederek sizler de TEMA gönüllüsü olabilirsiniz.

tema.org.tr | twitter.com/temavakfi1992 | facebook.com/temavakfi

TEMA Vakfı, Çayır Çimen Sk. Emlak Kredi Blokları A-2 Blok D: 8

34330 Levent-Beşiktaş, İstanbul

Tel: 0212 283 7816 (pbx) | Faks: 0212 281 1132

E-posta: tema@tema.org.tr

Konuk Yazar:
Deniz Ataç
TEMA
Yönetim Kurulu
Başkanı

TİCARETTE BİR
DÖNÜM NOKTASI:

(Yeni) Türk Ticaret Kanunu

Hazırlayan: Çetinkaya Avukatlık Ortaklığı

Bünyesinde mezunlarımızdan Tarsus Amerikan Koleji'nden Candemir Baltalı ('04), Üsküdar Amerikan Lisesi'nden Begüm Yörükoğlu ('05) ve İzmir Amerikan Koleji'nden Nilay Göker'in ('01) avukat olarak hizmet verdiği Çetinkaya Avukatlık Ortaklığı, bundan böyle yazı ve görüşleriyle bizleri hukuk dünyasında olup bitenden haberdar edecek.

• *'Ticarette Bir Dönüm Noktası: (Yeni) Türk Ticaret Kanunu', neden bu başlık?*

Geçtiğimiz sene içerisinde, kimimizi doğrudan kimimizi dolaylı da olsa, hepimizi ilgilendiren üç temel kanun değişti: Borçlar Kanunu, Ticaret Kanunu

ve Hukuk Muhakemeleri Kanunu. Bu değişikliklere sebep olarak, Avrupa Birliği uyum süreci, globalleşen ticaret, teknolojik gelişmeler, finansal krizler, uluslararası piyasaların parçası olma isteği gösterilebilir. En önemli değişiklikler ise Ticaret Kanunu'nda yer aldı; şirketler artık yaşamlarını daha farklı bir rejim altında sürdürecektler.

• *Peki temel olarak nedir bu değişiklikler? Ülkemizde binlerce şirket var, birkaç örnek verebilir misiniz?*

Esasında yüzlerce değişiklik var. Malum 1957 yılından beri uygulanan kanun tek kalemde değişti. Ancak en temel olanları şöyle sıralayabiliriz:

- Tek kişilik şirket: Ülkemizdeki şirketlerin nere-

deyse tamamı anonim veya limited şirket olarak faaliyet göstermektedir. Örneğin, anonim şirket kurmak için eski kanun en az beş hissedar bulunmasını şart koşuyordu. Ne yapıyordu? Şirketi kurmak isteyen, eş, dost, yatırımcı, en az dört kişi daha buluyordu, az miktarda da olsa onlar da hissedar oluyordu. Pay sahibi olmaktan yararlandıkları gibi, oybirliği aranan durumlarda onlara muhtaç kalınıyordu. Artık böyle değil, siz tek başınıza, ister birey olun ister tüzel kişi, anonim veya limited şirket kurabiliyorsunuz. Hatta yönetim kurulu dahi yeni kanun sayesinde tek kişiden mevcut olabilir. Dolayısıyla tek kişi şirketi kurabilir, kurduğu şirketin yönetim ve temsilini de tek başına yerine getirebilir.

- Elektronik Genel Kurul: Ticaret Kanunumuzda şirketlerin genel kurul toplantılarına ilişkin olarak toplantı ve karar yeter sayıları belirli olduğu için özellikle yabancı ortaklı anonim şirketlerin genel kurul toplantılarının gerçekleştirilmesi, ortakların bir araya gelmesi sağlanamadığından, güçlük teşkil ediyordu. Oysa yeni Türk Ticaret Kanunu ile anonim şirketlerin genel kurullarının elektronik ortamda yapılması, genel kurullara elektronik ortamda katılma, öneride bulunma, görüş açıklama ve oy verebilme kolaylıkları getirildi. Böylece söz konusu güçlük bertaraf edilmiş oldu.

• **Ticaret Kanunu'nun yürürlüğe girdiği dönemde şirketlerde şeffaflık sağlanması ile ilgili düzenlemeler de içeriği tartışılan konular arasındaydı. Şirketlerde şeffaflık sağlanmasını öngören bu düzenlemelere de bir örnek verebilir misiniz?**

Sermaye şirketlerinde şeffaflık sağlanması için getirilen düzenlemelere internet sitesi açma yükümlülüğünü örnek verebiliriz, zira Ticaret Kanunu'nun bu yükümlülüğü düzenleyen maddesi 1 Temmuz

2013 tarihi itibarıyla yürürlüğe giriyor. Bu düzenlemeye göre, sermaye şirketleri tek başına veya bağlı ortaklıkları ve iştirakleriyle birlikte aktif toplamına, yıllık net satış hasılatına ve çalışan sayısına ilişkin ölçütleri tuttururlarsa, internet sitesi açma yükümlülüğü altına girecekler. Şirketlerin internet sitelerinde yayımlanması zorunlu olan içerik ilgili yönetmelik ile belirlenmiştir: Şirketin genel kurul toplantı tutanağı, şirket sözleşmesi ve değişiklikler yönetmelik uyarınca yayımlanması zorunlu olan içeriğe örnek olarak verilebilir.

• **İnternet sitesi açma yükümlülüğüne ilişkin maddenin 1 Temmuz 2013 tarihi itibarıyla yürürlükte olduğunu söylediniz. Okurlarımızın dikkat etmesi gereken yakın tarihli başka hususlar mevcut mu?**

1 Temmuz 2014 diğer bir önemli tarih, anonim ve limited şirketlerin esas sözleşmelerinin bu tarihe kadar Ticaret Kanunu ile uyumlu hale getirilmesi gerekmekte (esasinda şirketlere verilen süre 1 Temmuz 2013 iken, bu süre 1 sene uzatıldı). Tam olarak nelerin değişmesi gerektiğini sıralamak mümkün değil, çünkü her şirket için özel olarak analiz gerekir. Ancak bizim karşımıza en çok çıkan örneklerden birisi anonim şirket türündeki aile şirketlerinin esas sözleşmelerinde yer alan pay senetlerinin devrini yasaklayan hükümler. Pek çok aile şirketi yabancılaşmamak için, kuruldukları zaman paylarının transfer edilmesini yasaklayan hükümleri esas sözleşmelerine koymayı tercih etmiş fakat yeni kanun buna izin vermiyor. Dolayısı ile bu tarz hükümleri içerir esas sözleşmelerin 1 Temmuz 2014 tarihine kadar değiştirilmesi gerekiyor.

* *Buluşma olarak, bu sayımızla beraber Hukuk Köşesi altında mezunlarımıza son ayların dillerden düşmeyen öznesi "hukuk" ile ilgili gelişmeleri paylaşacak olmaktan keyif duyuyoruz.*

REDHOUSE BULMACA

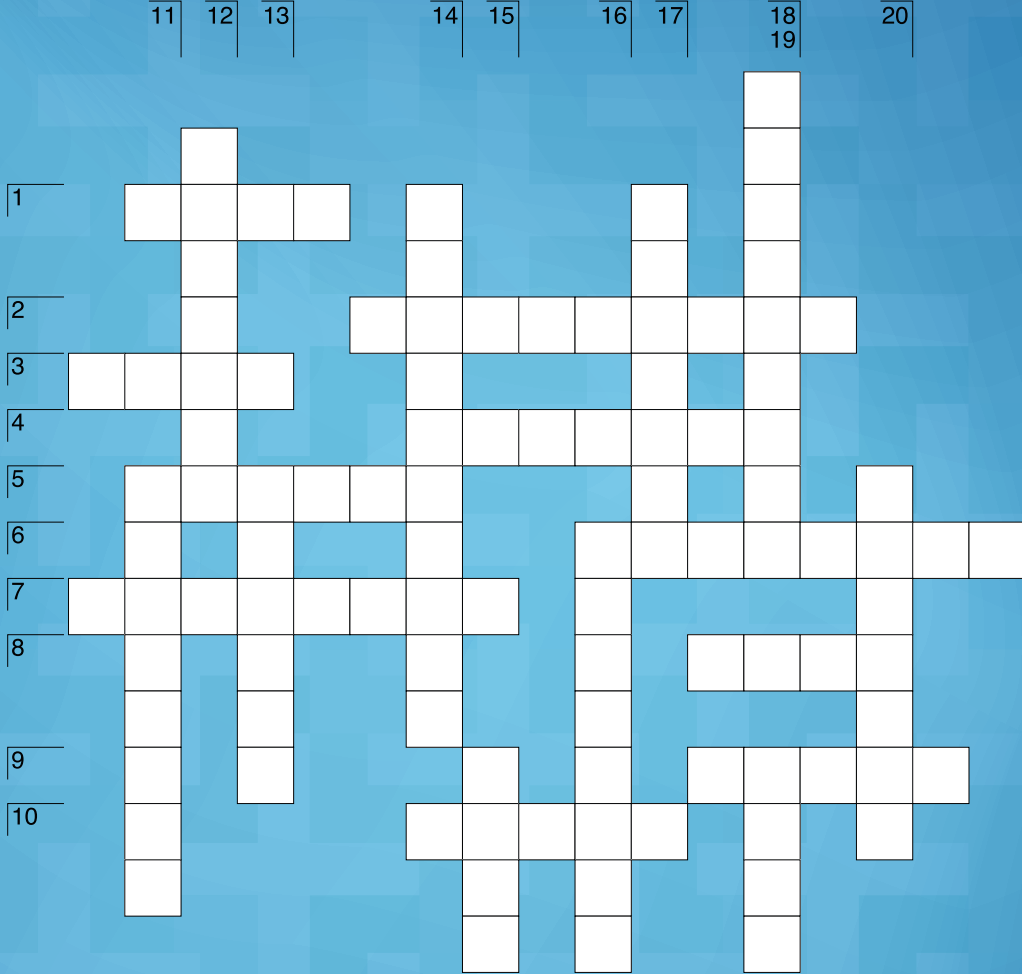
Redhouse Bulmaca artık *Buluşma*'da!

Bu sayımızda sizinle paylaştığımız çapraz bulmaca 20 sözcükten oluşuyor.

Bu sözcükleri, bulmacanın altında verdiğimiz ipuçlarından yola çıkarak bulabilirsiniz.

Bulmacada yer alan sözcüklerin çoğu İngilizce sözcük bilginizi sınamanız için seçilmiş eşanlamlı ve karşıtanlamlı sözcüklerden oluşurken, bazı soruların cevaplarını

Buluşma'nın bu sayısındaki yazılarda verilen bilgilerden faydalanarak bulabilirsiniz.

SOLDAN SAĞA

1. Tanrı parçacığı'nın keşfedildiği Cenevre'deki ünlü araştırma laboratuvarının adı nedir?
2. İngilizce "run into" anlamında bir fiil
3. İngilizce "give up" anlamında bir fiil
4. İngilizce "candid" sözcüğünün eşanlamlısı
5. İngilizce "look for" anlamında bir fiil
6. İngilizce "put off" anlamında bir fiil
7. İngilizce "find out" anlamında bir fiil
8. İngilizce "frequent" sözcüğünün karşıtanlamlısı
9. İngilizce "major" sözcüğünün karşıtanlamlısı
10. Tarsus Amerikan Koleji'nin bahçesindeki ünlü iki aslan heykeli nereden gelmiştir?

YUKARIDAN AŞAĞIYA

11. İngilizce "appropriate" sözcüğünün eşanlamlısı
12. İngilizce "fake" sözcüğünün karşıtanlamlısı
13. İngilizce "reject" sözcüğünün karşıtanlamlısı
14. İngilizce "penalty" sözcüğünün eşanlamlısı
15. ACl'da her yıl öğrencilerin geleneksel olarak sahnelediği ünlü müzikalin adı nedir?
16. İngilizce "convince" sözcüğünün eşanlamlısı
17. Şarkı yarışmalarıyla ünlü İtalyan kasabası?
18. İngilizce "similar" sözcüğünün karşıtanlamlısı
19. Bu yıl ÜAA ve TAC'de yapılan liselerarası uluslararası tiyatro etkinliklerinin ismi nedir?
20. 1967-1988 yılları arasında Tarsus Amerikan Koleji Direktörlüğü görevini yürüten ve bu yıl okulu ziyaret eden öğretmen kimdir?

İngilizce
Sözcük
Kartları

REDHOUSE

YAZ TATİLİNDE HEM EĞLENİN HEM İNGİLİZCE SÖZCÜK ÖĞRENİN!

ELEMENTARY

LOWER
INTERMEDIATE

INTERMEDIATE

Başlangıç, Orta Öncesi ve Orta seviyede 100'er sözcükten oluşan 3 setlik İngilizce Sözcük Kartları serisi ile artık sözcük ezberlemek daha kolay!

Renkli tasarımı ve pratik boyutuyla bu kartları
elinizden bırakamayacaksınız!

www.redhouse.com.tr

www.facebook.com/RedhouseYayinlari
www.facebook.com/RedhouseKidz

twitter.com/RedhouseKitap
twitter.com/RedhouseKidz

Ne giydiğiniz değil,
ne düşündüğünüz önemli...

Rase Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş.

www.rase.com.tr • info@rase.com.tr • Tel.: (0216) 385 91 81